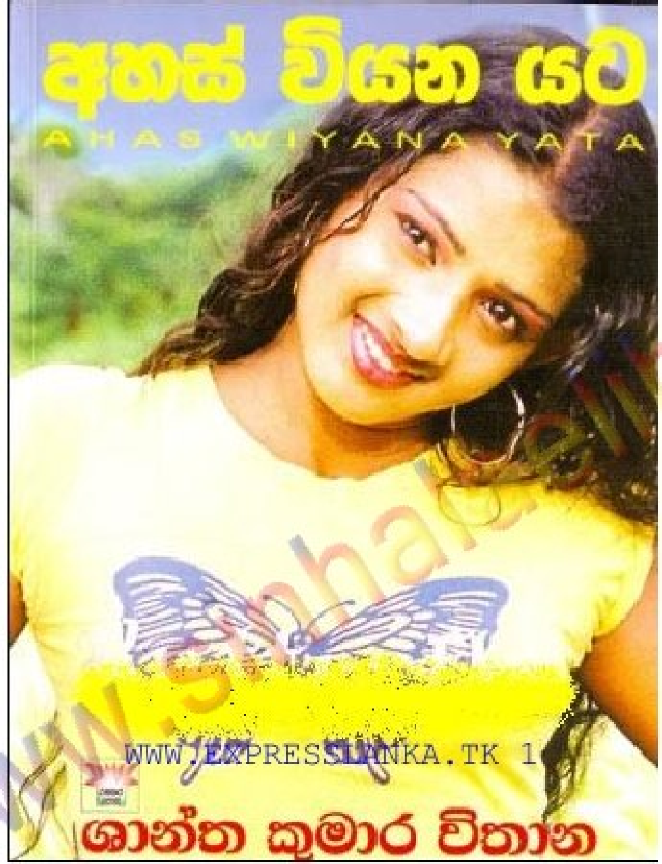

අහස් වියන යට
AHAS WIYANA YATA
WWW.EXPRESSLANKA.TK 1
ශාන්ත කුමාර විතාන

ගිම්හාන එක්නැලිගොඩ කාර්[illegible] www.sl-unlimite [illegible] සඳ දිහාමගේ හරියටම හිසට ඉහළිනි. පසළො .com (pvt) ලබන්නට තවත් දින හතරකට වඩා නොතිබුණෙත් සඳේ හැඩය බොහෝදුරට වටකුරු විය. ඊයේ දොර ඇරගන්වනම ඔහු මොහොතක් සඳ දෙස බලා උන්නේය. සඳ වටා සඳ මඩල අපූරුවට තිබිණි. පුංචි පුංචි තරු බිල් මුළු අහසම වසාගෙන උන්නේය.

"හරිම සුන්දරයි" ගිම්හාන තොල් මැතිරුවේය.

තවත් මොහොතක් අහස දෙස බලා සිටි ගිම්හාන ඊයේ දොර වසා ගත්තේ සිය ගමන අරඹන්නටය.

ඔහු මේ ගියේත් කටුනායක ගුවන් තොටුපොළටය.

[illegible] [illegible] [illegible]ලිස් පැයට කටුනායක ගුවන් තොටුපොළට පැමිණෙන ශ්‍රී ලංකන් එයාර් ගුවන් යානයකින් නර්මදා කොයිරාල ශ්‍රී ලංකාවට සැපත් වන්නීය.

"ගිම්හාන මයාට පුරවින්ද කටුනායක එයාර්පෝට් එකට ගිහින් ඉන්ඩියන් ජර්නලිස්ටව අරගන්න..."

ඒකමුතු පුවත්පත් ප්‍රධාන කර්තෘ, ගිම්හානගෙන් ඇසුවේ දෙදිනකට පෙරය.

"පුරවින් මිස්ටර් සිරිවර්ධන."

"එතන ඉඳල සති දෙකක කාලයක් එයා ලංකාවේ ඉන්නවා. එයා එන්නෙ ලංකාවේ [illegible] ලංකාවේ තැලෙව

WWW.EXPRESSLANKA.TK 2

ඇවිදින්න. එයා භාරත පත්තරේ පරිසර ලේඛිකාව. ඔයා අපේ පත්තරේ පරිසර ලේඛකයා. ඒ නිසා ඔයාට පුළුවනි එයත් එක්ක අත්දැකීම් බෙදාගන්නත්, එයාට මඟ පෙන්වන්නත්..."

"ඔව්.. මිස්ටර් සිරිවර්ධන.."

"එයා අවශ්‍ය තරම් මුදල් ගන්න.."

"හා.."

"ඒ වගේම සති දෙකකට ගැලපෙන කාල සටහනක් හදාගන්න එයාට එක්කගෙන යන තැන් තීරණය කරගෙන අවශ්‍ය හෝටල් පහසුකම් ඔක්කොම පිළියෙළ කරගන්න.. ඊ මේල් එකෙන් එයා එක්ක වැඩිදුර තොරතුරු කතා කර ගන්න.."

ගිම්හාන ප්‍රධාන කර්තෘගේ කාමරයෙන් නම් අනුනට එනවිට මිතුරෝ ඔහු වට කරගත්හ.

"මයි කන්ග්‍රැජුලේෂන්ස් මචං.." මිතුරෝ [illegible] ගිම්හානට සුබ පැතූහ.

"කවුරු උඹට සුබ පැතුවත් අර නම් හදවතට එකඟව උඹට සුබ පතන්නෙ නෑ මචං" චන්දන කීවේ සිනාසෙමිනි.

"ඇයි උඹ එහෙම කතා කරන්නෙ.. ඒ කෙල්ලත් එක්ක උඹට රවුම් ගහන්න බැරි දුකට නේද?" සංජීව චන්දනගෙන් ඇසුවේය.

"නෑ බං ඔය එන ජර්නලිස්ට් හැට පැනපු අම්මණ්ඩියෙක් හින්දා. මූට මුළු සති දෙකම වෙලි වෙලි ඉන්න වෙන්නෙ. උඹේ දුක්ඛර ක්‍රියාව ගැන හිතෙනකොට මට හරිම දුකයි.."

"ඔය බොරු බං. එන්නෙ ලස්සන තරුණ කෙල්ලෙක්. උතුරු ඉන්දියාවේ හින්දි කෙල්ලන්ගෙ ලස්සන ගැන උඹට අමුතුවෙන් කියන්න දෙයක් නැහැනෙ.. ඉටි රූපයක්" සංජීව කීවේය.

ගිම්හාන කාටවත් කිසිවක්ම නොකියා හිනාවෙමින් බලා සිටියේය.

ප්‍රධාන කර්තෘ, කර්තෘ මණ්ඩලිකයන් වෙත ආවේ ඒ අතරතුරය.

"මොකද යාළුවා කියන්නෙ?" සිරිවර්ධන ඇසුවේ සිනාසෙමිනි.

"මෙයා දැනටම ඉන්දියා යන්න සිහින මවනවා.. හොඳහොඳම හරි ජර්නලිස්ට්ව කසාද බඳිනවයි කියන්නෙ.." සංජීව කී විට සිරිවර්ධන හඬ නගා සිනාසුණේය.

"මෙයා ගිම්හානව අන්දනවා මිස්ටර් සිරිවර්ධන. ජර්නලිස්ට්ගෙ වයස අවුරුදු හැට ගණනක් කිව්වාම ගිම්හාන විශ්වාස කරන්නෙ නෑ.." චන්දන එවර කීය.

"ඒව බොරු කතා.. ඊර්ෂ්‍යාවට කියන්නෙ... ගිම්හාන ගණන් ගන්න එපා.."

සිරිවර්ධන ගිම්හානගේ පිටට ගසා කීවේ සිනාසෙමිනි.

"නර්මදා කොයිරාලගෙ වයස අවුරුදු විසි හයයි.. මනීෂා කොයිරාල වගේම තමා.. ලස්සනයි. දැන් ගිම්හානගෙ වයස කීයද?"

"මට තිහයි.."

"එහෙනම් හොඳයි. බඳිනවනම් බඳින්න ඔහෙ අවුරුදු පහක්වත් කාල පරතරයක් තමා.."

ගිම්හාන කිසිත් නොකියාම මේ විහිළු බාරගත්තේ ඔහුගේ හිතට සතුටක් දනෙමින් තිබූ නිසාය. ප්‍රධාන කර්තෘ කියන පරිදිම මේ මාධ්‍යවේදිනියගේ වයස අවුරුදු විසි හයක් නම්....

ඔහු නර්මදා කොයිරාලගේ විද්‍යුත් තැපෑලෙන් තොරතුරු හුවමාරු කරගත්තේ ඉක්බිතිවය. නර්මදා කොයිරාල නම් ඡායාරූපයක් සමඟ සියළු තොරතුරු ගිම්හාන වෙත එව්වාය. සැබෑවටම ඇය සුන්දර යුවතියකි. වයස අවුරුදු විසිහයකි.. අවිවාහකය. සිහින් දිගටි සුන්දර මුහුණක් ඇති ඇය හින්දි නිළියක සතු සුන්දර පෙනුමකට හිමිකාරියක වූවාය.

ගිම්හාන නර්මදා දකින්නට පෙරුම් පිරුවේ ඇගේ රූපය

www.sl-unlimited.com www.sinhalelibrary.com WWW.EXPRESSLANKA.TK 3

පරිගණක තිරයේ ඇඳුණු මොහොතේ පටන්විය.

කටුනායක ගුවන් තොටුපොළේ රථ ගාලේ කාරය නතර කළ ගිම්හාන ඔරලෝසුව බැලුවේය. ගුවන් යානය පැමිණෙන්නට තවත් මිනිත්තු කාලකට වඩා නොවීය.

"ප්ලේන් එක ආවත් මේ කෙල්ල එළියට එන්න තව පැයක්වත් යාවි. මම මෝඩ වැඩේ කරගත්තෙ. ගාමිණීලාගෙ ගෙදරට ගියානම් ප්ලේන් එක බැස්සට පස්සෙ එන්න තිබුණා..." ගිම්හාන තමාටම කියාගත්තේය.

යොවුන් නවකතාකරුවකු වන ගාමිණී වාසලසූරිය ගිම්හානගේ ළබැඳි මිතුරෙකි. කටුනායක ගුවන් තොටුපොළේ ධාවන පථයේ පිටුපස සීමාව අසලම පදිංචිව සිටින බැවින් පැමිණෙන ගුවන් යානා සියල්ල ඔහුගේ නිවෙසට හොඳින් පෙනේ. එහෙත් ගිම්හානට ගාමිණී සිහිපත් වූයේ දැන්ය.

දැන් ඉතින් කරන්නට කිසිවක් නැත. ඔහු [illegible] සමගම රේඩියෝව පණගැන්විය. ඒ මොහොතේ එයින් ප්‍රචාරය වූයේ ප්‍රේම ගීතයකි.

ප්‍රේම සිහිවිලි බර වැඩි
සිතට උසුලන්නට බැරි
සිහින අහසේ නතර වූ විට
දැවෙනා කනිකම් සැළකී...

ගිම්හාන දෙනෙත පියාගෙන ඒ ගීතයට කන් දුන්නේය. එය අතිශය හැඟුම්බර ගීයකි. සැබැවටම ප්‍රේම සිහිවිලි යනු සිතට දරාගත නොහැකි තරමේ බරකින් යුතු සිහිවිලි සමූහයකි. ඒ සිහිවිලි සිත තුළ දරාගෙන සිටීම යනු බරපතළ කටයුත්තකි.

ගීතය අවසන් වූයේ ගිම්හානගේ සිත ආනන්දයට පත්කරමිනි. ඒ නිසාම ඒ ගීතය පිළිබඳව ඔහුගේ සිතේ උපන් සි[illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 4

අවසන් වූයේ නැත. ඒ සමගම ඒ ගී පදවැලේ කිසියම් හුරුපුරුදු බවක්ද ගිම්හානට දැනිණි.

"ඒක කවදා නමුත් මං ලිව්ව සිංදුවක්" ගිම්හානට එකපාරටම සිතිණි.

ගිම්හාන ගී ලියන්නේ බොහෝ කලක සිටය. ඔහු මුලින්ම මේ ගී පද ලිව්වේ ඔහු සේවය කරන ආයතනයේ වැඩිලොයිඩ් අභිෂේකයටය. යොවුන් තරුණ අතර ඉතා ඉක්මනින් ජනප්‍රිය වූ ගිම්හානගේ කවි සංකල්පනා [illegible] කරනා යුවතියන් රැසකි. එවන් යුවතියන් නැවත නැවතත් ගිම්හානට මුණගැසේ. ඔවුන් ගිම්හාන හා බැඳෙන්නේ [illegible]. ඇතැම් ගායකයෝ ඔහුගේ සංකල්පනා ගිම්හානගෙන් ඉල්ලා ගනිති. ඉන් වැඩි දෙනෙක්ම නව පරපුරේ ගායක ගායිකාවන් වන බැවින් බොහෝවිට ඒ ගීපද ගීත ලෙස කල එළි බසින්නේ අවුරුදු ගණනකට පසුවය.

ප්‍රේම සිහිවිලි බර වැඩි, ගීතයක්ව ඇත්තේද ගිම්හාන එය ලියා [illegible] කාලයක් ගතවූවාට පසුවය. ගිම්හානට ඒ ගීතයේ වචනයන්ගේ හුරුපුරුදු බවක් දැනුණේ ඒ නිසාය.

මෝටර් රථයෙන් බැසගත් ගිම්හාන එහි බඳට හේත්තු වී අහස දෙස බැලුවේය. තවමත් සඳ සිනාසෙන්නේ හිසට ඉහළිනි. අහස හරියටම ඇඳුල් ගොඩක් වැන්න. සඳ මිතාවලිය සිතැඟෙකමින් නිවුසමයට යන්නට බලා සිටී. තරු කෙසෙල්ලියෝත් පිනි බිල් [illegible] සඳ මිනාලියට නැගී රකිති. සඳ මඩල ඇගේ පවිල් පට වැන්න. ගිම්හාන මේ සඳ මිංගල්ලය දෙස බලාගත්තේ ආශාවෙනි.

සීතල සුළඟක් විත් ගිම්හාන වෙළාගත්තේය. මේ දුරුතු බැවින් දුරුතු සුළඟ කොහොමටත් සීතලට දැනේ. ඇතැම් රැයෙක පිනිකැට සට සට ගා වැටෙයි. අරුණ එළුම් පැයක් දෙකක් ගෙවෙන තුරුම සීතල, පරිසරය හැර නොයයි. එහෙත් [illegible] ගිම්හාන, ඒ සීතල විඳ ගන්නේ කැමැත්තෙනි. එනිසාම

මේ රාත්‍රියේදී විත්තප් සුළඟත් දෙකම ඔහු සහත් සොහොඩින් පිළිගත්තේය.

සඳ එළිය අහසේ රතුපාට ආලෝක පුංජ කීපයක් නිවි නිවී දැල්විණි. ඒ ගුවන් යානයකි. කටුනායක ගුවන් තොටුපොළට ආසන්නයෙන් එය ගමන් කරන්නේ ගොඩබෑන්නට අවස්ථාව ලැබෙන තෙක්ය.

"ඔය එන්නෙ නර්මදා එන ප්ලේන් එක තමා.." ගිම්හාන තනිවම කියා ගත්තේය.

සැබෑවටම එය ශ්‍රී ලංකන් ගුවන් සේවයට අයත් යානයක් විය. නර්මදා කොයිරාල තව මොහොතකින් ලංකා පොළොවට පය තබනු ඇත්තීය.

ගිම්හාන ගුවන් තොටුපොළ පිටවීමේ පර්යන්තය අසලට ගියේ තවත් අඩ පැයකට පසුවය. ගමන් මලු තල්ලු කරගෙන විවිධ වයස්වල ගැහැණු මිනිස්සු පිටවීමේ පර්යන්තයට පිවිසෙති. නර්මදා කොයිරාල තවත් මොහොතකින් පැමිණෙනු ඇත. ගිම්හාන එළියට එන හැම මගියකුගේම මුහුණු දෙස නොඇදින් බැලුවේය.

ඩෙනිම් කලිසමකිනුත් අත් නැති කළු පැහැති බ්ලවුසයකිනුත් සැරසුණු සුදු දිගැටි මුහුණක් ඇති යුවතියක් විශාල ගමන් බෑගයක් තල්ලු කරගෙන පැමිණියාය. ගිම්හාන ඇය දෙස විමසිල්ලෙන් බලා සිටියේය. පර්යන්තයේ නතර වූ ඇය වටපිට බැලුවාය.

ගිම්හාන පරිගණක තිරයෙන් දුටු නර්මදාගේ රුවට ඒ යුවතියගේ රුව බොහෝ දුරට සමානය. එහෙත් එකවරම මේ නර්මදා විය යුතුය..

"ආ ඔ නර්මදා කොයිරාල.." ගිම්හාන ඇය වෙත ගොස් විමසුවේය.

"ඔයා.. ගිම්හාන.." යුවතිය සුන්දර ලෙස සිනැහුණාය.

ගිම්හාන ඇය වෙත අත දිගු කළේ සතුටිනි.. ඔහුගේ අත මොහොතකට ඇගේ අත හා බැඳිණි.. සීතලට දනුණු ඇගේ අත අතාරින්නට ලෝබකමක් නොදැනුණා නොවේ. එහෙත් ගිම්හාන ඒ අත අතහැරියේය.

"ඔයා ගොඩාක් වෙලාද ඇවිත්.." නර්මදා ඇසුවාය.

"පැයක් විතර.."

ගිම්හානට සතුටක් දැනිණි. මේ යුවතිය ඔහු සිතුවාටත් වඩා සුන්දරය. අඩි හතර හමාරකට වඩා උස නැති කොට්ටු යුවතියක වූ ඇගේ සිහිනිය පුරුලුපුලන් තැරී පෙනිණි. මොහොතක් ඇගේ සිරුර දෙසම බලා සිටි ගිම්හාන මෝටර් රිය ගෙනෙන්නට රථ ගාලට ගියේය.

ගිම්හානගේ හිත නොඉවසිලිමත්ය. කවියක් මෙන් සුන්දර මේ යෞවනිය සමග දෙසතියක් ගත කරන්නට ලැබීම සැබෑවටම වාසනාවකැයි ගිම්හානට සිතිණි. ඉක්මනින්ම රිය පර්යන්තය වෙත ගෙනා ගිම්හාන නර්මදාගේ ගමන්මලු පිටිපස ඩිකියටත් පිටුපස අසුනටත් පැටෙව්වේය.

"නගින්න" ඉදිරිපස දොර විවර කළ ඔහු නර්මදා එයට ගොඩවන අයුරු බලා සිටියේය. රියැදුරු අසුනට නැගුණු ඔහු, නර්මදා කොයිරාල දෙස බලා සිනාසුණේය.

"මං හිතපු විදියට වඩා ඔයා ලස්සනයි" ගිම්හාන කීවේ තම දෑස ඇගේ දෑසෙහිම නතර කරගෙනය.

"තෑන්ක් යූ.." නර්මදා අහිංසක ලෙස සිනැහුණාය.

රිය පණ ගැන්වූ ගිම්හාන ඉක්මනින්ම 'ටෙම්පල් ට්‍රී ගාර්ඩන්' හෝටලයට ගියේය. එදා රාත්‍රිය ඔවුන්ගේ නවාතැන්පළ වූයේ එහිය.

"මේක තමා මගේ අපේ නයිට් පාත් එක.." ගිම්හාන කීවේය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 5

"මේක ලොකු හෝටල් එකක්නෙ.. මං උන්නෙ මියාලගෙ ගෙදරට යයි කියලා.." නර්මදා කීවාය.

"ආගන්තුකයන්ට උපරිම ආදරයෙන් සංග්‍රහ සත්කාර කරන්න එපායැ.. ඒ හින්ද ඉහළම සැප පහසුකම් දෙන්න කියලයි අපේ කර්තෘතුමා කිව්වෙ.." ගිම්හාන කීවේ සිනාසෙමිනි.

"මට ඒ සත්කාර මුකුත් එපා. මට ඕනෑ මියාලාගෙ රටේ ලස්සන වනාන්තර වලයි දිය ඇලි, ගංගාවලයි කාලෙ ගත කරන්න විතරයි.. ගහක් යට තියෙන සිසිල මේ වගෙ හෝටල්වල තියෙන වායුසමීකරණයට වැඩියෙ මට වටිනවා.." නර්මදා කීවේ සිනාසෙමිනි.

"හෙට උදේ ඉඳල ගස් යට තමා ඉන්න වෙන්නේ. කන්න තියෙන්න රොටී.." ගිම්හාන කීවේ නර්මදාගින් ඒ සිනාවට එකතුවෙමිනි.

"ඉතින් ෂෝක්නෙ.."

ගිම්හානටත් නර්මදාටත් වෙන්කර තිබුණේ එක ළඟ පිහිටි කාමර දෙකකි. අංක එකසිය දහයත් එකසිය එකොළහත්ය. එකසිය දහය කාමරය නර්මදාට දුන් ගිම්හාන එකසිය එකොළහට ගියේය.

මඳ උණුසුම් වතුරෙන් සිරුර සෝදාගත් නර්මදා දහල් රාත්‍රි ගවුම ඇඳගත්තාය. මේ හුදෙකලා හෝටල් කාමරය තුළ ඇයට නුහුරු බවක් දැනිණි. එහෙත් ලංකාව නමැති මේ පුංචි රටට ඇගේ සිතේ ආදරයක් උපන්නේ බොහෝ කලකට පෙරාතුවය. ඇය විසි හතරක් ඇතුළත ශ්‍රේෂ්ඨගුණ රටා කිහිපයකටම මාරු විය හැකි පුංචි රට ගැන පළවුණු ලිපි හා පොත පත ඇය කියවූයේ ආශාවෙනි. ඒ නැවතිලටකම යසසස් සහ සවිදා සහ ලංකාවට යන්නෙමැයි ඇය සිතුවාය.

ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍යවේදීන් සමග ඉන්දීය මාධ්‍යවේදීන් හුවමාරු කරගැනීමේ නියාමක ක්‍රමයක් පිළිබඳ තොරතුරු නර්මදාගේම වාසනාවටය. ඒ නියාමක ක්‍රමයේ මුල්ම ගියන්වය ලැබුණේ ඇයටය.

මේ පුවත දැනගත් මොහොතේම ඇය තාත්තාට දුරකතනයෙන් කතා කළාය.

"තාත්ති, මට ලංකාවට යන්න හම්බ වුණා.." නර්මදා කොයිරාල කීවේ අපමණ ප්‍රීතියෙනි.

එහෙත් ප්‍රේමන් කොයිරාල කිසිත් පැවසුවේ නැත. ඔහු නිහඬවම දුරකතනයට සවන්දීගෙන උන්නේය. සිය එකම දියණියගේ ගර්වයෙන් පිරුණු කටහඬ පමණක් ඔහුට ඇසිණි.

"තාත්ති මං කියන දේ ඇහෙන්නෙ නැද්ද?" නර්මදා යළිත් ඇසුවාය.

"ඇහෙනවා..

WWW.EXPRESSLANKA.TK 6.

"මට ලංකාවට යන්න ස්කොලර්ෂිප් එකක් ලැබුණා.."

"කවදද?" ෂර්මන් ඇසුවේ උදාසීන ලෙසිනි. "කී කාලයකටද..?"

" සති දෙකකට.."

"තව කවුද යන්නෙ?"

"තව කවුරුත් නෑ.. මං විතරයි.."

"දූ තනියම.."

"ඔව්.."

"අනේ මංදා දුවේ.. මං කොහොමද ඔයාව තනියම නොදන්න රට රාජ්ජවලට යවන්නෙ.." ෂර්මන් කතා කළේ අතිශය උදාසීන ස්වරයකිනි.

තමා ගෙදරින් පිටව එක දවසක්වත් ඉන්නවාට තාත්තාවත් අම්මාවත් කැමති වන්නේ නැති බව නර්මදා දන්නීය. ඒ තරමටම තාත්තාත් අම්මාත් නර්මදාව බැඳී උන්හ. පවුලේ එකම දියණිය වූ බැවින් ඇය හැදී වැඩුණේ මවුපිය යුවළගේ අපමණවූ ආදරය හා රැකවරණය යටතේය.

"තාත්ති මට යන්න දෙන එකක් නැති වෙයිද..?" තාත්තාගේ උදාසීන කතා විලාශය හමුවේ නර්මදාට සිතිණි. එහෙත් තාත්තා කෙසේ හෝ කැමති කරවාගත හැකි බව ඇය විශ්වාස කළාය.

නර්මදා එදින ගෙදර ගියේ නොඉවසිල්ලෙනි...

එදා තාත්තාගේ මුහුණෙහි වූයේ වෙනදා දක්නට ලැබෙන ප්‍රසන්න සැහැල්ලු සිනා මුහුණ නොවේ. ගැඹුරු කල්පනා සහගත පෙනුමකි.

"ඇයි තාත්ති අද අප්සෙට් වෙලා වගේ.." නර්මදා, ෂර්මන්ගේ ඇඟේ දැවටෙමින් ඇසුවාය.

ෂර්මන් කිසිත් නොකියා නර්මදාගේ ඉසවටා සුරත යවා ඇය

තම සිරුරට තෙරපාගත්තාය.

"පුතා ඉන්දියාවෙන් පිටවෙලා ලංකාවට යනවා කියවම මට දුක හිතුණා පුතේ. ඔයා නොදක සති දෙකක් තියා දවසක්වත් මට ඉන්න බැරිවෙයි.."

නර්මදා තාත්තා දෙස කෙළින්ම බැලුවාය. ඔහුගේ දෑස්වලින් සට සට ගා කඳුළු කඩා වැටෙනු ඇය බලා සිටියාය. ඒ කඳුළු ඔස්සේ නර්මදාගේ සිත ද දියවෙන්නට විය..

පුවත්පත් විශේෂාංගයක් සකස් කරනු පිණිස ඉන්දියාවේ දුර බැහැර වි[illegible]වල දවස් ගණන් ගත කරන්නට නර්මදාට සිදුව තිබිණි. එවැනි ගමනක් යන්නට පෙරාතුවත් තාත්තා නර්මදා දෙස බලා සිටියේ මෙවැනිම දුක්බර දෑස්වලිනි. දිනපතාම විටින් විට කතා කරමින් ඇගේ සුවදුක් විමසීමද තාත්තාගේ පුරුද්දක් විය. එහෙත් ඒ හැමදාටමත් වඩා අද තාත්තාගේ ස්වභාවය වෙනස්ය.

"ඇයි තාත්ති.." නර්මදා වහා තාත්තාගේ මුහුණ බැලුවාය. "මම මීට කලිනුත් දවස් ගණන් කැලෑවල ඉඳල තියෙනවනෙ තාත්ති.."

"ඒ ඉන්දියාවෙමනෙ පුතේ.."

"ලංකාව කියන්නෙත් ඉන්දියාවෙම කොටසක් වගේ තමයි තාත්තෙ. ඉන්දියාවට කොච්චර ළඟින්ද ලංකාව පිහිටල තියෙන්නෙ.. තමිල්නාඩුවයි ලංකාවයි අතර තියෙන දුරට වැඩියෙ තමිල්නාඩුවයි දිල්ලියයි අතර තියෙන දුර හුඟාක් වැඩියිලු" නර්මදා කීවේ දනමුත්තියක පරිද්දෙනි.

"ඒ වුණාට මේ දිල්ලිය.. ඔයා යන්නෙ ලංකාවට.."

" ඇත්ත.. මං ආසයි තාත්ති ලංකාවට. ලංකාව දැක බලාගන්න මගෙ හිතේ තියෙන්නෙ පුදුම කැමැත්තක්.." නර්මදා නිහඬව ගෙවුණු මොහොතකට පසු පැවසුවාය..

"[illegible] [illegible] දුවේ.." ෂර්මන් යළිත් කීවේය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK

"මං ලංකාවට යන්නෙ තනියම වුණාට ලංකාවෙදි මගෙ තනියට නොතනියට ජර්නලිස්ට්ල එනවා.. මේ ස්කොලශිප් එක ලංකාවෙ පත්තර කන්තෝරුවක් එක්ක කරන හුවමාරු වැඩ සටහනක් වගේ එකක් තාත්ති. ලංකාවෙදි මාව ලංකාවෙ පත්තරේකින් බලාගන්නවා.."

ශර්මන් කොයිරාලගේ හිතට අස්වැසිල්ලක් දැනුණි. ඔහු හුස්ම ගත්තේ ඊළඟටය.

"එහෙනම් කමක් නෑ.. ඒ වුණත් මගෙ දුවව හුඟක් පරිස්සම් වෙන්න ඕනෙ.." ශර්මන්. නර්මදාගේ නළල සිපගනිමින් කීවේය.

"තාත්ති මං ගැන බොරුවට බයවෙනවා.." නර්මදා යාන්තමට සිනාසුණාය.

ලංකාවට එන දවසේ ඇයව ගුවන් තොටුපොළට හැරලවාගෙන ආවේද තාත්තාමය. ඇය ගුවන් තොටුපොළට යන්නට මොහොතකට පෙර තාත්තාත් අම්මාත් ඇයව අතොරක් නැතිව සිප වැළඳ ගත්හ.

"මගෙ දුව පරිස්සමට.." තාත්තාත් අම්මාත් දිගින් දිගටම කීවේ එහෙමය.

හිත පාලනය කරගෙන උන්නත් ඒ මොහොතෙහි නම් නර්මදාටද ඇඬිණි. ඇගේ ඇස්වල උපන් කඳුළු සට සට ගා කඩාවැටිණි. තාත්තාත් අම්මාත් වැළඳගෙන ඔවුන්ගේ කම්මුල් සිපගත් නර්මදා ඔවුන්ගෙන් සමුගත්තේ ඇස්වල කඳුළු පිස නොගෙනමය.

"නර්මදා.."

ඇය පර්යන්තයෙන් ගුවන් තොටුපොළට ඇතුළු වන්නට හදද්දීම කවුදෝ කතා කළේය. ඒ කටහඬ හුරු වුවත් ඒ කවුදැයි සිතාගැනීම ඇයට උගහට විය. ඇය විගස හැරී බැලුවේ ඒ නිසාය.

"ශාරුක් ඔයා.." නර්මදා කීවේ කඳුළු පිසගනිමිනි.

'භාරත' පුවත්පතේ නර්මදා සමග සේවය කරන WWW.EXPRESSLANKA.TK 8

රට හැර යන මොහොතේ සමුදෙන්නට පැමිණේයැයි ඇය සිතුවේ නැත. ඒනිසාම ශාරුක්ගේ පැමිණීම ඇයට සතුටක් ගෙනාවේය.

"ඔයා තනියමද ආවේ.." නර්මදා ඇසුවාය.

"ඔව්.." ශාරුක් කීවේ නර්මදාගේ මුහුණ දෙසම බලාගෙනය.

"ඔයාව ආයෙ සති දෙකකට දකින්න හම්බවෙන්නෙ නැති නිසා මං ඔයාව බලන්න යන්න ආවා.."

"තැන්ක්යූ වෙරි මච්" නර්මදා සිනාසෙමින්ම ශාරුක් දිගුකළ අත අල්ලා ගත්තාය.

"ඔයාව දෙවියො බලාගන්නවා" ශාරුක් යළි කීවේය.

"ඔව්නෙ. ශාරුක් . එහෙනම් මං යන්නම්.." නර්මදා පුරුදු ලෙසම සිනාසුණාය.

"පුංචි ප්‍රසන්ට් එකක්.." ශාරුක් ඊළඟ මොහොතේ සුන්දර ලෙස ආවරණය කළ පුංචි පාර්සලයක් නර්මදා අත තැබුවේය.

නැවත වතාවක් ස්තුති කළ ඇය ශාරුක්ගෙන් සමුගෙන ගුවන් තොටුපොළට ඇතුල්වූවාය.

එහෙත් නවමින් ශාරුක් දුන් තිළිණය කුමක්දැයි බලන්නට නර්මදාට සිහිපත් නොවිණි.

"ඊට කලින් තාත්තිට කියන්න ඕනෙ මම ලංකාවෙ කියලා.."

නර්මදා වහා ජංගම දුරකතනය ගත්තාය.

කිවගේ දුරකතනය නාද වන විටම තාත්තා පණිවුඩය ගත්තේය.

"තාත්ති නිදාගත්තෙ නැද්ද?"

"මගෙ දූ කතා කරනතුරු මං අවදියෙන් හිටියා.. මගෙ දුව දැන් කොහෙද ඉන්නෙ..?"

"... හෝටෙල් එකක.. මං හොඳින් ඉන්නව තාත්ති අම්මිටත් කියන්න. මං ගැන බය වෙන්නෙ නැතිව හොඳට

නිදාගන්න.."

"මං උත්සාහ කරන්නම් දුව.. ඒ වුණත් ඔයා ආපහු ගෙදරට එනතුරු මට නින්ද යන එකක් නෑ.." ශාන්තා කීවේ දුක්බර හඬකිනි.

නැවත වතාවක් නර්මදාගේ ඇස් දෙක තෙත්වූයේ ශාන්තාගේ ආදරය සිහිපත් වීමෙනි. ශාන්තාගේ රුව ඇස් මත ඇඳගත් නර්මදා නිදාගන්නට සැරසෙන විටම කාමරයේ දුරකතනය නාද විය.

"හලෝ.."

"ඔයාට අත් එකක් හරි තෝපි එකක් හරි ඕනෙද නර්මදා.." ගිම්හාන ඇසුවේය.

"එපා ගිම්හාන.. මං දැන් නිදාගන්න හදන්නේ.. කෝපි බිව්වොත් මට නින්ද යන එකක් නැතිවෙයි.."

"එහෙනම් මං නිදාගන්නම්. හෙට උදේට අපි හමුවෙමු. ස්වීට් ඩ්‍රීම්ස්.."

"හීන පේන්නෙ අඩ නින්දට.. මට හීන පේන්න වුණොත් හොඳට නිදාගන්න බැරිවෙනවා.."

"එහෙමද.." ගිම්හාන සිනාසෙමින් පිළිතුරු දුන්නේය.

පොරවනය ගෙන සිරුර ආවරණය කරගත් විටම නර්මදාට, සාරුක් දුන් තිළිණය සිහියට නැගිණි. ඇය නැගිට ඒ තිළිණය විවර කර බැලුවාය. එහි තිබුණේ ශ්‍රී ලංකාව පිළිබඳ පොතකි. ලංකාවේ ලස්සන තැන් සොයාගත හැකි ඒ අත්පොතේ මුල්ම පිටුවේ සටහන්ව තිබුණේ පුංචි කවියකි.

දිගු කලක් පටන්ම 'භාරත' පුවත්පතටත් ආයතනයේ වෙනත් ප්‍රකාශන වලටත් නිතර නිතරම කවි ලියන්නට පුරුදුව සිටි සාරුක්ගේ ඒ කවියේ විශේෂයක් නර්මදාට දැනුණේ නැත. එහෙත් ඇයට ඒ මොහොතේ ඒ කවිය කියවන්නට ආසාවක් දැනිණි. හුදෙකලා පාර නිශාවන්හි කවි කියවීමට ඇය ආසාකළාය.

ප්‍රේමියේ රතු තෙල්මලී
හිමවත අතැර ගියවිට
දැනෙයි මට දරුණුව
ඔයගේ හදවත පෙලන තනිකම

නර්මදා ඒ කවිය දෙතුන් වතාවක්ම කියෙව්වාය. වරින් වර කියවන විට ඒ පද අතර තුළින් අලුත් අලුත් අරුත් රාශියක් මතුවී හිත සසල කරන බවක් නර්මදාට දැනිණි. මේ පද අතර සැඟව ඇත්තේ ආදරණීය අරුතකි.

එහෙත් කවදාවත් සාරුක්, ආදරයක් ගැන කිසිත් නර්මදාට පවසා නැත. ඇතැම් මොහොතක ඔහුගේ තොල් බැල්ම නර්මදාගේ මුහුණ මත නතරවී තිබෙනු ඇය දුටු ඇතත් ඔහු එකදු වචනයක්වත් ඒ ගැන කියා නැත. එසේනම් මේ කවිය ඒ ආදරයේ හැඟවීමක්ද?

නර්මදා දෑස පියා ගත්තේ සුව නින්දක් පතමිනි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 9

තවත් දවසකට එළිය වැටී ඇත. කාමරයේ වර්ණ තිර රෙදි අතරින් අලුත් ඉරේ රැස් සෙඳි යාමිනමට බෙරෙයි. නර්මදා යහනෙහි වැතිරගත් වනම සිට හිස ඔසොවා බැලුවාය. මේ අලුත් දවස සුන්දර එකක් විය යුතුය.

දසතින් ඇසෙන්නේ කන්කළු කුරුලු ගීය. හැම ගීයකම [illegible] මියුරු බවකි. ඒ හඬවල් අතරින් ඇසෙන එක් එක් හඬ වෙන්කර හඳුනා ගන්නට නර්මදා උත්සාහ ගත්තාය. එහෙත් එය [illegible] නොහැකි දෙයක් බව ඇයට මොහොතකින් තේරුණි. ඒ හැම කුරුලු ගී හඬක්ම එකට එක් විය යුතුය. හරියටම සංගීත භාණ්ඩ රැසකින් නැගුවන විවිධ හඬවල් එකට එකතුවීමෙන් මියුරු විදියක් උපදින ආකාරයෙනි.

ඊළඟ මොහොතේ මේ විවිධ හඬවල් පිටකරන කුරුල්ලන් දැකබලා ගැනීමේ ආශාවක් නර්මදාගේ සිත වෙලාගත්තේය. ඇය සෙමින් නැගිට කාමරයේ පිටුපස ඇති තිරය ඉවත් කළාය.

හිරු එළිය රන්වන් පාටය. හරිත පැහැගත් කුරු හිස් අතරින් තවමත් මේ එළිය වැටෙන්නේ යාමිනමටය. එනිසාමදෝ මේ රන්තරන් එළියේ අමුතු සොඳුරුතාවයක් තිබේ. නර්මදා වීදුරුවේ කම්මුලක් තියාගෙන ඒ සෞන්දර්යය වින්දාය.

ඊළඟ මොහොතේ ඇය වීදුරුව ද විවර කළාය. සීතල සුළඟක් හමා ආවේ ගත හී ගඩු නංවමිනි. එහෙත් ඒ සීතල

එකක් හිස ගහට විදයක් වන තරම් දවී සීතලක් නොවේ. සඳැල්ලේ කෙළවරටම ගිය නර්මදා තැන තැන පෙනෙන හරිත වර්ණ කුරු පඳුරු දෙස බලා උන්නාය.

ගිම්හාන සිටින්නේ අවදියෙනි. ඔහු කාමරයෙන් පිටව සඳැල්ලට පැමිණ සිටියේ උදේ සිටි හැරයින්නටය. ලා සුළඟට සෙලවෙන කුරු පතක සිලි සිලියට සමග එහෙත් ආශාවෙන් සවන් දෙන්නට පුරුදුව සිටි ගිම්හාන අවදියෙන් උදේ හිරු රැස් පොළවට පතිත වන්නටත් පෙරාතුවය. සිනි කැටි ඇද හැලෙන ලා අඳුරේදීමය. ඒ මොහොතේම කාමරයෙන් පිටව සඳැල්ලට ආ ඔහු අලුත් දවසට පෙම් කරන්නට පටන් ගත්තේය.

රෝස පැහැගත් දුහුල් ගවුමින් පමණක් සැරසී සිටි නර්මදාගේ රූපය දැකීමට ගිම්හානට පුදුම සිතිණි. සැබෑවටම ඇය රූමත් යුවතියකි. [illegible] රාණි. ලාරා දත්තා වැනි රූප සුන්දරියන් සිටිනු ඉන්දියාවේ නර්මදා [illegible] විමට සුදුසුවන් නමක් නැත. එය සත්‍යයකි. එහෙත් මේ යුවතිය මේ තරමටම ලස්සනද?

මෙවැනි රූපයේදී ඇගෙන් මේ තරම් ලස්සනක් දක බලාගන්නට ගිම්හානට නොලැබිණි. කඩාදමා තිබෙන කෙස් කළඹ අඩි එක හමාරක් පමණ දිගය. හමා එන ලා සුළඟේ මේ කොණ්ඩය යාමිනමට සෙලවෙයි. කළු කට පැහැති ඇගේ කොණ්ඩයෙන් සුදු පැහැති මුහුණ අපූරුවට කැපී පෙනෙයි. සිහින් දිගු මුහුණේ ඇස් දෙකත් නහයත් දෙතොලත් ගිම්හානට පෙනුණේ රනින් නිම කළ රූපයක් මෙනි.

මේ යුවතියට සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරන්නට ගිම්හානට සිතිණි. එහෙත් එයින් මේ සෞන්දර්යය අහිමි වීමට බැරිනැත. ඇය රාත්‍රී ගවුමින් පමණක් සැරසී සිටින්නේ ඇගේ රුව දකින [illegible] තත් ළඟම ඇති බව නොදනය. ගිම්හාන තනා

WWW.EXPRESSLANKA.TK 10

කලහොත් ඇය ඉක්මනින්ම ඇගේ කාමරයට දිව යන්නට මැලිනොවේ නැත. එනිසාම ගිම්හාන ගහක් තරමටම නිසලව නර්මදා දෙස බලා උන්නේය.

ඇය සිවින්ගෙන් ගිම්හානට පිටුපෑය. පුළඟ දඟ කරන විට දුහුල් සළුව නර්මදාගේ සිරුරටම ඇලෙයි. ඇගේ සිහිනිඟ කැපී නොපෙනුණත් පිරුණු නිතඹ නම් එවිට කැපී පෙනෙයි.

''කැමරාවක් තිබුණොනම්...'' ගිම්හාන තමන්ටම කියාගත්තේය. එහෙත් ගිම්හාන කිසි දවසක කැමරාවක් පාවිච්චි කළේ නැත. ඔහු යන එන චාරිකා හැම එකකටම කවුරුන් හෝ ඡායාරූප ශිල්පියෙක් සහභාගි විය. පරිසරය රූගත කිරීම ඔහුට බාරදෙන ගිම්හාන කරන්නේ පරිසරය හිතේ සිතුවම් කරගැනීම පමණි. ඉන්පසු ඒ සිතුවම් පෑනෙන් අකුරු බවට පත්කරයි.

ඔහු නර්මදාගේ රුවද හිතේ ඇඳ ගත්තේය. ඒ රුව අකුරුවලින් සිත්තම් කරන ආකාරයක් කල්පනා කළේය.

''හච්චිං'' කිවිසුමක් පිටවූයේ එකපාරටමය.

ඒ හඬ පරිසරයටම දෙසවන යොමු කරගෙන සිටි තරුණියට ඇසිණි. ඇය කලබල වී වටපිට බැලුවාය. මේ පාන්දර එළිපෙහෙළියට වී සිටින්නේ කවුදැයි ඇයට සිතාගත නොහැකි විය. සැණෙකින් ඇගේ හිතට පිවිසියේ බියකි.

කිවිසුමක් පිටවීම ගැන ගිම්හානගේ හිතේ උපන්නේ කනගාටුවකි. නර්මදා කලබල වී ඔබ මොබ බලන අයුරු ඔහුට පෙනිණි. එහෙත් ඇය සොයමින් ඔහු ඉන්නා තැනක් හරිහැටි දුටුවේ නැත.

''නර්මදා මේ..'' ගිම්හාන පැවසුවේ කොරිඩෝවේ කෙළවරටම පැමිණෙමින්.

''ඔයා මොකද කරන්නෙ මෙතන..'' නර්මදා ඇසු

''උදේ පාන්දරට හැම තැනම ලස්සනයි. මම ලස්සන බලන්න ආවේ. එතකොට ඔයාව දැක්කා..'' ගිම්හාන කීවේය.

නර්මදා උවමනාවෙන්ම ගිම්හානගේ දෙනෙතට එබුණාය. එහෙත් මේ ළා අඳුරේ ඔහුගේ දෙනෙත ඇයට හරිහැටි පෙනුණේ නැත. එහෙත් ඔහු බලා ඉන්නේ තමා දෙසයැයි සිතන්නට ඇයට හැකිවිය. දුහුල් රාත්‍රී ගවුමින් තමා සැරසී ඉන්නා බව ඇයට සිහිපත් වූයේ එවිටය. ඇය එසැණින් සිය කුටියට දිවගියාය.

''ගිම්හාන බලන් හිටියෙ මගෙ දිහා..'' ඇය තමන්ටම කියා ගත්තාය.

උදෑසනය හැඩවිණි.

''ගිම්හාන ඉවසන්නැති... මට මොනව කියන්න හදනවද දන්නෙ නෑ..'' නර්මදා නිදියහන ගත්තේ එසේ මුමුනමිනි.

''ඇයි ඔයා මාව දැක්ක ගමන් කාමරේට දිව්වෙ..''

ඇය සිතූ පරිදිම කතා කළේ ගිම්හානය.

නර්මදා යාන්තමට සිනාසුණාය. දෙන්නට පිළිතුරක් නැත. හිතේ උපන් ලැජ්ජාව අලුත් විය.

''ලැජ්ජ හිතුණද..?'' ගිම්හාන යළිත් ඇසුවේය.

''ඔව්.. මං හිතුවෙ නෑ ඔයා එළියෙ ඉන්නව කියලා..''

''ඉතින් මං හිටියම මොකද? මං ලස්සන බලා හිටියා. ලස්සන දේවල්වල රස විඳින්න තමා අපිට මේ ඇස් ලැබිල තියෙන්නෙ..'' ගිම්හාන කීවේය.

''ඒ වුණත් ඔයා බලාගෙන හිටියෙ ලස්සන දිහා නෙමෙයිනෙ. මගෙ දිහාවෙනෙ..'' නර්මදා කීවාය.

නන්නාඳුනන තරුණයන් සමග ඇය මේ අයුරින් දොඩමළු වූයේ නැත. එහෙත් ගිම්හාන යනු ඇයට නන්නාඳුනන

WWW.EXPRESSLANKA.TK 11

ආගන්තුකයකු නොවේ. ඔහුගේ මොකක්දෝ හුරුපුරුදු කමක් ඇතැයි නර්මදාට සිතිණි. එනිසාම ඔහු දිගු කලක පටන් හඳුනන මිතුරකු මෙන් ඇයට සිතිණි.

"ලස්සන දෙවල්වලට ගැහැනියක් අයිතියි. මේ ලෝකෙ තියෙන ලස්සනම නිර්මාණය තමයි ගැහැනිය. ඔයා දිහා බලපුවාම ඒ අදහස හරියටම හරි කියලා හිතෙනවා.." ගිම්හාන තීරුව සිනාසෙමිනි.

"උතුරු ඉන්දියාවේ ගෑනු කවුරුත් වගේ ලස්සනයි ගිම්හාන. ඒක මට විතරක් විශේෂ වුණු දෙයක් නෙමේ.."

"ඒ වුණාට මටනම් ඒක විශේෂයක්.. ඔයා පුදුම විදිහට ලස්සනයි.." ගිම්හාන කතා කළේ ලැජ්ජාවෙනි.

එහෙත් මේ කතා නර්මදාට නම් බොහෝවිට සාමාන්‍ය දේවල්ය. ඇය දකින හැම පිරිමියකුම පාහේ නර්මදාගේ ලස්සන ගැන කතා කරන්නේය. එහෙත් වචන වලින් මත්වන්නට තරම් බොළඳ සිතක් ඇයට නැත. ඒ ප්‍රකාශවලට ස්තූතිය පලකරන ඇය අතිශය සාමාන්‍ය ලෙසින් සිනැහෙන්නීය.

"ඔයාට දන්නම බෙඩ් ටී එක එවන්නද නර්මදා.." ගිම්හාන වහා මාතෘකාව වෙනස් කළේය.

"මම උදේට පුරුද්දක් විදිහට උණුවතුර වීදුරු දෙකක් බොනවා. ඒ හින්දා ටී එපා ගිම්හාන.."

"එහෙමනම් අපි දැන් බ්‍රේක්ෆාස්ට් යමු.." ගිම්හාන කීවේය.

නර්මදා කොයිරාල කාමරයෙන් පිටතට පැමිණෙන තෙක් ගිම්හාන බලා සිටියේය. නර්මදාගේ කාමරයේ දොර අබියසට වී ඔහු බලා සිටියේ බලාපොරොත්තු සහගත ඇසිනි. කාලය මිනිත්තුවෙන් මිනිත්තුව ගෙවී ගියේය. මිනිත්තු පහකට පමණ පසුව කාමරයේ දොර ඇරිණි. නර්මදා ඉන් ...

WWW.EXPRESSLANKA.TK 12

පිරෙන්නටම සිනාසීගෙනමය.

දම් පැහැති ටී ෂර්ට්‍යකින් සහ දණහිස තෙක් දිග්වූ කොට කලිසමකින් සැරසී සිටි ඇය කොණ්ඩය හිස මුදුනට කර කටුවකින් සිරකරගෙන උන්නාය.

ගිම්හාන ඇය දෙස බලා සිටියේ ආශාවෙනි. මේ යුවතිය නර්මදාමදැයි සිතාගන්නට ඔහුට අපහසු වුවත් වැන්න.

"ගුඩ් මෝර්නිං.." නර්මදා කීවාය.

"මෝර්නිං.." ගිම්හාන කීවේ නර්මදාගෙන් දෙනෙත් ඉවත නොගෙනමය.

"ඔයා හරිම ලස්සන කෙල්ලක්නෙ නර්මදා.. මේ ඔයාමදැයි කියලා හිතාගන්නත් බැරි තරම්.. ඊයෙ හිටියටත් වැඩියෙ අද ඔයා ලස්සනයි. ඒවගේම ඇස් අදහාගන්නත් බෑ.."

"ඔය අල්ලපු කතා වලින් මතුරවාගන්නද..?" නර්මදා ඇසුවේ සිනාසෙමිනි.

ඒ විහිළුවකි. ගිම්හාන ඒ විහිළුවට සුන්දර ලෙස සිනාසුණේය.

ඊළඟ මොහොතේ ඔවුහු හෝටල් කොරිඩෝව දිගේ ඉදිරියට ඇවිද ගියහ. ඒ ඇවිද යද්දී ගිම්හානට නර්මදාගේ සුරත අල්ලා ගැනීමේ ආශාවක් ඇතිවිය. එහෙත් ඔහු ඒ ආශාව මැඩගෙන මඳක් නර්මදාගේ පිටුපසට විය.

ඇගේ ගමනද හංසියකගේ මෙනි. ලතාවකට ඉඟ සුග සොලවමින් යන ඇය දෙස කොයිතරම් බැලුවත් මදිය. සිහිනියක් පුර්ණකුලක්. පිරුණු නිතඹක් නර්මදාට ආභරණයක් මෙන්ය.

"ඇයි පහුවුණේ..?" නර්මදා පසුපස හැරී ගිම්හානගෙන් ඇසුවාය.

"පහුවුණේ නෑ යමු යමු.." ගිම්හාන කීවේය.

ආපන ශාලාවේ වැඩි සෙනගක් නොසිටියහ. එතැනකට

මුහුණලා සිටින පරිදි වාඩිගත් ඔවුන් වෙත පැමිණියේ සුන්දර ලලනාවකි. මෙනුපත ඔවුන් වෙත ඉදිරිපත් කළ ඇය මඳ සිනා ඇතිව බලා සිටියාය.

ගිම්හාන මෙනු පත නර්මදාට දී ඇගේ මුහුණ දෙස බලා සිටියේය. ඉන්දියානු කෑම වර්ග කිහිපයක් තෝරාගත් ඇය ගිම්හාන වෙත ඊට ඒ ගැන විමසුවාය.

"ඔයා කැමති ඕනෑම කෑමකට මං කැමතියි.." ගිම්හාන, නර්මදාගේ තේරීම්වලට අනුමැතිය දුන්නේය.

සේවිකාව නික්ම ගියාය. ගිම්හාන නර්මදාගේ රූප සිය දෙනෙතේ සඟවා ගන්නට මෙන් බලා සිටියේය.

"ඔයා ගෙදරට කතා කළාද නර්මදා.." ගිම්හාන ඇසුවේය.

දුර ඈතින් වූ කිසියම් සුන්දර දසුනක් දෙස නෙත හෙළාගෙන බලා උන් නර්මදා, ගිම්හාන වෙත හැරුණි.

"ඊයෙ හෝටලේට ආපු ගමන්ම මම තාත්තිට කතා කරන එක නම්.. මම ලංකාවට ආවට තාත්ති හරිම අප්සෙට්.. මං මීට කලින් කවදාවත් ඉන්දියාවෙන් පිට ගිහින් නැහැනෙ.."

"එතකොට අම්මි.."

"අම්මිත් එහෙම තමා.. දෙන්නම හරිම අප්සෙට්.. ඒ දෙන්නටම ඉන්නෙ මං විතරමනෙ.."

"ඔයාගෙ තාත්තත් පරිසරයට, ගංගාවලට එහෙම හුඟක් ආදරේ කරන කෙනෙක් නේද?" ගිම්හාන ඇසුවේ නර්මදාගේ දෙනෙත දෙස බලාගෙනමය.

"ඔව්.. ඔයා කොහොමද දන්නෙ..?"

"දුවට ඉන්දියාවේ ගලන ගඟක නමක් දාල තියෙන්නෙ ඒකනෙ.."

"ඇත්තටම ගිම්හාන.. තාත්තිත් කිව්වා.. යමුනා, ගංගා, නර්මදා කියන නම් තුනෙන් එකක් දාමු කියලා තමා තාත්ති අම්මිට කියලා තියෙන්නෙ. පස්සෙ අම්මි කැමතිවෙලා නර්මදා කියන නමට.."

"මමත් නර්මදා කියන නමට පුදුම විදිහට ආදරෙයි.." ගිම්හාන පැවසුවේ යාන්තමට සිනාසෙමිනි.

සේවිකාව පලතුරු යුෂ බඳුන් දෙකක් ගෙනැවිත් මේසය මත තැබුවාය. නර්මදාත් ගිම්හානත් ඒ පලතුරු යුෂ තොලගාන්නට වූහ.

"අද අපි කොහෙද යන්නෙ ගිම්හාන" දවසේ වැඩපිළිවෙළ ගැන කිසිවක් නොදත් නර්මදා ඇසුවාය.

"අපි හෝටලේ බීච් එකේ නාමුද..?"

"බීච් එකේ නාන්න.." නර්මදා ඇසුවේ කුතුහලෙනි.

"ඔව්.. මෙතන බීච් එක හරිම ලස්සනයි.. හොඳට රැල්ලත් එනවා.."

"මාව කළුවෙයිද? මං අහල තියෙනවා මූදෙ නාපුවාම කළු වෙනවයි කියලා.."

"ඒකට අපි හවසට මුදට යමු. දවල්ට අව්ව සැරයි. සැර අව්වට පිච්චුනාමනෙ කළුවෙන්නෙ.."

සේවිකාව වඩේත්, ඉඩ්ලිත්, පරාටාත් ගෙනැවිත් මේසය මත තැබුවාය. නර්මදා වඩේක් අතට ගනිද්දී ගිම්හාන ඉඩ්ලි කෑවේය.

ඔවුන් අවන්හලෙන් නික්ම ගියේ තවත් අඩහෝරාවකට පමණ පසුවය.

එවිගසම කාමරවලට ගිය ඔවුහු තම ගමන් මළු රැගෙන හෝටලයෙන් පිටවූහ. නර්මදාත් ගිම්හානත් රැගත් මෝටර් රථය මීගමු පාර දිගේ හලාවත දෙසට වේගයෙන් ධාවනය වන්නට විය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 13

නර්මදා කොයිරාලගේ දුරකතනය නාදවිය. සුදුපාට නාගයෙක් මෙන් දුවින් දුරට විහිද තිබූ මාර්ගය මත රැඳුණු තම නෙත දුරකතනයේ මුහුණත මත නතර කළ නර්මදා එහි සටහන් වූ අංකය කියෙව්වාය. එහෙත් ඒ අංකවල හුරුපුරුදු බවක් නොවිණි.

"මං හිතුවෙ හාන්ති කියලා.. ඒත් මේ හාන්තිගෙ ෆෝන් එකේ නම්බර් එක නෙවි.."

නර්මදා දුරකතනයට කතා කළේ එසේ සිතමිනි.

"හලෝ.."

"නර්මදා ඔයා කොහෙද ඉන්නෙ දැන්.."

එහා කෙළවරින් නැගුණේ ප්‍රශ්නයකි. එහෙත් කතා කරන්නෙ කව්දැයි ඇයට හඳුනාගත නොහැකි විය. ඇමතුම ගත් පුද්ගලයා තමා ගැන හැඳින්වීමක් කළේද නැත.

"හලෝ... කවුද මේ.."

"අඳුනගන්න බැරිද ඔයාට. මච්චර ඉක්මනටම මාව අමතක වුණාද?" එහා කෙළවරින් ඇසෙන්නේත් ප්‍රශ්නය.

"මම දැන් ඉන්නෙ වාහනේක. කතා කරන දේවල් හරියට ඇහෙන්නෙ නෑ.. එක්කෝ පස්සෙ කතා කරන්න නැත්නම් කවුද කියල කියන්න.."

නර්මදාගේ කටහඬට කිසියම් වෙහෙසක් එකතු විය.

"මම ආරුෂ් කතා කරන්නෙ.. මං ඔයාට දුන්නු ප්‍රසන්ට් එකෙන් වැඩක් වුණාද..?"

"ආනේ ආරුෂ්.. මට කටහඬ අඳුනගන්න බැරිවුණා.. තෑග්ග හුඟක් වටිනවා තමා.. තැන්ක් යූ වෙරි මච්.."

"මට මොකක්දෝ මන්දා මහා පාළුවක් දැනෙනවා. නර්මදා. මට හිතෙන්නෙ ඔයා ඔෆිස් එකේ නැති නිසා කියලා.."

"ආන්න දන්නද? අපි ඔෆිස් එකෙන් යන්නම ඕනෙ අපේ ගෙදරෙන්න. ඉන්නතුරු කිසිම ගණනක් නෑ.."

"මට නම් හැමදාමත් ඔයාව වටිනවා.. ඒත් දැන් ඔයා නැතුවාම ඒ වටිනාකම වැඩි වැඩියෙන් දැනෙනවා. මට හිතෙන්නෙ මම ඔයාට ආදරේ කරනවයි කියලයි.."

ආරුෂ්ගේ ඒ වදන්වල පැටලිල්ලක්ද විය. කිළිණ කළ පොතේ ලියා තිබූ කවියෙහි මුලයි එබඳුම අරුතකි. ආරුෂ් මින් පෙර කිසි දවසක එබඳු ආදර කතාවක් ගැන නිකමටවත් ඉඟිකළේ නැත. එනිසාම ආරුෂ් කියන මේ කතාවලට යටපත් ප්‍රතිචාර දක්විය යුතු නැතැයි නර්මදාට සිතිණි. මේ අනුද්දැස්ස යුගයේ පිරිමින් සමග විනෝදයට වුවද ඇඟෑලුම්කම් දක්වන්නට නොයා සිටින තරමට ඇය දක්ෂය.

ආරුෂ්ගේ ඒ වදන් නොඇසුණු බවක් පළකිරීම හොඳයැයි ඇගේ යටි හිත කීවේය. එනිසාම කිසිවක් නොඇසුණා සේ මොහොතක් සිටි නර්මදා දුරකතනය විසන්ධි කළාය.

"කවුද..?" ගිම්හාන මෝටර් රථය පදවන අතරතුරම යාමිනීට හිස හරවා ඇසුවේය.

"අපේ සන්නාරේ යාලුවෙක්.."

ගිම්හාන යළි නිහඬ විය. නර්මදා සුපුරුදු පරිදිම දිගින් දිගටම යොමුවුණු පාර දෙස ඔහේ බලා උන්නාය.

මොහොතකින් ඇගේ සිත දිව ගියේ දිල්ලියටය. ඇය සේවය කළ පුවත්පතටය. පුවත්පත් සේවය කිරීමට ලැබෙන්නේ පෙර වාසනාවකටයැයි නර්මදා කොයිරාල සිතා සිටියේ බොහෝ කාලයකට පෙරාතුවය. සැබැවින්ම මාධ්‍යවේදියකු වීම සඳහා පැවතුණේ දුවැන්ත තරගයකි. ඒ තරගයෙන් ජයගෙන පුවත්පතකට බැඳීම බොහෝවිටම අපහසු විය. නර්මදා 'භාරත' පුවත්පතේ කර්තෘ

WWW.EXPRESSLANKA.TK 14

මහතා හමුවීමට ගියේ හිතේ පොඩි ගැහුණු දෙගිඩියාවෙනි. ගරු ගාම්භීර ආකාරයෙන් හැසිරෙන ඔහු තමන් සමඟ කතා නොකරාවි ඈතැයිද ඇයට නොසිතුණා නොවේ. එහෙත් නර්මදා කොයිරාල ගොස් කර්තෘ මහතා හමුවීමට අවශ්‍ය බව කිවූ විගසම ඇයට ඔහු හමුවීමට අවස්ථාව ලැබිණි.

ඒ වනවිට විසිතුන් හැවිරිදි යුවතියක වූ නර්මදා, විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිටවී මාස හතරකට වඩා ගෙවී නොතිබිණි. තමුත් ඇගෙන් පළවූයේ බොහෝ ලාබාල පෙනුමකි. අඩි හතර හමාරකට වඩා උස නොවූ ඇගේ සිරුරද කෙට්ටු විය.

"ඇයි..?" කර්තෘ තුමා නර්මදා දෙස සෘජු බැල්මක් හෙලා විමසුවේය.

"මම කැමතියි මාධ්‍යවේදිනියක විදියට වැඩ කරන්න. සාරා පත්තරේ ඇබෑර්තු නැද්ද කියලා දැනගන්නයි මම ආවේ.." නර්මදා කොයිරාල තමා පැමිණි කාරණය කෙලින්ම පැවසුවාය.

"ඇබෑර්තු නැද්ද කියලා දැනගන්නද, ඇබෑර්තු තියෙනවද කියලා දැනගන්නද ඔයාට අවශ්‍ය..?" කර්තෘ තුමා සෙමෙන්ම ගැඹුරු හඬකින් විමසුවේය.

තමාට වැරදීමක් වූ බව නර්මදාට අවබෝධ විණි. ඇය යම්තමට සිනාසී "ඇබෑර්තුවක් තියෙනවද කියලා දැනගන්න.." ලෙස තම වාක්‍යය නිවැරදි කළාය.

"ඇබෑර්තු නැද්ද ඇහුවත් ඇබෑර්තු තියෙනවද ඇහුවත් ඒ ප්‍රශ්න දෙකෙන්ම අදහස් වෙන්නෙ එකම තේරුමක් තමයි දරුවා.." කර්තෘ පැහැදිලි කළේය.

"තමුත් නැද්ද කියනවට වැඩියෙ තියෙනවද කියලා අහනකොට සුබවාදී ගතියක් තියෙනවා. අපි හැම වෙලාවම ජීවත්වෙන්න ඕනෙ සුබවාදී විදිහට. ඔය දරුවා මා ළඟට එන්න තරම් එඩිතර

තමන් තිබුණෙ ඔය ළමයා සුබවාදීව හිතන නිසා කියලා මට හිතෙනවා. ඒ නිසා අහන ප්‍රශ්න, කතාකරන වචන හැමදේකම ඒ සුබවාදී බව තියෙනවානම් වඩාත් හොඳයි.."

"ඔව් සර්.." නර්මදා සිනාසෙමින් කීවාය.

කර්තෘතුමා කතාකරන අයුරුත් ඔහු පලකරන සුහද ස්වභාවයත් සිත්ගන්නා සුළුවීම නිසා, නර්මදාට මුලින් දැනුණු ආගන්තුක ස්වභාවය දැනුණේද නැත.

"මම අමරජිත්.." [illegible] මොහොතක් කර්තෘතුමා පැවසුවේය.

"මම විශ්වාස කරන දෙයක් තමයි පත්තර කලාවේ සර්ල නැහැ කියලා. ඒ නිසා මට මිස්ටර් අමරජිත් කිව්වාම හොඳටම ප්‍රමාණවත්.."

"ඔව් සර්.." නර්මදාව එවරද කියැවිණි. ඒ සමගම වරද වැටහුණු ඇය යම්තමට සිනාසුණාය. ඒ [illegible] අමරජිත්ටද සිනාගියේය.

"ඔය දරුවා ඇහුවෙ පත්තර [illegible] ඇබෑර්තු තියෙනවද කියලනෙ.. මෙහෙමයි... මේ රස්සාවට ප්‍රවේශ ඇබෑර්තු කියල දෙයක් නෑ. පුද්ගලයා දක්ෂයෙක් නම් හැමදාම ඇබෑර්තු තියෙනවා. ඔය දරුවා දක්ෂයෙක් නම් නිතැතින්ම ඇබෑර්තු හැදෙයි. අදක්ෂයෙක්නම් ටික කාලෙකින්ම මේ රස්සාවෙන් හැලෙයි. ඒකනම් පත්තර කලාවේ හැටි. කැමතිනම් දක්ෂතාම උරගා බලන්න පුළුවන්.."

නර්මදා ඒ අභියෝගය භාරගත්තාය. ඇයට පැවරුණෙ පරිසරය පිළිබඳ සිත් කාවදින සුළු විශේෂාංග ලිපි ලිවීමේ වගකීමය. පුංචි දවස්වල සිටම පරිසරයට අපමණ ඇලුම් කළ නර්මදාට පරිසරය පිළිබඳව සිත් කාවදින සුළු විශේෂාංග ලිවීමට හැකියාවක් තිබිණි. ඒ විශේෂාංග ලිපි කියැවූ අමරජිත් කිසිදු කපාවකින් තොරවම ඒ ලිපි පළ කළේය. ඇගේ විශේෂාංග කෙරෙහි බහුතර පාඨක ප්‍රසාදයක්ද ඇතිවිය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 15

මාස හයකට පසු අමරජිත් නර්මදාව තම කාර්යයට කැඳවීය.

"නර්මදාට මතකද මෙහෙ ඇබෑර්තු තියෙනවද කියලා දවසක් ඇහුවා.. එතකොට මං කිව්වෙ මොකක්ද දක්ෂයෙක් නම් නිතැතිම ඇබෑර්තු ඇතිවෙයි කියලා. දැන් ඒ දේ සිද්ධවෙලා. ලබන මාසෙ පළවෙනිදා ඉඳලා ඔයා අපේ පත්තරේ මාධ්‍යවේදිනියක් විදිහට ස්ථිර කරනවා.."

"තෑන්ක් යූ මිස්ටර් අමරජිත්.." නර්මදා කීවේ ප්‍රීතියෙනි.

"මොනවද නර්මදා ඔයා කල්පනා කරන්නෙ. ආපු ෆෝන් කෝල් එක ගැනද..?" ගිම්හාන ඇසුවේ නර්මදාගේ කල්පනා දැහැන බිඳිමිනි.

"මම කල්පනා කළේ මගේ ගමන ගැන.... මම පත්තර කන්තෝරුවට ආපු හැටි ගැන හිතුවෙ.. මට ගිම්හාන මගේ ජීවිතෙත් මහ පුදුම දෙයක් කියලා.."

"ඇයි ඒ පුදුම වෙන්නෙ.." ගිම්හාන ඇසුවේය.

"මගෙ ලංකාවට එන්න සිහින මැව්වා.. අන්තිමේ ඒ සිහිනෙත් සැබෑවක් වුණා.."

"ඒකෙ පුදුම වෙන්න කිසිම දෙයක් නෑ.. අපි හීන මැව්වොත් ඒ හීන නොවැරදීම සැබෑ වෙනවා.." ගිම්හාන කීවේ යාන්තමට සිනාසෙමින් නර්මදාගේ මුහුණ බලමිනි.

"ඒක නෙමෙ, ඔයා දැන් දකින සිහිනය මොකක්ද..?"

"මම දැන් දකින්නෙ සිහිනයක් නෙමෙ ගිම්හාන සැබෑවක්.. මං දකපු හීනෙ සැබෑවෙලා ඉවරයි.."

"සන්තෝෂයි.."

"මටත් සන්තෝෂයි.."

ගිම්හාන කාරයේ වේගය අඩු කළේය. පාර අයිනේ හෙමින් සීරුවේ ඇදීගිය රිය භෝජනාගාරයක් ඉදිරිපිට නතර විය.

"අපි තේ එකක් බීල යමු.. ඔයාටත් වෙහෙස ඇති.. එකදිගටම එකම විදිහටනේ ආවෙත්.. මටත් මහන්සියි...." ගිම්හාන කීවේ රියේ දොර අඩක් අරිමිනි.

නර්මදා යාන්තමට සිනාසෙමින් රියෙන් බැස්සාය.

ඇය භෝජනාගාරය තුළට ගියේ ගිම්හාන හා හරි සමාන්තරවය. සුළඟ තරමක් තදය. ඒ සුළඟට අස්ස වලිගයක් මෙන් දමා තිබෙන නර්මදාගේ කොණ්ඩය විසිර යයි. ගිම්හාන වෙත මල් සුවඳකට සුරු මිහිරි සුවඳක් රැගෙන ආවේ ඇගේ කොණ්ඩය යැයි ඔහුට සිතිණි. ඇගේ කොණ්ඩය හොර රහසේ සිප ගැනීමේ ආශාවක් ගිම්හානගේ හිතේ ඇඳි විය. එහෙත් ඔහු ඒ හැඟීම් මැඬගත්තේය.

"මොනවද ඔයා කන්නෙ.." ගිම්හාන ඇසුවේ වීදුරු අල්මාරිවල දමා ඇති නානාප්‍රකාර ආහාර දෙස බලමිනි.

"මට නම් කුසගින්න නෑ.."

"එහෙනම් බොන්නෙ මොනවද..?"

"තේ කෝප්පයක් බොමු.."

නර්මදා තේ කොලගැවේ එහි තිබූ මිහිර විඳගනිමිනි.. ගිම්හාන ඇගේ මුහුණ දෙස බලා උන්නේය.

"රසද..?"

"ඇත්තටම.."

"ලංකාව විතරක් නෙමෙ ලංකාවෙ හැදෙන තේත් රසයි. ලංකාවෙ හදන තේත් රසයි.."

"මං නෑ කිව්වෙ නැහැනෙ.." නර්මදා කීවේ ගිම්හාන දෙස බලමිනි.

ඔහු හඬ නගා සිනාසුණේ හිතට දැනුණු ලොකුම ප්‍රීතියක් නිසාවෙනි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 16

භෝජනාගාරයට එන බොහෝ දෙනාගේ නෙත් යොමුවන්නේ නර්මදා වෙතය. හැමෝම සිතනු ඇත්තේ ඇය ඉන්දියානු නිළියක කියා විය යුතුය. වරක් ඇගේ රුව ඇස ගැසුණු මිනිසකු ඇගේ සිරුරෙහිම තම නෙත් රඳවාගෙන සිටින්නේ ඉවක ගන්නා ලෝභකමකින් මෙනි. උදේ සාන්දර සටන් ඇය ළඟම සිටියත් ගිම්හානටත් තවමත් ඇගෙන් සම නෙත් ඉවත ගන්නට බැරි තරම්ය. ඒ තරමටම ඇය ලස්සනය. මලකට, ගඟකට, දොළකට හෝ වෙනත් පරිසරයේ ඇති සුන්දරම දෙයකට ඇගේ රුව සම කළ හැකිය. එහෙත් ඒ හැම උපමාවකටම වඩා ඇගේ මුහුණ සුන්දරය. ඇගේ සිරුර සුන්දරය.

"හරි අපි යමු.." තේ බී අවසන් කළ ඇය කෝප්පය මේසය මත තබමින් ගිම්හානට කීවාය.

නර්මදාගේ සඳ මුහුණ දෙස බලා සිටි ගිම්හාන [illegible] දෙනෙතුන ඉවතට ගනිමින් නැගිට්ටේය. බිල ගෙවූ ඔහු භෝජනාගාරයෙන් එළියට එනවිට නර්මදා ඔහු හා එක පෙළට වැටිණි.

රිය ළඟට ගිය ගිම්හාන ආපසු භෝජනාගාරය දෙස බැලුවේය. එහි සිටි ගැහැනු පිරිමි සොයි තවුරුන් නෙත් නොසියා බලා ඉන්නේ නර්මදා දෙසමය.

"සමහර ගිවිය හැමෝම ඔයා දිහා ආසාවෙන් බලාඋන්නා.." රියට නැගුණු නර්මදාට, ගිම්හාන කීවේය. "ඒ අය සිතනව ඇත්තේ ඔයා නිළියක් කියලා වෙන්න ඇති.."

නර්මදා සිනාසුණා පමණි.

"ඔයා එක්ක සිටිය ගිම්හාන මාත් නළුවෙක් කියලා හිතනව ඇති. මට හරිම [illegible] නර්මදා. ඔයත් එක්ක මේවගේ සංචාරයකට සහභාගී වෙන්න ලැබීම.."

රිය [illegible] පණගැන්විණි. මාරවිලට යනතුරුම එය [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK

වේගයෙනි.

මාරවිල නම මේ හෝටල් බිමේ රිය නතර කරන විට හිරු නිමුණු හරියටම හිසට ඉහළිනි. රියෙන් බැසගත් [illegible] නර්මදා දෙස බැලුවේය.

"මේ මාරවිල... අද දවල් කෑම [illegible].. හවසට බීච් එකේ ඉඳලා රෑත් මෙහෙම ඉන්නත් පුළුවන්. [illegible] මන්නාරමට යන්නත් පුළුවන්. ඔයා කැමති කොහොමද නර්මදා.."

"මන්නාරම ගැන මම කිසි දෙයක් දන්නෙ නැතිව මෙහෙම හොඳද අරගොල්ල හොඳද කියලා කියන්නෙ කොහොමද? හොඳම [illegible] තීරණය කරන්න.." නර්මදා කීවාය.

"[illegible] මට කියන්න ඔයා මුහුදෙ නානවද කියලා.."

"අද නෑ.. මේ ගිනි අව්වෙ මූදෙ නෑවොත් මාව කළුවෙනවා.."

"[illegible] පස්සෙ මොකක් හරි බලමු. දැන් හෝටෙල් එකට යමු.."

මාරවිල මුහුදු තීරයේ පිහිටි [illegible] හෝටලය සුන්දර නිකේතනයකි. තුන් පැත්තකින් තාලවෘක්ෂ වටවුණු එහි ඉදිරිපිට ඇත්තේ අඩි දෙකුන් සියක් පළල වෙරළ තීරයකි. එහෙත් මේ වෙරළ පිහිටියේ කන්දක ආකාරයට බැවින් හෝටලයට මුහුද නොපෙනිණි. මුහුද බලන්නට නම් අර වැලි කන්ද දිගේ අඩි දෙසියක් පමණ යා යුතුය.

එහෙත් වෙරළෙහි තනා ඇති ගිම්හාන කුටි කිහිපය නම් හෝටලයටත් පෙනෙයි. එකී ගිම්හාන කුටිවල විවේකීව කල් ගෙවන විදේශීය සංචාරකයන්ද කිහිප දෙනෙක්ම සිටිති.

හෝටලය මැද විශාල පිහිනුම් තටාකයකි. නිල් තැටියක් මෙන් පෙනෙන එහි බැස දිය කෙළින සංචාරකයන් ගණනද බොහෝය. [illegible] හෝටල් බිම පුරා නෙත් යවමින් සිටියදී ගිම්හාන ඇය

වෙනුවෙන් කාමරයක් වෙන්කර ගත්තේය. එහි යතුර ගෙනැවිත් නර්මදාට දුන් ඔහු ඇයට මදක් විවේක ගන්නැයි කීවේය.

"මට හිතයි පූල් එකට බහින්න.."

"බහින්න, බහින්න.. හිතෙන ඕනෙම දෙයක් කරන්න.. කිසි ප්‍රශ්නයක් නෑ.."

"ඔයත් එන්න. මට විතරක් තනියම පූල් එකේ ඉන්න බෑ.."

"ඕ..කේ: මාත් එන්නම්.."

නර්මදාත් සමගම හිමිහානත් හෝටල් කාමර වලට ගියේය.

නර්මදා නාන ඇඳුමෙන් සැරසී එනතුරු හිමිහාන ඇගේ කාමරය අසල නැවතී සිටියේය. මොහොතකින් දොර ඇරිණි. කාමරයෙන් එළියට ආවේ රූ රැජිනකි. නාන ඇඳුමට උඩින් ගවුමක් ඇඳගෙන සිටියත් ඒ ඇඳුමට ඇගේ උරහිස සහ පපුවේ මඟලක් අතර පෙදෙස නිරාවරණයව තිබිණි. ඇන්දල පාටැති ඇගේ සුදු කොඩි කවුරුත් දෙතුන් වතාවක් ඈ දෙස බලවන්නට තරම් මනරම් විය.

කතාවකින් තොරවම පිහිනුම් තටාකය වෙත ගිය නර්මදා ඉණවටා දවටා ගෙන සිටි තුවාය ඉවත් කළාය. පසෙක වූ පඩිපෙළෙන් ඇඟ දෝවනය කරගත් ඇය පිහිනුම් තටාකයට බැස්සාය. හිමිහානට තම නෙත් පාලනය කරගත නොහැකි විය.

පිහිනුම් ඇඳුම ඇඳගත් නර්මදා, හිමිහානට පෙනුණේ මිස් ඉන්ඩියා තරගයට ඉදිරිපත් වූ කල්‍යාණියක පරිද්දෙනි. ඇන්දල පැහැගත් ඇගේ [illegible] සිනිඳු, පුළුලුකුල සෑම වටම සුන්දරය.

හිමිහාන තවමත් පිහිනුම් තටාකයට බැසගත් නර්මදා දෙස බලා සිටියේය.

"එන්න ඉතින්.." නර්මදා කතා කළේ දෑතම දිගු කරමිනි.

"හීතලයි වගේ.." හිමිහාන තටාක බැම්මෙහි ඉඳගෙන කීවේය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 18

"මොන හීතලක්ද අයියෝ.. එන්න.." නර්මදා දිය දෝතක් ගෙන හිමිහාන වෙත දමා ගැසුවාය.

ඒ වතුර සිරුරේ වදිනවිට හිමිහානට දුනුණු සීතල ඇඟේ හීගඩු නැංවන්නට සමත් විය. ඔහු සෑනින් පිහිනුම් තටාකයට බැස්සේය.

නර්මදා හඬ නගා සිනාසුණේ තවත් දිය දෝතක් ගෙන හිමිහානට දමා ගසමිනි. හිමිහාන දෑත ඉදිරියට කර ඒ දිය දෝත වළකාගන්නට උත්සාහ ගත්තත් ඔහුගේ ප්‍රයත්නය සාර්ථක වූයේ නැත. ඇඟ මත විසිරුණු ඒ දිය දෝත හිමිහානගේ මුහුණ පුරා විසිර ගියේය.

හිමිහාන, නර්මදා අල්ලා ගන්නට ඉදිරියට පැන්නේය. එහෙත් එවිටම ඇය අනෙක පසට හැරී වේගයෙන් පිහිනා ගියාය. පිට වැදුන් පවන් [illegible] විසිරුණු කොණ්ඩයත් උස්වූ නිතඹත් උඩ [illegible] සුදු කකුල් දෙකත් පමණක් හිමිහානට පෙනිණි.

මොහොතකින් තටාකයේ එහා කෙළවරේ සිට ඇය හිමිහානට සිනාසුණාය. ඒ සිනාව ආශාවෙන් පිරුණු සිනාවක් වැන්න.

හිමිහාන, නර්මදා වෙත පිහිනා ගියේය. එහෙත් ඔහු ඇය වෙත කිට්ටු වන්නට ආසන්නම මොහොතේදී ඇය වෙනත් ඉසව්වකට පිහිනා ගියේ මාලුවකුටත් වඩා සූර අන්දමිනි.

කලින් නර්මදා සිටි තැනට ගිය හිමිහාන පිහිනුම් තටාකය පුරාම නෙත් යවමින් නර්මදා සෙව්වේය. එහෙත් ඇගේ රුව දක්නට නොවිණි. දිය යටින් සෙමින් පාවියන ඡායාවක් ඔහුට පිළගට දක්නට ලැබිණි. මොහොතකින් ඇය උඩට මතුවූයේ තටාකයේ ඈත කෙළවරකිනි.

"මේ කෙල්ලට මාලුවෙකුට වගේ පීනන්න පුළුවන්.." හිමිහාන තමාටම කියා ගත්තේය.

සුදු පාට වැලි තලාව මතුපිට සඳ දිය ගලායමින් තිබුණේ සුන්දරම චිත්‍රයක් සේය. යාර දහයකට පමණ ඈතින් මුහුදු රළ ගෙඩි එකිනෙක බිඳෙමින් තිබිණි. ඈත දිය ගලායියේ තිබෙන්නට නිසලව වූවත් මුහුදේ රළගෙඩි නම් ගලා ආවේ මහා ඝෝෂාවකිනි. ඩබ් හෝටලයට අයත් ගිම්හාන කුටියක ඉඳගෙන සිටි ගිම්හානත් නර්මදාත් කතා නැතුවම මේ නියා සුන්දරත්වය අත්වින්දහ.

අඩ හෝරාවක් පමණ ගෙවී ගියේය. ගෙවීගිය මේ අඩහෝරාව පුරාම ඔවුනට ඇසුණේ එකම රිද්මයකි. පෙනුණේ එකම දසුනකි. ගතට දැනුණේද එකම සුවයකි.

මේ ඒකාකාරීත්වය නර්මදාට එපාවී ඇතැයි ගිම්හානට සිතිණි. ඔහු හිමින් හඬින් ඇගේ නම මතුලේය.

නර්මදා හිස හරවා ගිම්හාන දෙස බැලුවාය. "ඇයි..?"

"මං බැලුවෙ ඔයා නිදිද කියලා.." ගිම්හාන කීවේය.

"නෑ ගිම්හාන, මට නිදාගන්න හිතෙන්නෙ නෑ. දැස් පියාගන්නත් ලෝබයි. මේ වගේ ලස්සන වෙරළක මේ වගේ සුන්දර රැයක ඇස් පියාගෙන ඉන්නෙ කොහොමද කියල කියන්න.."

නර්මදා තමන් දෙස බලන බවක් ගිම්හානට සිතිණි. එහෙත් සඳ එළියට ඇගේ ඇස්වල ඇතිවන වෙනස හරිහැටි නොපෙනෙයි..

"ඒ කියන්නෙ ඔයා මුළු රෑම මේ විදිහට වෙරළ [illegible]

ඉන්නවද?"

"එපාද?"

"නර්මදා ඔයා දන්නවද සඳ පායන රෑට මේ වෙරළට සඳකිඳුරෝ එනවා.. ඇවිල්ල ඒ ගොල්ලො වෙරළෙ ඇතිරිලා සඳ එළිය විඳිනවා. එහෙම ආපු වෙලාවක කිඳුරෙක් ඔයා දැක්කොත් ඔයත් සඳ කිඳුරියක් කියලා හිතන්න බැරි නෑ. ඊට පස්සෙ ඒ ගොල්ලො ඔයාව කිඳුරු කොදෙව්වට අරගෙන යයි.."

නර්මදා, ගිම්හාන දෙස බැලුවේ විමතියෙනි. සඳ කිඳුරියන්, දිය කිඳුරියන් ගැන ඇයද පොත පතින් කියවා තිබිණි. එහෙත් ඒ කිඳුරියන් දකපු අයෙක් කිසි දවසක ඇයට හමුවී නැත. එනිසාම එකී කිඳුරියෝ හුදෙක් සුරංගනා කතායැයි ඇය සිතා සිටියාය. නර්මදා ගිම්හාන දෙස බැලුවේ ඔහු කියන්නේ ඇත්තක්දැයි [illegible] නොහැකිවිය. එහෙත් ගිම්හානගේ හඩ ඇසුනා මිස ඔහුගේ හැඟීම කිසිවක් ඇයට [illegible] නොපෙනුණි.

"ගිම්හාන ඔයා ඔය කියන්නෙ ඇත්තටමද?" නර්මදා ඇසුවේ බැරිම තැනය.

"ඇත්තම තමා.."

"කිඳුරො කියන්නෙ මොනවගේ සත්තු ජාතියක්ද?"

"හරිම ලස්සනයි... ඇස් කඩල යන තරමට ලස්සනයි. කොණ්ඩෙ පිට දිගට කඩා දාගෙන ඉන්නෙ හරියට ඔයා දැන් ඉන්න විදිහටමයි. වෙනසකට තියෙන්නෙ ඇඳුම් අඳින්නෙ නැතිකම විතරයි.."

"එතකොට හැඩරුව කොයිවගේද?"

"උඩුකය මිනිස්සුන්ගෙ වගේ. යටිකය මාලුවෙකුගෙ වගේ.."

"ඔයා දැකල තියෙනවද?" නර්මදා ඇසුවේ කුතුහලයෙනි.

"ඔව්... හැබැයි යාමිනමට. මිනිස්සු ඉන්න බව ඉව වැටුණු හැටියෙ [illegible] පැනල නැඟෙනවා.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.PK 19

"ඒ කියන්නෙ ඒ ගොල්ලො ඉන්නෙ මූදෙද?"

"ඔව්.. මුදු මැද කිඳුරු කොදෙව්වක් තියෙනවලු. ඒකෙ තමා ඉන්නව කියන්නෙ.."

"මට නම් තාමත් ඔයාගෙ ඔය කතාව විශ්වාස කරන්න බෑ ශිම්භාන. මං අහල තියෙන විදිහට ඔය කිඳුරු කතාවත් අර ඇත් සොහොනෙ කතාව වගේ ප්‍රබන්ධයක්. ඔයා මාව අන්දනවා... එහෙම නේද?"

"මං මොකටද ළමයො ඔයාව අන්දන්නෙ. ඔයා ඔය අපුරුවට ඇඳුමක් ඇඳගෙන ඉන්නෙ..."

"මං කිව්වෙ ඔයා මාව හොඳටම අන්දවනවා කියලා.."

"හරි.. හරි.. එහෙනම් අපි දෙන්නා අද ඒ [illegible] වෙලා ඉඳිමු. කිඳුරෙක් හරි කිඳුරියක් හරි ඇවිල්ල වෙරළෙ සෙල්ලම් කරන හැටි බලන්න.." ශිම්භාන තවදුරටත් තම බොරුව ඇත්තක් බව හඟවන්නට උත්සාහ ගනිමින් කීවේය.

ශිම්භාන් මොනතරම් කිව්වත් නර්මදාට නම් ඒ කතාව විශ්වාස කරන්නට නොහැක. එසේත් එතරම් මේ කිඳුරු කතා සුරංගනා කතාමය. අඩක් මාලු වෙසතුන් ඉතිරි අඩ මිනිස් වෙසතුන් ගත් කිඳුරු ලෝකයක් ගැන කෙසේනම් විශ්වාස කරන්නද? මිනිසා හඳටත් යනවිට කිඳුරු කිඳුරියන් සොයා යෑම දුෂ්කර කටයුත්තක්ද?

"ඔයා දන්නවද නර්මදා එකවුන් මුදු ගිය අපේ ධීවරයකුගෙ දැලකට මියගිය කිඳුරියක් අහුවෙලා තිබුණා. ඒ ධීවරයාත් කිඳුරි දැකල පුදුම වෙලා මාලු බෑල්ල පැත්තක දාලා කිඳුරිවත් අරගෙන ගොඩට ආවත්.. එතකන්ම තේරෙනවනෙ කිඳුරා කියන්නෙ ප්‍රබන්ධයක් නෙමෙයි කියලා.." ශිම්භාන තවදුරටත් කිඳුරු කතාව ඔප්පු කිරීම සඳහා උත්සාහ ගත්තේය.

"ඔයා මොනවා කිව්වත් මම නම් ඔය කතාව විශ්වාස කරන්නෙ

නෑ ශිම්භාන. ඒ වුණාට ඒ කතාවෙන් අමුතු ආසයක් කුතුහලයක් වගේ හැඟීමක් හිතට දැනෙනවා. මම ඒ කුතුහලයට ආසයි. ඒ නිසා ඔය කිඳුරු කතාවටත් කැමතියි.." නර්මදා කියා යාන්තමට සිනාසෙමිනි.

"මේ සංචාරය ගැන ඔයා ලියන ලිපි පෙළටත් මේ කිඳුරු කතාව ඇතුල් කරන්න නර්මදා.." ශිම්භාන කීවේය.

"ඇත්තමයි, මටත් මේ හිත හිතා හිටියෙ ඒ ලිපි පෙළට මේ කිඳුරු කතාව ඇතුළත් කරන්න. එතකොට වැඩේ නැගල යයි.."

"ඔයාව ශිම්භානම මට පුරවනී කිඳුරියකගෙ පින්තූරයක් අරගෙන දෙන්න.."

"ඒ කොහොමද ශිම්භාන.." නර්මදා අලුත් කුතුහලයකින් සිනාසෙමින් ඇසුවාය.

"ඔයා රැළ බිඳෙන හුරියට ගිහින් වෙරළෙ වාඩිවෙලා ඉන්න. කොණ්ඩය කඩාදාගෙන. මම දුරින් ඉඳන් පින්තූරයක් ගන්නම්.. සඳ එළියට ඒ පින්තූරෙ කිඳුරියකගෙ වගෙ පෙනේවි.."

"ඒත් කිඳුරියො ඇඳුම් අඳින්නෙ නෑ කිව්ව නේද?"

"ඔව් .."

"අනි.." නර්මදා ලැජ්ජාවෙන් මෙන් හිනැහුණාය.

මුහුද සිපගත් සුළඟ ගොඩබිමට එක්කෙන් වේගයෙනි.. ලුණු වතුර අරගෙන ආවත් ඒ සුළඟ සුවදායකය. මොහොතක් සාසා හමා එන සුළඟේ නැළවෙමින් ගෙවියන මේ හෝරාව මොනතරම් සුන්දරදැයි ශිම්භානට සිතිණි.

විටෙක ඔහුගේ සිතට කවි පදත්, ගී පදත් එයි. එහෙත් පද සම්පූර්ණ ගීතයක් සේ නිර්මාණය කරන්නට තරම් සමාධි සහගත සිතක් ඔහුට නැත. පසෙක සිටින මේ සුන්දර යුවතියගෙන් දෙනෙත් මිදාගෙන ගීතයක් නිර්මාණය කිරීම අසීරු දෙයක් නිසාය.

WWW.EXPRESSLANKA.TR 20

නර්මදා සිටින්නේ අපමණ සැහැල්ලුවෙනි. ජීවිතයේ කිසිම දවසක ඇය මෙවැනි සුන්දරත්වයක් විඳ තිබුණේ නැත. විසල් රටක් වූ ඉන්දියාවේදී මුහුදු වෙරළක් සොයා එන්නට සැතපුම් දහස් ගණනක් ඇවිද යා යුතුය. එනිසාම ඇයට මුහුදු වෙරළක තිබෙන මේ අපූරු සෞන්දර්යය අත්විඳින්නට ලැබී නැත. මෙතැනින් නික්ම යන්නට ඇයට හිත හදාගන්නට නොහැකිද එනිසාමය.

"දැන් ඒ දහයටත් ළඟයි.." ගිම්හාන, නර්මදාට කාලය පිළිබඳව සිහිපත් කළේය. හෝටලය ඇත්තේ පුංචි තාර පාරකටද ඔබ්බෙනි. මේ වෙරළ තීරය තිබෙන්නේ හෝටලයෙන් වෙන්වූ බිමක් ලෙසිනි. එනිසාම ආරක්ෂාව පිළිබඳ ප්‍රශ්නද නැත්තේ නොවේ. විසිපස් හැවිරිදි තිඹිරියක බඳු යුවතියක [illegible] කරම ලංකාව මිනිස් ලොවින් නොවෙයි මේ ... මිනිසුන්ගෙන වැඩිදෙනෙක් කාම තෘෂ්ණාවෙන් හිත් පුරවාගත් තිරිසනුන්ටත් වඩා අන්ත ජාතියකි. එහෙත් ඒ නොමිනිසුන් පිළිබඳව මේ විදෙස් මාධ්‍යවේදිනිය දැනුවත් කළ යුතු නැත. ලංකාවේ සුන්දරත්වයම මිස අසුන්දරකම, කුරිරුකම ඇගේ සුන්දර සිතකට පුරවන්නේ කුමකටද?

"අපි දැන් යමු නර්මදා.." ගිම්හාන වැඩිවූ සිරි නැතිව නැගිටිමින් කීවේය.

"එතකොට කිඳුරියො බලන්නෙ කොහොමද?" නර්මදා ඇසුවාය. "ඔයා කිව්වෙ ඒ වෙනකොට කිඳුරෝ කිඳුරියෝ වෙරළට එනව කියලා.."

"එහෙව් නම් නෑ. එත් මෙහෙන අපි ඉන්න බව දැනගත්තොත් උන් නැවත එන්න නැතුවත්.." ගිම්හාන තවදුරටත් බොරුවක්ම කීවේය.

"අනේ.. අනේ.. ගිම්හාන ඔයා ඔයාගෙ පත්තරේටත් ලියන්නෙ ඔයවගේ බොරුමද දන්නෙ නෑ.." නර්මදා නැගිටුවේ සිනාසෙමිනි.

නර්මදාගේ සිහින් ඉඟ වටා තම සුරත දමාගන්නට ගිම්හානට සිතිණි. එහෙත් ඔහු ආයාසයෙන් ඒ සිතිවිල්ල යටපත් කර ගත්තේය. එසේ වුවත් ඇය ගිම්හානගේ සිත අල්ලාගෙන අවසන් බවත් ඔහුට දැනිණි. එහෙත් ඔහු මේ පැමිණ සිටින්නේ රාජකාරි ගමනකි. තම රාජකාරිය කරනු මිස මේ යුවතියගේ සිත ආකර්ෂණය කරන්නට ඔහුට අවසර නැත.

ගිම්හානට සුසුමක් පිටවූයේ ඉබේටමය.

ඉඟි සළකට සිරුර ඇලෙන සුළුය. සිරුරටත් වඩා ඇලෙන්නේ කෙස් කළඹයි. නර්මදා දැකීමේ කෙස් කළඹ අතගා බැලුවාය. ඉඟි දක්වා කෙස් කළඹ විසාගෙනය.

"ඒ වුණාට කමක් නෑ මම නානවා.." නර්මදා නමාටම නෑමට නාන කාමරයට වැදුණාය.

ඇඟ ... මිස අල්ලාගෙන සිටින ඇයට දැනුණේ අපූරු සුවයකි. මුළු සිරුරම මල් පෙත්තකින් පිරිමැද කළ කලෙක මෙන් සිසිලක් සැහැල්ලුවක් ඇයට දැනිණි.

රාත්‍රියට අඳින පිජාමා කලිසමකින් සහ සැහැල්ලු හැට්ටයකින් සැරසුණු ඇය ඇඳට වැටුණේ තාත්තාටත් අම්මාටත් කතා කළ යුතු බව සිතමිනි. හැම රැයකම දවසේ සිදුවීම මවුපියන්ට වාර්තා කිරීම නර්මදා පුරුද්දක් කරගෙන තිබිණි. ගෙදරින් වඩා පිට තැනකට ගොස් සිටින විට අම්මාටත් තාත්තාටත් දවසේ තොරතුරු හෙළිදරව් කිරීම අනිවාර්ය කටයුත්තකි. ඊටත් වඩා තාත්තාත් අම්මාත් දිනපතාම කතාකරන මෙන් නර්මදාට කියා තිබිණි.

ඇය ජංගම දුරකතනය ක්‍රියාත්මක කළාය. දුරකතනයට එස්.එම්.එස්. පණිවිඩයක් ලැබී තිබිණි.

මා ඔබට ප්‍රේම කරන බව
මට දැනුණේ ඔබ දුරු රට ගිය විටදී

WWW.EXPRESSLANKA.TK 21

යළි මා හමුවෙන පළමු දිනෙදීම
ඔබට මගේ සෙනෙහස පුදමි
ෂාරුක්..

නර්මදාගේ දෙතොල හසරැල්ලකින් විකසිත විය. ඒ හිනාව වියැකී යන්නට නොදුන් නර්මදා ඒ අකුරු ටික දෙස තවත් ටික වේලාවක් බලා සිටියාය. ෂාරුක්ගේ වදන්වල අපූරු ගීතයක් ගැබ් වී තිබෙන අයුරු නර්මදාට පෙනිණි. පළමුව ඇය ඒ කාව්‍යාත්මක වචන කිහිපය රසවින්දාය.

"ෂාරුක්ට පිස්සු හැදිගෙන එනවද කොහෙද?" නර්මදා තමන්ටම කියා ගත්තාය.

"මීට කලින් කිසිම දවසක එයා මට ආදරේ ගැන කියලා නැහැ. මට බලාපොරොත්තු දීලත් නෑ... අඩුම තරමින් ආදරයක් ගැන අහලවත් නැහැ. එහෙව් මිනිහට එකපාරටම මොකද මේ වුණේ."

එසේ වුවත් ෂාරුක් හැසිරුණේ නර්මදාගේ හොඳම මිතුරා පරිද්දෙනි. නර්මදාට උදවු කළ හැකි හැම මොහොතකම පාහේ ෂාරුක් නර්මදාට උපකාර කළේය.

"නර්මදා මේ දවස්වල රිය අනතුරු බොහොමයි ඉහළ ගිහින්. ඔයා ලියන්න ඕනෙ මේ අවුරුද්දේ සිදුවුණු රිය අනතුරු ගැන ලිපියක්. මෙහෙම අනතුරු වැඩිවෙන්න හේතු මොනවද? ඒවට පිළියම් මොනවද? රථවාහන පොලිසිය තිඳිද කියලා අහන්න. හැබැයි ෆැක්ස් ඇත්ව ලියන්න ඕනෙ.." පත්‍රයේ විශේෂාංග කතුවරයා නර්මදාට ගවේෂණාත්මක ලිපියක් ලියන්නට පැවරුවේය. එම ලිපියට අදාළ දත්ත ලබාගැනීම නර්මදාට අපහසුව තිබිණි. ඇය හිසකෙස් ඇදගනිමින් කුමක් කරන්නදැයි කල්පනා කළාය.

දුර සිට නර්මදාගේ හැසිරීම බලා සිටි ෂාරුක් හිනැසිරුවේ නර්මදා ළඟට පැමිණියේය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 22

"ඇයි නර්මදා.. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් නේද?"

"ප්‍රශ්නයක්දත් අහනව.." නර්මදා කතා කළේ සිනාවකින් තොරවය. "මම මේ රිය අනතුරුවල ෆිගර්ස් ගන්න දඟලනවා.. රථවාහන පොලිසියටත් කතා කරන්න ඕනෙ.. හෙට වෙනකොට ලිපිය දෙන්නත් ඕනෙ.."

"දුක් වෙන්න එපා.. ඔය වෙන්නත් එපා ඔය ආටිකල් එක එකපාරට කරන්න දඟලන්නෙ නැතිව පියවරෙන් පියවර කරන්න. මං ඔයාට මේ අවුරුද්දේ වෙච්ච අනතුරු ගණනයි, ඒවායේ ස්වභාවයයි අරගෙන දෙන්නද..?" ෂාරුක් ඇසුවේය.

"අහන්නත් දෙයක්ද ෂාරුක් අරගෙන දෙන්න.." නර්මදා කීවේ දෙතොලැගි සිනාවක් ඇඳගනිමිනි.

"අන්න දැන්නම් හිනාවෙලා ඉන්නකො.. ඔයා කෙස් ඇදගත්තු හැටියට මට හිතුණා රිය අනතුරු ගැනම තවත් අනතුරක් සිද්ධ වෙයිද කියලත්.."

ෂාරුක් මොහොතක් නර්මදාගේ මුහුණ දෙස බලා හිඳ ඉවතට ගියේය. ඊළඟට එහු යළි නර්මදා වෙත ආවේ රිය අනතුරු ලැයිස්තුවද රැගෙනය.

එපමණක් නොවේ. තවත් බොහෝ අපහසු අවස්ථාවල ෂාරුක් නර්මදාට පිහිටවූයේය. තොරතුරු ලබාගැනීමට පමණක් නොව ඇතැම් පුද්ගලයන් මුණගැසෙන්නට යන්නටද ෂාරුක් නර්මදා හා පැමිණියේය.

"ඒ ගමන ඔයා තනියම යන්න එපා නර්මදා.. ඔයාවගේ ලස්සන කෙල්ලකට තනිවම යන්න හොඳ ගමනක් නෙමෙයි මේක.." බොහෝ අවස්ථාවල ෂාරුක් අනතුරු ඇඟෙව්වේය. ඔයා යනකොට කියන්න මම තනියටයි ආරක්ෂාවටයි එන්නම්.."

හැමවිටම ෂාරුක් සමග ගිය ගමන් වලදී ඔහු හැකි අයුරින්

නර්මදාට ආරක්ෂාව දුන්නේය. ඒ බෝ වූ ඇතැම් දවස්වල වුවද නර්මදා ගෙදරටම කැඳවාගෙන ගියේය. ඒ තරමටම විශ්වාසී ලෙංගතු මිතුරකු වූ සාරුක් කිසි දවසක තමන්ට ආදරණීය යෝජනාවක් ගෙනෙතැයි නර්මදා නම් නොසිතුවාය.

"අනේ මන්දා සාරුක්.. ඔයා මගෙ යාලුවෙක් විතරයි. ඔයා ගැන ආදරයක් උපද්ද ගන්න මට පුළුවන් වෙයිද මන්දා?" නර්මදා තමාටම කියා ගනිමින් තාත්තාගේ දුරකතනය ගත්තාය.

"හූ... ඔයා මෙච්චර වෙලා කතා නොකළේ ඇයි? මම ඒත් ඇහැ පියවන්න බයෙන් හිටියෙ.." තාත්තා කීවේය.

"මම දනුයි තාත්ති ඩිනර් අරන් ආවේ.. මෙච්චර වෙලාම ලස්සන බීච් එකකට වෙලා හිටියා.. ලංකාව පුංචි රටක් වුණාට පුදුමාකාර ලස්සනක් තියෙන රටක් තාත්ති.." නර්මදා කියාගෙන ගියේ ප්‍රීතියෙනි.

"ඒ වුණාට මගෙ පුතා පරිස්සම් වෙන්න ඕනෙ... මතක තියාගන්න, ඉස්සෙල්ලම තමන් පරිස්සම් වෙන්න.."

"මගෙ ආරක්ෂාවට ලංකාවෙ ජර්නලිස්ට් කෙනෙක් ඉන්නවා තාත්ති. එයා මාව හොඳට බලා ගන්නවා. තාත්ති බයවෙන්න එපා.."

නර්මදා එසේ කීවද තාත්තාගේ මුවින් නැගුණේ සුසුමකි.

විදුලි බුබුළු නිවාදමා දෑස තදකර පියාගත්තත් නින්ද අහලකට ආවේ නැත. නිදි ඇඳ මාරුවීම නිසා නර්මදාට බොහෝවර නින්ද අහිමි වී තිබේ. මේ රාත්‍රියත් නින්ද නොයන රැයක් වනු ඇතැයි නර්මදාට සිතිණි.

හිතට එළඹෙන පාළුවෙන් මිදෙනු වස් කුමක් කළ යුතුදැයි ඇයට සිතාගත නොහැකි විය. නැගිට සඳැල්ලට යන්නට ඇයට සිතිණි. සඳැල්ලේ සිට රළ බිඳෙන හඬට කන්දීගෙන සිටින විට නිතැ

අලුත් සිතිවිලි උපදිනු ඇතැයි ඇයට සිතිණි. එහෙත් තනිවම කාමරයෙන් එළියට වී හිඳීම යුවතියකට තරම් නොවේයැයි ඊළඟ මොහොතේදී ඇගේ සිත හඬගා කීවේය.

ඇය දුරකතනයෙන් යාබද කාමරයේ සිටි ගිම්හානට කතා කළාය.

"හලෝ නර්මදා.. ඔයා නිදි නැද්ද..?" ගිම්හාන ඇසුවේද ඇගෙන් ඇමතුමක් එනතෙක් බලාපොරොත්තුවෙන් මෙනි. "මටත් අද කවදාවත් නැතුව නින්ද යන්නෙ නෑ. දෙව්දුවක් ඇවිත් හැමතිස්සෙම මාව ඇහැරවනවා.."

"දෙව්දුවක්..." නර්මදා ඇසුවේ පුදුමයෙනි. "දැන් ඔයාගෙ කාමරේ දෙව්දුවකුත් ඉන්නවද?.."

"එයා කාමරේ නෙමෙ, දෙව්දුව ඉන්නෙ මගෙ හිතේ.."

"ලස්සන දෙව්දුවෙක්ද..?"

"කියලා වැඩක් නෑ.. මාර ලස්සනයි.. කොටින්ම මට ඒ දෙව්දුවගෙන් හිත මුදවාගන්නම බෑ.."

"මාර කතාවක්නෙ. මම නම් ඔය ඔහොම කතාවක් ඇහුවමයි.." නර්මදා කීවාය.

"මමත් මේ දෙව්දුවක් දැක්කමයි. මීට කලින් කවදාවත් දැකලා නෑ.." ගිම්හාන සිනා සඟවාගෙන කීවේය.

එහෙත් මේ දෙව්දුව නර්මදා කොයිරාල බව නොකියා සිටින්නට ගිම්හාන ප්‍රවේශම් විය.

"ගිම්හාන" නර්මදා කතා කළේ සිහින් ස්වරයෙනි. "මට නින්ද යන්නෙ නැතුවට මොනවද කරන්නෙ.."

"අපි දෙන්නා කතා කර කර ඉමු.." ගිම්හාන කීවේ සැහැල්ලු ලෙසය.

"මොනවා ගැනද..?"

WWW.EXPRESSLANKA.TK 23

"ඕනෑම දෙයක් ගැන... ඔයා කැමති ඕනෑම මාතෘකාවකට මමත් කැමතියි.."

"මම නම් කැමති වෙරළට වෙලා මුහුදු රළ බිඳෙන සද්දෙට කන්දීගෙන ඉන්න.."

"ඇයි ඒ..?"

"හරි ලස්සනයිනෙ... මොන තරම් ලස්සන සංගීතයක්ද ඒ.."

"මම නම් හුඟක් දවස්වලට හවසට බීච් එකට යනවා. ගිහිල්ලා ඉර වැටෙනතුරුම මුහුද දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.."

"අපිට කොහෙද එහෙම පින්. අපිට මුහුදක් හොයාගෙන ගව්ගානක් ඈතට යන්න වෙනවා.."

"ඒ හින්දද දවල් රෑ නොබලා නොනිදා රළ බිඳෙන හඬට කන්දීගෙන ඉන්නෙ.."

"අනේ මන්දා ගිම්හාන, මං හරි ආසයි මුහුදට... අපි දෙන්න යමුද වෙරළට.."

"මේ රාත්තිරියෙ ඔයාවගේ ලස්සන කෙල්ලක් යන තැනක් නෙමෙයි වෙරළ කියන්නෙ.." ගිම්හාන් කීවේය.

එවිට ඔහුගේ ස්වරයට කෝපයක් නැත්නම් තද බවක් ආරෝපණය වී තිබිණි.. ගිම්හාන එලෙසින් කතාකරනු නර්මදාට ඇසී නැත. ඒ නිසාම ඇය කතා නැතිව මොහොතක් බලා හින්නාය.

"නර්මදා..." තම කෝපය නිවාගෙන සංසුන්වූ ගිම්හාන මිහිරි හඬින් කතා කළේය. "සල්ලාලයෝ, අපරාධකාරයෝ, මිනීමරුවෝ, කුඩුකාරයෝ මේ රාත්තිරියෙ කොහැත ඉන්නවද කියලා අපි දන්නෙ නැහැනෙ.. ඒකයි මං කියන්නෙ.."

නර්මදා එවරද කතා කළේ නැත. මොහොතකට පෙර කෝපය පලකළ ගිම්හාන හා දැන් මොනවා දොඩන්නද? ඇය [illegible]

රිසීවරය දුරකතනය මත තැබුවාය.

"නර්මදා..." ගිම්හාන වචාත් වේගයෙන් කතා කළේය. එහෙත් ඒ වනවිටත් නර්මදා රිසීවරය තබා අවසන්ය.

"කෙල්ලට තරහ යන්න ඇති. නැත්නම් දුක හිතෙන්න ඇති.. එව්.. මගෙ කට හඬ තරමක් සැර වුණානෙ.."

ගිම්හාන නැවත වතාවක් නර්මදාගේ දුරකතන අංකය ගත්තේය. එහෙත් ඉන් නැඟුණේ සම්බන්ධ කළ නොහැකි බව හඟවන හඬයි. "එකත් එකටම මෙයා ෆෝන් එක පැත්තකින් තියලා ඇති.." ගිම්හාන තනිවම කියාගත්තේය.

ඊළඟට පසු නර්මදාගේ කාමරයේ දොරට තට්ටු කළේය. එහෙත් එවරද ඇය නෑසුනාසේ සිටියාය. මේ වනවිට ඇගේ හිතේ තරහක් හෝ අභිමානයක් තිබුණේ නැත. ඒ වෙනුවට විහිළුවක් කරන චේතනාව හිතට දෙන සැහැල්ලුව පමණක් ඉතිරිව තිබිණි.

ගිම්හාන දෙවන තෙවන වරද දොරට තට්ටු කළේය. එහෙත් ඒ කිසිදු හඬකට ප්‍රතිචාර නොදක්වන්නට ඇය සිතාගත්තාය. ඇය දොර දෙස බලාගෙන හිනැහෙන්නට වූවාය. තවත් වරක් දොරට තට්ටුකළ ගිම්හාන ආපසු තම කාමරයට ගියේ සසල සිතිනි. ඔහු යළිත් දුරකතන ඇමතුමක් ගත්තත් එවිටද ඇය රිසීවරය දුරකතනය මතින් තබා තිබුණේ නැත.

විනාඩි කිහිපයකට පසුව නර්මදා, ගිම්හානට ඇමතුමක් ගත්තාය.

"හලෝ.." ගිම්හාන කතා කළේය.

එහෙත් නර්මදා වචනයක්වත් කතා නොකර රිසීවරය කනේ තියාගෙන උන්නාය. එක්වරම ඇගේ මුවින් හිනා පැන්නේය.

"තමුසෙ මාව බය කරනවා.." ගිම්හානට කියැවිණි.

නර්මදා සිනාසෙමින්ම රිසීවරය තැබුවාය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 24

"අපි අද කොහෙද යන්නෙ..?" උදෑසන තේ මේසයට පැමිණි නර්මදා ඇසුවාය.

නිල් පාට ඩෙනිම් කලිසමකිනුත් කහ පාට ටී ෂර්ටයකිනුත් සැරසී සිටි නර්මදා කොණ්ඩය අශ්ව වලිගයක් මෙන් සිට එක විසිදුවාගෙන සිටියාය. බැලූ බැල්මටම ඇගේ සුන්දරත්වය කැපී පෙනුණි. ඒ ලස්සන නෙත් පුරා උරා බොන්නට වූ බැවින් ගිම්හානට නර්මදාගේ ප්‍රශ්නය හරිහැටි ඇසුණේ නැත.

තමා දෙස පුදුමයෙන් මෙන් බලා ඉන්නා ගිම්හාන දෙස නර්මදා බැලුවාය. ඔහු බලා සිටියේ තම සුන්දරත්වය දෙස බව ඇයට රහසක් නොවිණි. ඔහුගේ ඇස්වල ශෘංගාරය බිඳු හැඟීමක් රැඳී තිබෙනු ඇතැයි ඇයට සිතිණි. ඒ බැල්ම නිසාම ඇගේ සිතට ලැජ්ජාවක් දැනිණි. ඇය ඉවත හැරුණි.. ගිම්හානට මිදුලා සිටගත් විට නර්මදාගේ නිසාම ඔහුගේ දෙනෙතට අසුවිය. ගෙවුණු දවසේ ඇගේ රුව හා ඇඳුමෙන් සවා දුක ගත්තත් ඒ මොහොතේ මෙවැනි ශෘංගාරාත්මක සිතිවිල්ලක් ඔහුගේ හිතේ උපන්නේ නැත.

"ඔයා අද හරි ලස්සනයි.." ගිම්හාන, නර්මදාට කිට්ටු වෙමින් පැවසුවේය.

"තැන්ක්ස් යූ.." නර්මදා කීවේ සිනාසෙමිනි.

"ඒක නෙවී නර්මදා, මට පුංචි ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා. ඔයාගෙ පපුවෙ අතක පින්තූරයක් තියෙනවා.. මොකක්ද ඒකෙ තේරුම.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 25

ගිම්හාන විගිස්සකදී මෙන් මඳ සිනා ඇතිව ඇසුවේය.

"අත තියන්න කියලා.." නර්මදාට කියැවිණි.

"එහෙනම් මම අත තියන්නද?" ගිම්හාන ඇසුවේය.

"එපා.. මගෙන් අවසර ලැබෙන කෙනාට විතරයි අත තියන්න පුළුවන්.."

"මට ඒ අවසරය නෑ කියලද කියන්නෙ..?"

"ඔව්.."

"එහෙනම් අනිද්දාවෙ අයිතිකාරයෙක් ඇති.." ගිම්හාන කීවේ නර්මදාගේ පිරුණු පපුව දෙස බලාගෙනය.

"ඇති.. ඇති.." නර්මදා සිනාසුණාය.

"ඒක නෙවී, අද අපි කොහෙද යන්නෙ..?"

"අද්ද? අද අපිට දුර ගමනක් යන්න තියෙනවා.." ගිම්හාන කීවේ නර්මදාගේ මුහුණ දෙස තෙලින් බලමිනි.

"කොහෙද කියන්නකෝ.."

"කියන්නෙ නෑ.." ගිම්හාන ගණන් ඉස්සුවේය.

ගිම්හානගේ දඟකාර බැල්ම දෙස නර්මදා බලා සිටියේ මඳ සිනාව ඇතිවය.

උදේ තේ පානය කළ සැනින්ම ඔවුනු හෝටලයෙන් පිටවූහ. මෝටර් රිය මුහුද අද්දරින් පාරට ගන්නා විට නර්මදා මුහුද දෙස බැලුවේ ආසාවෙනි.

"මට අද දවසත් මුහුද ළඟ ඉන්න හිතෙනවා.."

"ඉන්න නම් පුළුවනි.. එතකොට අනිත් ගමන් වලට මොකද වෙන්නෙ.."

"ඒක තමයි ප්‍රශ්නෙ.."

"හොඳහාම හරි නව දවසක් මම ඔයාව මුහුදු ළඟට එක්කගෙන යන්නම්කො. අපේ පුංචි රට වටේටම තියෙන්නෙ මුහුදනෙ.." ගිම්හාන කීවේය.

නර්මදා කොයිරාල ඒ වනවිටත් නෙත් යොමුකරගෙන සිටියේ මුහුදටය. මහා රළ ගෙඩි එකින් එක පෙරළෙමින් වෙරළ කරා එමින් තිබිණි. කොයිතරම් දුටුවත් ගිම්හානද මුහුදට ආදරය කළේය. ඒ නිසාම සමුගන්නට මොහොතකට කලින් ඔහු නැවත වතාවක් මුහුද දෙස බැලුවේය.

"දුකද..?" ගිම්හාන නෙත් කොනින් නර්මදා දෙස බලා ඇසීය.

"දුකයි සතුටයි දෙකම තියෙනවා.." නර්මදා කීවේ සිහින් හඬිනි.

"එහෙම තමයි. මුළු ජීවිතේම දුකයි සතුටයි එකට කලවම් වෙලා තියෙන්නෙ. එක මොහොතක [illegible] ඊළඟ මොහොතේදී මතක් වෙනකොට හිතට දැනෙන්නෙ දුකක්. ඒ වගේම තමා එක මොහොතක දුකට දැනුණු දෙයක් තව මොහොතකදී සිහිපත් කරද්දී හිතට සතුටක් දැනෙනවා. අපි ඒ සිව තේරුම් අරගෙන දුක සැප දෙකම එකවගේ දරාගන්න ඕනෙ.."

"ඔයා හරි දාර්ශනිකයෙක්නෙ.." නර්මදා කීවේ සිනාසෙමිනි.

"නැතුව.." කී ගිම්හාන දෑතින්ම [illegible] ගත්තේය.

"හාපි එක හැප්පෙයි ගිම්හාන. හෙල්ලම් නොකර යමු.."

ගිම්හාන හඬ නගා සිනාසුනේය.

ගිම්හානගේ හැසිරීම බොහෝවිට කෙළිලොල්ය. පොඩි දරුවකු සෙල්ලමට කරන වැඩවලට සමාන දේවල්ද ඔහු විටෙක කරයි. නර්මදා පාර දෙසම බලාගෙන කල්පනාවට වැටිණි. ගිම්හාන බඳු තරුණයකු කවදා හෝ කොහේදී හෝ දුක පුරුදු බවක් නර්මදාට දැනිණි. ඒ කොහේදීදැයි ඇය කල්පනා කළාය. එහෙත් කිසිවක්ම මතකයට [illegible].

WWW.EXPRESSLANKA.TK 26

"මොකද කල්පනා කරන්නෙ.." වාහන තදබදයකදී රිය නතර කළ ගිම්හාන නර්මදා දෙස බලා ඇසුවේය.

"මුකුත් නෑ.."

"මුකුත් නැත්තෙ නෑ.. ඔයා මොනවා හරි බරපතළ දෙයක් කල්පනා කරනවා. මේ ශෝකයෙක් එක්ක ඇවිත් මං කරගත්තු මෝඩකමක් කියලද කල්පනා කළේ..?"

"ශෝකයෙක්.." නර්මදා ඒ වචනය ශබ්ද කළේ අමුතුම ආකාරයකටය. "ශෝකයෙක් කියන්නෙ මොකක්ද?"

ඒ ප්‍රශ්නයත් සමගම ගිම්හානගේ මුවට සිනාවක් නැගිණි.

"සිහි වැඩකට නැති මිනිහෙක්.."

නර්මදා ගිම්හාන දෙස බලා උන්නාය. "එහෙම මුකුත් හිතුණෙ නෑනෙ. මම ඔහේ නිකන් හිටියා.. පාර දෙපැත්තෙ තියෙන ලස්සන [illegible] බල බලා..."

"පාර දෙපැත්තම ලස්සනද?" ගිම්හාන ඇසුවේය.

"ලස්සනදන් අහනවා... ගස් වැල්වල පිපෙන කොළ පාටම මොන තරම් ලස්සනද ගිම්හාන.."

"ඊට වැඩිය ලස්සන දේවල් තව පැයකින් විතර බලාගන්න පුළුවනි ..." ගිම්හාන කීවේය.

කුරුණෑගල ඔස්සේ මහෙළේට පැමිණෙන විට වේලාව දහවල් එකොළහ පමණ වී තිබිණි.

"අපි මොනව හරි කාලා බීලා යමු.." ගිම්හාන නර්මදාගේ මුහුණ බැලුවේය.

"මට නම් කන්නත් එපා, බොන්නත් එපා.. මගේ බඩ විතරක් නෙමේ, හිතත් පිරිලා..." නර්මදා කීවාය.

"ඒකට කමක් නෑ. මොනව හරි බීල යමු.."

"ඔව්.. ඔයාට කාර් එක ඩ්‍රයිව් කරල මහන්සිත් ඇති.." නර්මදා කීවේ රියෙන් බසිමිනි.

"ඔයාට මහන්සිනම් මට දෙන්න මං කාර් එක ඩ්‍රයිව් කරන්නම්.."

"මේ ලංකාවෙ කාර් එලවිල්ලයි ඉන්දියාවෙ කාර් එලවිල්ලයි අතරෙ ලොකු වෙනසක් තියෙනවා.." ගිම්හාන කීවේ යතුරු කැරැල්ල වරක් උඩදා අල්ලන ගමන්ය.

"මට නම් කිසිම වෙනසක් පෙනුණෙ නෑ.." නර්මදා කීවෙ ගිම්හානගේ මුහුණ දෙස විමසිල්ලෙන් බලමිනි.

"ඔයාට වෙනසක් නොපෙනුණේ කාර් එකේනෙ.."

"ඔව්.."

"මං කියන්නෙ පාර ගැන.. පාරේ යන එන අනිත් ඩ්‍රයිවර්ල ගැන.. අපේ රටේ ඩ්‍රයිවර්ලගෙ කිසිම විනීතකමක් නෑ.. නීති ගරුකකමක් නෑ.. වමට සිග්නල් දාලා දකුණට හරවනවා. කිසිම සිග්නල් එකක් නොදා පාර මැද්දෙ නතර කරනවා.."

"ඒකනම් මාත් දන්නා.."

"ඒ විතරක් නෙමෙ.. ගෑනු කෙනෙක් වාහනයක් එලෝනවා දක්කොත් ඩ්‍රයිවර්ලා බොරුවටත් වෙට්ටු දානවා ගෑනිව බය කරන්න. ඒ හින්දා ඔයාට අපේ රටේ වාහන එලවන්න බෑ.."

අවන්හලකට ගොඩවැදී තේ පානය කළ ගිම්හානත් නර්මදාත් යළි රියට නැග්ගාහ.

"අපි දැන් යන්නෙ රම්බොඩ පාරේ. මේ පාරේ යනකොට විවිධ දේශගුණ හමුවෙනවා. එක හරියක් තියෙනවා නුවරඑළිය වගේ සීතලයි.." ගිම්හාන කීවේය.

"මං නුවරඑළිය ගිහිල්ල නෑනෙ.." නර්මදා කීවේ සිනාසෙමිනි.

"ඒකත් ඇත්ත මට හිතෙන්නෙනම් ඔයා ලංකාවෙ කොහෙත්

කියලා.. මගෙ ළඟම යාළුවෙක් කියලා. ඒ නිසා ඉන්දියාවෙන් ආවෙ කියලත් මට අමතක වෙනවා.." ගිම්හාන කීවේ සිනාසෙමිනි.

කාරය කෙමෙන් කෙමෙන් කඳුකරයට ආසන්න විය. ඈත කඳු මුදුන්වල තේ වගා කර ඇති අපූරුව නර්මදා බලා සිටියේ ආශාවෙනි.. ඒ තේ වගා බිම් මත හිරු එළිය වැටී තිබුණේ අතිශය සුන්දර ලෙසිනි. ලා පාට තේ දළු මත වැටුණු හිරු එළියට ඒ තේ දළු දිළිසිණි.

"ගිම්හාන, අපට බැරිද අර තේ වත්තට යන්න.." නර්මදා ඇසුවාය.

ගිම්හාන, නර්මදා දෙස බලනවිට ඇගේ දෑස යොමුව තිබුණේ පාරෙන් අනෙක් පැත්තේ වූ කඳු හිස් වෙතය. ගිම්හාන එදෙස බැලීය. කඳු හිස පුරාම වූයේ තේ වත්තකි.

"ඔයා මීට කලින් තේ වතු දැකලම නැද්ද..?" ගිම්හාන ඇසුවේය.

"දැකලා තියෙනවා.."

"එහෙනම් තේ වත්තට යමුයි කිව්වෙ ඇයි?"

"මට ආසා හිතුණා.."

"අපි වෙන කොහෙ හරි තේ වත්තකට යමු.. ඔයා ඔච්චර ආසනම්.." ගිම්හාන කීවේය.

ඔහුට එකවරම සිහියට නැගුණේ ලිප්ටන් සීට් බලන්නට ගිය ගමනයි. ලංකාවේ පතළ නමක් වන ලිප්ටන්ගේ තේ වත්තේ කඳු මුදුනක පිහිටි ලිප්ටන්ගේ අසුනට යාම ඔබෙහොවින්ම දුෂ්කර ගමනක් විය. තේ වතු මැදින් සැතපුම් විස්සක් තිහක් පමණ යා යුතු වූ ඒ ගමන ගැන ගිම්හාන, නර්මදාට කියන්නට පටන් ගත්තේය.

"ඔයා ගියොත් එහෙම ආපහු එන්නෙ නෑ.. නර්මදා. ඒ තරමටම අපූරු ගමනක්.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 27

"එහෙමනම් මාව එක්කගෙන යන්නකො.."

"පයින් යන්න තියෙනවා හැතැක්ම දහයකට වැඩිය.."

"ඒක මොකක්ද මම ඊට වැඩිය දුර පයින් ගිහින් තියෙනවා. දවසක් අපි කැලෑවක් මැද්දෙන් හැතැප්ම විස්සකටත් වැඩිය ඇවිදගෙන ගියා. මේ කකුල්වලට හොඳට ඇවිදල පුරුදුයි.."

"ඒකනෙව් නර්මදා ඔයාට ලිප්ටන් සීට් එක ගැන කතාව කියල ඉවර කළේ නැහැනෙ. අපේ වාහනේ මගක් දුර අමාරුවෙන් ගියා.. යන්න බෑ. පාරේ ගල් ගැලවිලා.. පස්සෙ අපි අතරමග වාහනේ නතර කරලා පයින් යන්න වීටත් වුණා. පැයකින් ගියැකි කියලා මිනිස්සු කිව්වා. පැයත් ගියා.. පැයක් ගිහින් ඇහුවාම තව පැයකින් යන්න පුළුවන් කියලා ඇතින් පෙනුණු කඳු මුදුනක් පෙන්නුවා. එතෙන්ට යන්න තව පැය තුනකවත් යයි කියලා අපේ [illegible] ගිවිය කට්ටිය කිව්වා.. පස්සෙ අපි හැරිලා ආවා.."

"ලිප්ටන් සීට් බලන්න ගියේ නෑ.."

"නෑ.."

"මොක්කද ඒ ලිප්ටන් සීට් කියන්නෙ.." නර්මදා ඇසුවේ කුතුහලයෙනි.

"කඳු මුදුනෙ තියෙනවලු ලස්සන තැනක්. එතෙන්ට හතර වටේම පේනවා. ඒ කියන්නෙ දිස්ත්‍රික්ක හතරක දේවල් ලස්සනට පේනවලු. ඉතින් මිනිස්සු ගිහිල්ල බලලා එනවා.."

"ලස්සනට ඇති.."

"ලස්සනයි තමයි. අපි දවසක් බතලේගල කන්ද මුදුනට ගියා. එතෙන්ට පෙනුණු දේවලුත් පුදුම ලස්සනයි. මේ ඇස්වල [illegible] පේන්නෙ ඒ වගෙ කඳු මුදුනකට ගියාට පස්සෙයි.."

"මාවත් එක්කගෙන යනවද?" නර්මදා ඇසුවේ බලාපොරොත්තු ඇස්වල ඇඳගෙනය.

"නෑ.."

"ඇයි ඒ?"

"ඔයාට ලංකාවෙ ඉන්න තියෙන්නෙ සති දෙකක් විතරයි. ඒ කාලෙදි ඔය හැම තැනකටම යන්න බෑ නර්මදා.."

"මං ආයෙම ලංකාවට එනවානෙ ගිම්හාන.. ඒ ආපුවාම මාව එක්කගෙන යනවද?"

"පදිංචි වෙන්නම බලාගෙන ලංකාවට එන්න.." ගිම්හාන කීවේය.

"ඉන්දියාවෙ අපිව ලංකාවට වැද්දගනීද?"

"එක ක්‍රමයක් තියෙනවා.."

"ඒ මොකක්ද..?"

"ලංකාවේ මනුස්සයෙක් කසාද බඳින එක.."

"ඔයාලගෙ රටේ එහෙම මෝඩයෝ නැතුව ඇති.."

"මං දන්න එක මෝඩයෙක් ඉන්නවා.." ගිම්හාන කීවේ නර්මදා දෙස නෙත් කොනින් බලමිනි.

"කොහෙද?"

"මේ ළඟ..."

"ඕනෙනම් කියන්නම් ඉන්දියාවෙ කිඳුරු කුමාරියක් බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්නවා කියලා.."

"විවාහය වගේ දෙයක් එහෙම ආවට ගියාට කරන්න බැහැ ගිම්හාන. මුළු ජීවිතේම ඒ විවාහය තුළ රැඳිල ඉන්න ඕනෙ නිසා ඒ ගැන ගන්න තීරණ හරි පරෙස්සමට අරගන්න ඕනෙ.."

"එතකොට දැනට ඉන්දියාවෙ ඉන්නවයි කියන එක්කෙනා විවාහයට හොඳ කෙනෙක්ද?" ගිම්හාන, නර්මදාගේ මුහුණ දෙස විමසිල්ලෙන් බැලුවේය.

"[illegible]නාද?"

WWW.EXPRESSLANKA.TK 28
www.sinhalaelibrary.com

"ඔයාගෙ පත්තර කන්තෝරුවෙ ඉන්නෙ.." ගිම්හාන හිතට ආ වචනයක් කීවේය.

"කාරුක්ද? ඔයා කොහොමද කාරුක් ගැන දන්නෙ..?" නර්මදා ඇසුවේ පුදුමය පළ කරමිනි.

"ඇයි ඔයාට හැම තිස්සෙම කතා කරන්නෙ.."

"මට කතා කළේ නැහැ.. හැබැයි ෆෝන් එකට මැසේජ්ස් නම් එවනවා.."

"කොහොම හරි.." ගිම්හාන කීවේ ඔහු සියල්ල දන්නා බව හඟවමිනි..

"මම කාරුක් ගැන ඔයාට එක වචනයක්වත් කියලා නැතිව ඔයා කොහොමද එයා ගැන දන්නෙ ගිම්හාන.." නර්මදා නැවත වතාවක් විමසුවාය.

ගිම්හානගේ හිතට සතුටක් දැනිණි. සියල්ල ඇගේ කටින්ම දැනගන්නට ලැබීම සතුටකි. සැක සහිතව ගලක් ගැසුවා මිස ඒ ගල ඉලක්කයටම වදිනු ඇතැයි ගිම්හාන සිහිනෙකින්වත් නොසිතුවේය. එහෙත් ඔහු ගසන බොහෝ ගල් ඉලක්කයටම වදින අවස්ථා බොහෝ විය.

"අපේ රටේ පත්තර කලාවෙ ආචාර ධර්මයක් තියෙනවා. තොරතුරු ලැබෙන ක්‍රමය හෙළිදරව් නොකිරීමට.." ගිම්හාන කීවේ ගාම්භීර මුවක් ආරූඪ කර ගනිමිනි. "කොලංගෙ රටේ එහෙම ආචාර ධර්මයක් නැද්ද.."

"තියෙනවා... තියෙනවා.. හරි ඔයා ඒ විස්තර මුකුත් මට කියන්න එපා.. හැබැයි කාරුක් ගැන වෙන මුකුත් මගෙන් අහන්නත් එපා.." නර්මදා කීවේ කෝපයෙනි. ඒ මොහොතේ ඇගේ ඇස්වල රැවුමක් ඉපිදී තිබිණි.

"ඔයාට රවන්නත් පුළුවන්නෙ.." ගිම්හාන [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 29

එහෙත් ඒ විහිළුවෙන් නර්මදාගේ කෝපය පහවූයේ නැත. ඇය තවදුරටත් ඉවත බැලුවාය.

"කාරුක් ගැන මං ඔයාගෙන් කිසිදෙයක් අහනුයේ නෑ... අහන්නෙත් නෑ.." ගිම්හාන සිහින් හඬින් කීවේය.

නර්මදා නෑසූකන්ව රිය කවුළුවෙන් එපිට බලා උන්නාය.

පරිසරයේ තිබුණු වියළි කාලගුණය එක්වරම අවසන් විය. ඈත කඳු මුදුන්වල මීදුම් වැතිර තිබිණි. මුළු පරිසරයම තෙතබරිතව තිබිණි. එක පාරටම සිදුවූ මේ පරිසර වෙනස නර්මදාට පුදුමයට කරුණක් විය. මේ පරිසරයේ චමත්කාරය වඩාත් හොඳින් විඳගනු සඳහා නර්මදා රිය කවුළුව ඇරියාය. සැනෙකින් රිය තුළට ඇතුළු වූ සුළඟට සීතලද පින්නද එකතුව තිබිණි.

"ගිම්හාන.." නර්මදා, ගිම්හානගේ නම කතා කළේ අමුතුම ආලිංගනයකිනි. මේතෙක් වෙලා ඇගේ හිතේ තරහක් තිබුණු බව පවා නර්මදාට අමතකව තිබිණි.

"අනේ වුට්ටක් කාරෙක නවත්තන්න. මට ආසයි මේ හරියෙන් බැහැල ඉන්න.." නර්මදා කීවේ ගිම්හානගේ අතක් අල්ලමිනි.

එහෙත් ගිම්හාන රිය නතර කළේ නැත. නර්මදා කෙරෙහි යහපත් ප්‍රතිචාරයක් දක්වූයේද නැත. ඇය මොහොතකට පෙර තරහව සිටි බැවින් ඒ තරහව තවදුරටත් පවත්වාගෙන යන්නට ගිම්හානට සිතිණි. ඔහු නර්මදා දෙසවත් නොබලා රිය ධාවනය කළේ එබැවිනි.

"අනේ ගිම්හාන.. නතර කරන්න ඕක.." නර්මදා යළින් කීවේ චමත්කාරයෙන් මත්වූ සිතෙනි.

එවර ගිම්හාන යාන්තමට නර්මදා දෙස බැලුවේය. ඇය මුවින් පමණක් නොව නෙත්වලින්ද සිනාසෙමින් උන්නාය. ඇගේ හිත අසමසම ආනන්දයක වෙලී පවතින බව ගිම්හානට දැනිණි. මීටත් [illegible] වත් මුදුනට යනවිට දැනෙන බව ගිම්හාන දැනී.

එහෙත් මේ විවස්ටන් පෙදෙසේ ඇති චමත්කාරය ගැන නර්මදා කිසිවක්ම දන්නේ නැත. මේ සුන්දරත්වයේ ආරම්භය පමණි. මීට වඩා වැඩි චමත්කාරයක් තව ඉදිරියේදී විඳින්නට හැකිවේ.

"ගිම්හාන ඔයා නතර කරන්නෙ නැද්ද කාරෙක.." නර්මදා එවර ඇහුවේ කෝපයෙනි.

එහෙත් ගිම්හාන රිය නතර කළේ නැත. ඔහු නර්මදාගේ කෝපවුණු මුහුණ දෙස හොරැහින් බැලුවේය. එතරම් කෝප ගැන්වුණු ඇගේ මුහුණක් ගිම්හාන මින්පෙර කිසි දවසක දුක නැත.

"තව චුට්ටක් අවුස්සනවද?" ගිම්හාන තමන්ගෙන්ම අසාගත්තේය.

"ඕනෙ නෑ.." ඔහු තමාටම කියා ගත්තේය.

ඊළඟ මොහොතේ තිරිංගය තද කළ ඔහු රිය පාර මැදින්ම නතර කළේය. තිරිංගය තද කළ වේගයට නර්මදා ඉදිරියට විසිවිය. ඇය ගිම්හාන දෙස බැලුවේ පෙර මෙන්ම කෝප සහගත නෙත් වලිනි.

"සොරි වස්තුව.." ගිම්හාන කීවේ නර්මදාගේ හිස පිරිමදිමිනි. "මං විහිළුවක් කළේ.. ඔයාට තේන්ති ගිහින් තියෙන හැටි දැක්කාම මට තව ටිකක් අවුස්සන්න හිතුණා.. ඒකයි එකපාරටම බ්‍රේක් ගැහුවෙ.."

"ඔයා නෝටි බෝයි.." නර්මදා [illegible] තතනමින් කීවාය.

"අපි මෙතන ටිකක් බහිමු.."

"ඉක්මන් වෙන්න එපා. මීට වඩා ලස්සන තැනක මං ඔයාව බස්සවන්නම්.. එතන පුදුමාකාර විදිහට ලස්සන තැනක්. හැබැයි ඔයාව එතනින් මට ගන්න පුළුවන් වෙයිද දන්නෙ නෑ.." ගිම්හාන කීවේය.

"එහෙනම් අපි එතෙන්ට යමු.. පුළුවන් තරම් [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 30

අරගෙන යන්න.." නර්මදා ආපසු හරි බරි ගැහී රිය අසුනෙහි වාඩිවූවාය.

විවස්ටන් කඳු මුදුනට බොහෝ ආසන්නයේ ඇති [illegible] අසලවත රිය නතර කරනවිට හවස් මිනිත්තු [illegible] ගත විය.

නර්මදා මෝටර් රථයෙන් බැස්සේ ප්‍රීතියෙන් ඉපිලෙමිනි. බොහෝ සංසුන් ඇවතුම් පැවතුම් ඇති ඇගෙන් එබඳු ඉක්මන් හැසිරීමක් ගිම්හාන දුක තිබුණේම නැත. ඇගෙන් පළවූ ඒ කලබලය කියාපෑවේ ඇගේ අප්‍රමාණ වූ සන්තෝෂයයි.

ගිම්හානද රියෙන් බැස්සේ [illegible] කුරුලු පැටවෙකු මෙනි. පැමිණි [illegible] දුරට ඉඩිල්ලමේ ආශාවක් ඔහුගේ හිතේ ඇඳී තිබිණි.

ගිම්හාන රියෙන් බසින විට සීතල පිනි වලාවක් පැමිණ ඔහු [illegible] ශීතලෙන් ගැහෙන්නට විය. පාර අයිනෙ ඇති යකඩ වැටට හේත්තු වී [illegible] කඳු මුදුන් සහ ඊට මෙපිට වූ මිටියාවත දෙස මහත් ආශාවකින් බලා ඉන්නා නර්මදා ළඟට ගිම්හාන ගියේය. ඇය හේත්තු වී සිටි යකඩ වැටට ඇගේ ළඟින්ම හේත්තු වූ ගිම්හාන, නර්මදා දෙස බැලුවේය. ඇගේ සුදු පැහැති මුහුණ තවදුරටත් සුදු පාට වී තිබිණි. ඇහි පිය මත සුදු පාට පිනි බිංදු රැසක් රැඳී තිබුණේ ඒ ඇහි බැම සුන්දර චිත්‍රයක් බවට පත් කරමිනි.. ගිම්හාන ඒ ඇසි පිය දෙස බලා සිටියේ අප්‍රමාණ වූ ආශාවකිනි.

"හරිම ලස්සනයි.." ගිම්හාන කීවේ හීන් හඬිනි.

"කියලා වැඩක් නෑ ගිම්හාන. මෙතන නම් මහ පුදුමාකාර ලස්සනයි. අර පැත්තෙ කඳු මුදුන් පේන්නෙ නෑ මීදුමට වැහිලා. ඒ වුණාට අර පැත්තෙ කඳුමුදුන්වලට අව්වත් වැටිලා.. මට නම් දාලා යන්න හිතෙන්නෙ නෑ.."

"මටත් දාලා යන්න බෑ වගේ දුකෙනවා. ඇත්තටම ඔයා දාල යන්නෙ නැද්ද?" ගිම්හාන, නර්මදාගේ මුහුණටම හිස ළංකළේය.

"කිව්වට දාලා යන්න එපායෑ ගිම්හාන.. ඒ හින්ද මම මේ ඔක්කොම මගේ නැමරාවේ සටහන් කරගෙන යනවා. එතකොට මතක සටහන් හරි මගෙ ළඟ ඉතිරි වෙනවනෙ.."

"මතක සටහනුත් දුකක් දෙන අවස්ථා තියෙනවා නර්මදා.."

"අර බලන්න... අර වලාකුල.. ඒක පුදුමාකාර ඉක්මනකට අපේ ළඟට එන්නෙ.."

නර්මදා ඈත කඳුවල සිට පාවී එන කළුපාට වැහි වලාකුලක් පෙන්වමින් කීවාය.

"ඒකනම් වැහි වලාකුලක්... ඒක හිල්වුණොත් මහ වැස්සක් තමයි ඉතින්.."

"මම දෙවියන්ට කියනවා වස්සන්න එපා කියලා.."

"මොන දෙවියන්ටද..?"

"මේ ප්‍රදේශය භාර දෙවියන්ට.."

"ප්‍රදේශය භාර දෙවියා නෙමේ වැස්සට අධිපති දෙවියා.. ඒ දෙන්නෙනත්.. ඒක හින්ද වැස්ස එපා කියල කියන්න ඕනෙ වරුණ දෙවියන්ට.."

"වරුණ දෙවියනේ අපට වැසි වස්සන්න එපා.." නර්මදා වැහි වලාකුලට වැඳගෙන කෑගසා කීවාය.

ගිම්හානත් නර්මදාත් දෙදෙනාම හඬ නගා සිනාසුණහ.

"ගිම්හාන, එකුණු අර පේන්නෙ කඳු මීදුමින් වැසෙන්නටත් එම අර පේන්නෙ කඳුවලට අව්ව වැටෙන්නටත් හේතුව මොකක්ද?" නර්මදා හිතට වද දුන් ප්‍රශ්නයකට ගිම්හානගෙන් පිළිතුරක් පැතුවාය.

"දෙපැත්තෙ තියෙන්නෙ දේශගුණික කලාප දෙකක්.. එම අත

පැත්තෙ පේන්නෙ නකල්ස් කඳු.. අර ඇහින් පේනව පේද කහ ඇඹරු පාටවුණු තැන්නක් වගේ එකක්.." ගිම්හාන පතන දෙසට අත දිගු කරමින් කීවේය.

"පතනද..?" නර්මදා හරියටම පතන දෙසට අත දිගු කරමින් ඇසුවාය.

"අන්න එතන තමා... එතනට කියන්නෙ පතන කියලා. එතැට හොඳටම ඉර අව්ව... එතෙන්ට ගියාම මම හරියෙ මේ වගෙ මීදුම බරවෙලා තිබුණද කියලා හිතන්නවත් බැරිතරම්.."

නර්මදා පුදුමයෙන් මුව අයාගෙන බලා සිටියාය.

"පතනට එච්චර දුර නෑ නේද?"

"[illegible] පැය බාගයක් යයි එතෙන්ට යන්න.."

"එච්චර අල්ප දුරකදී කොහොමද දේශගුණය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වෙන්නෙ..?"

"ලංකාවෙ හැටි එහෙම තමා.. මේක පුංචි රටක්නෙ.. වෙන එකක් එපා, මගෙ ළඟ පුංචි කෙල්ලක් ඉන්නවා... ඒ කෙල්ලත් එක පාරට රවනවා.. ඊළඟට ඉක්කොම අමතක කරල හිනාවෙනවා.. මට හිතෙන්නෙ ඒ පුංචි දේවල්වල හැටිද කියලා.."

වැස්ස එකපාරටම කඩා වැටිණි. මොරගෙඩි තරම් ලොකුවට වැටුණු ඒ වැහි පොද වලට සිරුර රිදෙන තරම් විය. ගිම්හාන නර්මදාගේ අතින් ඇදගෙන මෝටර් රියට නැග්ගේය. නර්මදා රිය කවුළුවෙන් වැස්ස දෙස බලා සිටියාය.

"ඔයා දෙවියන්ට කිව්වට වස්සන්න එපා කියලා වැඩක් වෙලා නෑ නේද?" ගිම්හාන ඇසුවේ සිනාසෙමිනි.

"එක්කෝ ඇහෙන්නෙ නැතුව ඇති. ඇරත් මං කතා කළේ ඉංග්‍රීසියෙන්නෙ.. දෙවියො දන්නෙ සිංහල විතරයි වෙන්නැති.."

වැස්ස වැටෙන්නේ දිව්‍ය ලෝකයෙන් යැයි නර්මදා කාලයක්

WWW.EXPRESSLANKA.TK 31

සිනාසෙන සිටියාය. ඒ පුංචි දවස්වලය. එකල තාත්තා වඩාගත් විට ඔහුගේ බෙල්ල බදාගෙන නර්මදා ප්‍රශ්න කළේ අවට වැස්ස මල් හා සමනලයන් ගැනය. ඒ හැම එකකම මැවුම්කරුවා දෙවියන් බව තාත්තා කියා දුන්නේය. ඒ විතරක් නොවේ, නර්මදා ද තාත්තාට ලැබී ඇත්තේ දෙව්ලොවෙනි. දවසක් දා දෙව්දුවක් පැමිණ නර්මදා, රෝස මල් ගොඩක් මත දමා ගොස් තිබිණි. තාත්තා ඇය අහුලාගෙන ඇත්තේ එතැනිනි. එකල ඒ සුරංගනා කතාවල නර්මදා ප්‍රීතියෙන් ජීවත් වූවාය. ඒ කතා හුදෙක් ප්‍රබන්ධ වුවත් ඒවායේ මොන තරම් මිහිරක් තිබෙන්නේ දැයි නර්මදා කල්පනා කළාය.

නිමක් නැතිව ඇද හැලෙන මේ වැස්ස දෙස බලා ඉන්නා විට නර්මදාට බොහෝ දේවල් සිහිවිණි. වැසි දින කීයක් නම් ඇගේ ජීවිතයට බද්ධ වී තිබිණිද? ශාරුක් [illegible] වැස්ස විසින් ඉතිරි කරනු ලැබ තිබිණි. නර්මදාගේ ඇස් [illegible] සිද්ධිය චිත්‍රපටයක් මෙන් ඇඳෙන්නට විය.

ඒ වනවිට ඇය පුවත්පතට සම්බන්ධව ගතව තිබුණේ මාස තුනක් වැනි සුළු කලකි. උදේ සිට අවිච්ඡින්න ලෙස වැස්ස ඇද හැලෙමින් තිබිණි. කල්පාන්තයට ඇද හැලෙන [illegible] වර්ෂාව මෙන් අවසානයක් නොමැතිව ඇද හැලෙන වැස්ස යටින් නිවෙස බලායෑම උගහට විය. එහෙත් වැස්ස පායන පාටක් නැත. බැරිම තැන නර්මදා කුඩයක් ඉහලාගෙන මගට බැස්සාය.

එකපාරටම ඒ පුංචි කුඩය යටට තවත් කවුදෝ රිංගා ගත්තේය. නර්මදා බැලුවේ විස්මයෙනි.

"අනේ නංගියේ මාව බස් හෝල්ට් එකට දාන්න.." කතා කළේ ශාරුක්ය.

නර්මදා යාන්තමට හිනැහුණාය. ඒ හිනාවේ අකැමැත්තක් හෝ අප්‍රසාදයක් හෝ නොවිනි. ඇරත් මහා වැසි ඇද හැලෙන විට කාර්යාලයේ මිතුරකුට කුඩ සෙවණේ ඉඩ සැලසීම වරදක්ද?

එහෙත් ඒ මොරසූරන වැස්සෙන් නොතෙමී සිටීම සඳහා ශාරුක්ට නර්මදාට වඩාත් කිට්ටු වන්නට සිදුවිය. ඔහු නර්මදා කුඩ මිට අල්ලා සිටි තැනට මදක් ඉහළින් අත තබා කුඩ මිට අල්ලාගත් විට නර්මදාගේ අතේ ගැටිණි. එහෙත් ඇය අත පසෙකට ගත්තේද නැත..

"ඔං හින්දා ඔයාවත් තෙමෙනවද මන්දා.." ශාරුක් ඊළඟ මොහොතේ කීවේය.

සැබැවින්ම ශාරුක්ට කුඩ සෙවණ දෙන්නට ගිය නිසා නර්මදාගේ එක් උරහිසක් වැසි දියට තෙමිණි. එහෙත් ඇය ඒ බවක් ඇඟෙව්වේ නැත.

"නෑ.." ඇය කීවේ එලෙසය.

[illegible] ශාරුක් සමඟ බස් නැවතුම පොළ එන්නට නර්මදාට සිදුවිය.

"ඔහෙ පලයං.. වැස්සෙන් වාසියක් වෙලා තියෙන්නෙ ශාරුක්ටනෙ.." බස් නැවතුමේ සිට කවුදෝ තරුණයෙක් කෑගසා කීවේය.

ශාරුක් සිනාසෙමින්ම නර්මදාගේ කුඩයෙන් එළියට පැන්නේය.

"ශාරුක්, උඹ එහෙනම් වැස්ස ආශිර්වාදයක් කරගන්නා.." අර තරුණයා තවත් වරක් කීවේ නර්මදාට ඇසෙන්නටය.

එහෙත් නර්මදා නෑසුණු ගාණට සිටියාය. ලැජ්ජාවක් දැනිණි. ඇගේ කම්මුල් රතුපාට වී තිබිණි..

එදා ශාරුක් සමඟ එක කුඩ සෙවණක ලැජ්ජාවෙන් ගිය නර්මදා අද ශිමිහාන සමඟ වියක නැගී සිටී. එහෙත් එදා තිබුණු බියත් ලැජ්ජාවත් අද ඇ තුළ නැත. පුවත්පත් කලාව විසින් ඇගේ හිතින් බියත් සබකෝලයත් ඉවත් කළ නිසාය.

[illegible] ටිකකින් අපි මේ සීතල පරිසරයෙන් ඈත්

WWW.EXPRESSLANKA.TK 32

වෙනවා.." ශිම්භානා, හින් හඬින් කීවේය.

දකිමින් සිටි සිහිනයෙන් නෙත් මුදාගත් නර්මදා, ශිම්භාන දෙස හැරී බැලුවාය.

"මේතන තමයි විටර්ස්ටන්වල මුදුන.. මෙතන ඉඳලා අපි ආයෙමත් පල්ලම බහිනවා.. ඔයාට ඕනෙනම් මෙතන ටිකක් නැවතිලා ඉන්න පුළුවනි. හැබැයි වැස්ස නැදයි. සුළඟත් සැරයි.."

"තමන් නෑ.."

"කුඩයක් ඉහළාගෙන ඉන්නත් බෑ.. ඔයා තෙමෙයි නර්මදා.." ශිම්භාන යළි කීවේය.

"තෙමුනත් සැපයි.."

"ඒත් ඊට පස්සෙ තෙත රෙදි ඇඳගෙන කොහොමද කාමරයට යන්නෙ.."

"ඒක පස්සෙ වෙන වැඩක්නෙ." කී නර්මදා රියේ දොර ඇරගෙන බැස්සාය. එවිටම සීතල සුළඟක් සිරිකඩ අරගෙන විත් නර්මදා වැළඳගත්තේය. ඇගේ ශතට දුවී සීතලක් දැනිණි. මුහුණ මත වැදී පොද බිඳුවෙන් ඕ හිස් ලෙසිනි. ඇය සළුවෙන් කාගේවත් නැඟී ඉදාර වසා ගත්තාය.

"මම කිව්වෙ සුළඟයි වැස්සයි නැදයි කියලා.." ශිම්භාන සිනාසෙමින් කීවේය.

බෑගය ඇර තුවායක් ගත් ශිම්භාන එය නර්මදාට දුන්නේය. ඇය එයින් මුහුණත් අත පයත් හිසත් පිසගත්තේ සිනාසෙමිනි.

"මම හිතුවෙ නෑ වැස්ස එච්චරටම නැදයි කියලා. මූණට වැටුණු වැහි පොදවලට මගෙ මූණ හිල් වුණාදත් මන්දා.." නර්මදා කීවේ සිනාසෙමිනි.

ශිම්භාන, නර්මදාගේ මුහුණට එබිණි. "හිල් තමයි තියෙනවා. එකක් නම් ආවාටයක් තරමට ලොකුයි.."

"ඒ හිල් ඉස්සර ඉඳලම තිබ්බ ඒවා ශිම්භාන.." නර්මදා කීවේ සහරක් ගසන්නාට මෙන් අතක් ඔසවමිනි.

ශිම්භාන හඬ නගා හිනැහුණේය.

"මෙතන තමයි මේ හරියෙ සුළඟ නදුව නැත. අවුරුද්දෙන් වැඩි කාලයක් මීදුමෙන් වැහිලා තියෙන්නෙ.." ශිම්භාන දේශගුණය ගැන විස්තර කළේය.

"තව ටිකක් දුර ගියාම මේ සීතල වත්, මේ මීදුමවත්, වැස්සවත් නෑ.. විලතට අපි යන්නෙ පිටටම පතනාව.. හැබැයි සුළඟ නම් නදුව තියෙනවා.. ඔයා හුඟක් ආසාවෙයි ඒ සුළඟෙ නටන්න.."

"එහෙනම් පුළුවන් තරම් හයියෙන් එහෙන්ට යමු.." නර්මදා කීවේ රිය වීදුරුවේ මුහුණ තෙරපා ගනිමිනි.

මද කාලයකින් රිය හැටන් තැන්නේ පිටවල පතනේය. දකුණු පැත්තේ ඇති ගිම්හලට රිය නතර කළ ශිම්භාන දොර ඇරගෙන පල්ලමෙන් බිමට බැස්සේය.

සීතල පිනි වැස්සක් වැටිණි. එහෙත් ඒ පිනි පොදවලට නොතෙමී සිටින්නට ශිම්භානටවත් නර්මදාටවත් උවමනාවක් නොවිණි. රියේ දෙපැත්තෙන් බිමට බට ඔවුහු මොහොතකට ඈත කඳු මුදුන් දෙස බැලූහ.

"අර අපි ආව පැත්ත.. අර බලන්න ඈතින් පේන කඳු මුදුනෙ හුවේයට පේන වාහනයක්.. ඒ තමා විටර්ස්ටන්.." ශිම්භාන විටර්ස්ටන් කඳු මුදුන දෙසට අතක් දිගු කර කීවේය.

"වාහනයක් යනවා.. මට නම් පේන්නෙවත් නෑ.." නර්මදා කීවේ හරිත පැහැගත් කඳු මුදුන් දෙස ආසාවෙන් බලමිනි. එකී හරිත පැහැයට උඩින් තිබුණේ මීහිදුම් සළුවල රිදුණු සුදු පැහැයයි.

"ටිකක් වෙලා බලා ඉන්න.. ඇස් පුරුදු වුණාට පස්සෙ සිහිපෙට්ටි වගේ [illegible] පේන වාහන ඔයාට පෙනේවි.." ශිම්භාන කීවේ

WWW.EXPRESSLANKA.TK 33

හරිත කඳු මුදුන් දෙස බලාගෙනමය.

"ඔයා ඉස්සෙල්ල පතනක් ගැන කිව්ව නේද? මොකක්ද පතන කියන්නෙ?" නර්මදා ඇසුවේ විනාඩි ගණනාවක්ම කඳු මුදුන් දෙස බලා සිටීමෙන් අනතුරුවය.

"අර තියෙන්නෙ පතන.." ගිම්හාන කීවේ අනින් පැත්තට අත දිගු කරමිනි. හිරු එළිය පොදක් වැතිරගෙන තිබුණේත් කහ පාටත් දුඹුරු පාටත් මිස කොළ පාටක් නොතිබුණු එකී විසල් තැන්න දෙස නර්මදා හැරී බැලුවාය.

"අපි අර මුදුනටම යනවද?"

"ඔයාට යන්න ඕනෙ නම් මුදුනට යමු.. මුදුනෙ තියෙනවා පුංචි ලෝකාන්තය, බොන්සායි වුණු ගස් ... ඒ විතරක් නෙමේ මුදුනෙ කඳු සුළඟක් ඇති. මට ගිම්හානා ... ඒ ... කියලා." ගිම්හාන විස්තර කළේ නර්මදාගේ මුහුණ බලාගෙනය.

"හැබැයි එහිනකොට ඔයාට මහන්සි දැනෙයිද දන්නෙ නෑ.."

"මහන්සි ...මට..." නර්මදා සිනැසෙමින් ඇසුවාය. පාවෙන් පැනගත් ඇය සහනට සැන ඉදිරියට දිව යන්නට වූවාය. ඇය සිටියේ කෙළිලොල් විලාශයකිනි. අත්තටු ආ සිවලිළියක මෙන් අත් දෙපසට විහිදුවමින් කඳු මුදුනට දුවයන නර්මදා දෙස ගිම්හාන බලා සිටියේ ආශාවෙනි.

ඔහුවද ඇගේ පසුපසින් දිවයන්නට සිතිණි. ගිම්හාන වේගයෙන් දිවගොස් නර්මදා හා සමාන්තරව ... ඇය දෙස බලා කට පුරා සිනාසුණු ගිම්හාන අත දිගුකළේ නර්මදා එය අල්ලා ගනීයැයි සිතාගෙන නොවේ.. ... නර්මදා ඔහුගේ අතේ පැටලුණාය. ඔවුහු ... කන්දේ අඩක් පමණ දුර දිව ගියහ.

තැන්නේ තැනින් තැන විසල් ගල් පතුරුය. නර්මදා ඒ ගල් පතුරක වාඩිවූයේ මුව්හන්ද නැගී දමිනි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 34

"මහන්සි නේ.." ගිම්හාන, නර්මදා අසලින්ම වාඩිවී ඇසුවේය.

"ගානක් නෑ.. මං කැමතියි.."

"මමත් කැමතියි.." ගිම්හාන කීවේ සිනාසෙමිනි.

නර්මදා ඊළඟ මොහොතේ ගල් පතුර මත වැතිරුණාය. දෑත් දෙපා දෙපසට විහිදගෙන සැහැල්ලු ලෙස වැතිරගත් නර්මදා අහස දෙස බලා උන්නාය. අහසේ තිබුණේ ලස්සන නිල් පැහැයක් නම් නොවේ. තැන් තැන වලාකුළුය. ඒ වලාකුළු හෙමින් හෙමින් පතන මුදුනට පාවී ගියේය.

"ගිම්හාන, ඉන්දියාව තියෙන්නෙ කොයි පැත්තෙද?" නර්මදා ඇසුවේ සිය සිතට සිහිපත් වූ බැවිනි.

"ඔය වලාකුළු එන්නෙ ඉන්දියාවෙ ඉඳල තමා.. බලන්න ඔයාට සතුටු හිත් පණිවුඩයක් එවනවද කියලා.."

"මේ කවුරුද පණිවිඩ එවන්නද..?"

"ඇයි? කාටත්.."

"එයාට පණිවිඩ එවන්න මගෙ ෆෝන් එක තියෙනවනෙ. වැහි වලාකුළුවල පණිවිඩ එව්වෙ කාලිදාසගෙ කාලෙනෙ.." නර්මදා සිනැසෙමින් කීවාය.

"ඔයත් දන්න දේවල්.. කාලිදාස ගැනත් දන්නවා.." ගිම්හාන විමතිය පළ කළේය.

"නොදන්න බැහැනෙ. එයා අපේ රටේ එක්කෙනෙක්.."

නර්මදා තවමත් ගල් පතුර මත වැතිරුණු ගමන්ය. ඇය අසල ඉඳගත් ගිම්හාන ඈ දෙස බලා සිටියේ ආශාවෙනි. නර්මදාගේ ලයවල උස්ව නැගී තිබිණි. සිහිනිගත් පුළුලුකුලත් මොනවට කැපී පෙනුණේ දක්ෂ සිත්තරකු ඇඳි අපූරු චිත්‍රයක් පරිද්දෙනි. ලියනාඩෝ ඩාවින්සිගේ මොනාලිසා චිත්‍රයටත් වඩා මේ 'නර්මදා' ලස්සනය.

ගිම්හාන අවට බැලුවේය. පතගේ සුන්දරත්වය විඳින්නට පැමිණි සංචාරක පිරිසක් කඳු මුදුනෙන් සරති. තවත් පිරිසක් පාර දෙපස ඇවිද යති. ගිම්හානත් නර්මදාත් සිටින පෙදෙසේ තවත් කිසිවෙක් නොමැත. හෙමින් සීරුවේ නර්මදාගේ මුහුණට පහතට ඇගේ නළල. තොල්පුල් හා දෙකොපුල් සිපගැනීමේ හදිසි ආශාවක් ගිම්හානගේ සිතේ උපනි.

එහෙත්...

ඒ සමගම ගිම්හානගේ සිත සැලිණි. තමා අබියස වැතිර සිටින යුවතිය සමග ගිම්හාන මේ පැමිණ ඇත්තේ රාජකාරි ගමනකි. යුවතියක සිපගැනීම තබා ඇගේ ඇඳුමක් ස්පර්ශ කිරීමත් සාහසික අපරාධයක් බව නීති පොතේ සඳහන්ය.

ගිම්හාන සුසුමක් හෙළා අවට බැලුවේය. තවදුරටත් නර්මදාගේ සිරුරේ සුන්දරත්වය රස විඳීමට ගියහොත් ඔහුගේ සිතිවිලි නීතිපොතට එරෙහි වීමට බැරි නැත.

ගිම්හාන නැගිට්ටේය.

"ඇයි ගිම්හාන ඔයා නැගිට්ටෙ.. යන්නද?.."

"ඔව්.."

"අපි තව ටිකක් වෙලා මෙතන ඉමු.." නර්මදා කීවේ ගිම්හානගේ කකුලෙන් අල්ලමිනි.

"ඔයා ඉන්න... මම මේ හරියෙන් ඉන්නම්.." ගිම්හාන කීවේ නකල්ස් කඳු සීරුවේ දුම්බානාගල දෙස බලමිනි.

දුම්බානාගල කන්ද නිරතුරුවම මීදුමෙන් වැසී තිබේ. එනිසාමදෝ එයට දුම්බානාගල යන නම ලැබී තිබේ.

"ඇයි ගිම්හාන, ඔයා එකපාරටම අප්සෙට් වුණේ.. කලින් යාලුවෙලා හිටිය කෙල්ලක් මතක් වුණාද?" නර්මදා ගිම්හාන වෙත විත් විමසුවාය.

ගිම්හාන යාන්තමට හිනාවේය. "මතක් වෙන්න මට පරණ ගර්ල් ෆ්‍රෙන්ඩ්ස්ලා නෑ නර්මදා.. මට කවුරුවත් ආදරේ කරලා නෑ.."

"ඒක නම් ලොකු පුදුමයක්.. ඔයාලගෙ සීගිරිය කියලා ලොකු ගලක් තියෙනවා නේද? ඒක අටවෙනි පුදුමයනෙ.. ඔයාට කෙල්ලෙක් හිටියෙ නෑ කියන එක නම් නමවෙනි පුදුමය. එතකොට අටවෙනි පුදුමයයි නමවෙනි පුදුමයයි දෙකම ලංකාවේ.." නර්මදා හඬනගා හිනැහුණාය.

"මම අර කන්ද මුදුනට යනවා.. ඔයාට දුවන්න බෑ.. මොනවද ඔට්ටු.." ගිම්හාන මාතෘකාව වෙනස් කළේය.

"මොකද මට බැරි.. මට පුළුවන්.."

"හරි එහෙනම් දුවමු.." යි ගිම්හාන දුවන්නට පටන් ගත්තේය.

කන්දේ උඩට දුවන විට දැඩි වෙහෙසක් දැනිණි. එහෙත් එකිනෙකාගෙන් පරදින්නට සූදානම් නැති ගිම්හානත්, නර්මදාත් එකම සිතිවිල්ලක් සිතමින් අමාරුවෙන් දුවා දෙදෙනාම නතර වූයේ කඳු මුදුනෙහිය. ඒ දෙන්නාම එකම වර එකට තැන ඉඳගත්තේ දැඩි වෙහෙස නිසාය. එහෙත් දෙදෙනාම සිටියේ සිනාසෙමිනි.

"හරියට හිනාවෙන්නත් බෑ.. හති.." නර්මදා කීවේ අපහසුවෙනි.

"මොකට හිනාවෙන්නද.. ඔන්න ඔහොම හුස්මගෙන ඉමු.." ගිම්හාන කීවේය.

නර්මදා, ගිම්හානගේ පිටට පහරක් ගැසුවාය.

"කවුද කිව්වේ මට ගහන්න කියලා.." ගිම්හාන, නර්මදාගේ කන් පෙත්තක් අල්ලාගෙන ඇසුවාය.

"මගේ තාත්තා.."

"එයා මගේ මාමණ්ඩි වෙනතුරු ඉවසන්න.." ගිම්හාන කීවේ සිනා සඟවාගෙනය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 35

නර්මදා එතෙක් නොතිත් ගිම්හාන දෙස බැලුවාය.

හෝ හඬක් නැගිණි.. පහළෙන් එක් පෙළවරන වැටී තිබූ පුංචි වනපෙතේ ගස් පොළොන් අතරින් හුළඟ හමාගෙන යෑම නිසා ඒ හෝ හඬ නැගිණි.

"හුළඟේ හඬ වගේ නේද?.." නර්මදා ඇසුවාය.

"ඒ විතරක් නෙමෙයි.. මේ හුළඟේ හඬ.. අපට නොපෙනුණාට හුළඟෙත් රැළි ඇති. ඒ රැළි පෙරළෙන කොට තමා ඔය සද්දෙ එන්නෙ. තව පුංචි ටිකකින් අපිවත් හුළඟට ගහගෙන යන්න බැරි නැහැ.." ගිම්හාන කීවේය.

"හොඳක්නෙ.. එහෙමනම් මං ඉන්දියාවටම පාවෙලා යනවා.."

සුළඟ හමා ආවේ වේගයෙනි. ගිම්හානගේත් නර්මදාගේත් සිරුරු සිපගනිමින් හමා ආ සුළඟ හමාගියේ කඳු මුදුනට එහායින් වූ මිටියාවත දෙසටය. නර්මදා දෑත විහිදා ගෙන ඒ සුළඟට ප්‍රතිචාර දැක්වූවාය. එවිට ඇය පෙනුණේ මේ සුළඟේ පාවී යන්නට උත්සාහ ගන්නාක් මෙනි. ඇගේ මුහුණේ වූයේ අප්‍රමාණ සතුටකි. ඇය මහත් ප්‍රීතියෙන් හිනැහුණාය.

"බලාගෙන... මේ පුංචි කැලෑවට එහායින් තියෙන්නෙ ප්‍රපාතෙ.. ඔයාව හුළඟට ගහගෙන ඒ ප්‍රපාතයටම යන්න බැරි නෑ.." ගිම්හාන කීවේය.

"මං විතරක් නෙවි ඔයත් යන්න බැරි නෑ.." නර්මදා හිනැහුණාය.

ගිම්හානත් නර්මදාත් මේ සුළඟේ සවලෙමින් ගෙවූයේ සුන්දරම හෝරාවකි. කිසිවකුගේ මුහුණකින් විඩාවක් පළවූයේද නැත.

මේ හුළඟට ලෙඩි වෙමින්ම ඔවුහු ලෝකාන්තය දෙසට ඇවිද ගියහ. ලෝකාන්තයයි වනපෙත සෙමෙහෙවින්ම සුන්දර විය. එහි එක් තැනක සැදී තිබුණේ සුන්දර අසපුවක් මෙනි. එහි එක් වැලක් ආසනයක් මෙන් සැදී තිබිණි. නර්මදා එහි ගො

WWW.EXPRESSLANKA.TK 36

ඉඳගත්තාය.

ඊට එහායින් තිබුණේ ගල් අසුනකි. ගිම්හාන ඒ ගල් අසුනට ගියා පමණි. වියරු සුළඟ එතැනින් හමන්නට විය. ගසක් අල්ලාගත් ගිම්හාන ඒ ගල් අසුන මත වාඩිවිය.

පහළෙන කඳුවැටිය කිසිවකු විසින් හරි මැදින් කපා දමුවාක් වැන්න. ඒ ගල් තින්තියේ කෙළවර ගිම්හානගේ ළගම විය. ඔහු ගසේ අත්තක් දඩිව අල්ලාගෙන කහළට එබී බැලුවේය. අඩි සියයකට වඩා ගැඹුරු මිටියාවත පහළින් තිබිණි.

නර්මදා ගිම්හාන අසලට පැමිණෙන විටම සුළඟ තදින් හැමීය. සුළඟට ගසා යන්නාක් මෙන් ආ විට ඇය ගිම්හානගේ හිසට අත තැබීය. ගිම්හාන වහා ඇගේ සුරතින් අල්ලා තමා ළඟින් වාඩිකර ගත්තේය. නර්මදාගේ අත තදින් අල්ලාගත් ගිම්හාන ඇගේ දෑසට එබී බැලුවේය.

ඒ දෑසේ හිනාවක් රැඳී තිබිණි.

ඇය ඒ හිනා දෑසින්ම ගිම්හාන දෙස බලා සිටියාය.

ඒ මුහුණ මලක් මෙන් මෘදු ලෙස සිපගැනීමේ අවශ්‍යතාවය ගිම්හානට යළිත් ඇතිවිය. එසේ කළහොත් නර්මදාගේ ප්‍රතිචාරය කුමක් වනු ඇද්දැයි ගිම්හානට යළි සිතිණි.

නර්මදාගේ දෑස තරු කැට මෙන් දිදුලයි. ඒ ඇස්වල පිරී ඇත්තේ දයාබර බවයි. ලෙංගතුකමයි. ඒ දෑසද තමාට නිහඬ ආරාධනාවක් කරනවා වැනියැයි ගිම්හානට සිතිණි. ඊළඟ මොහොතේ ඔහු තම දෙතොල නර්මදාගේ පුලුල් නලල් තලය මත තැබුවේය.

නර්මදා ගැස්සිණි.. ගිම්හානගේ හාදුවක් ඇය කිසිසේත් බලාපොරොත්තු වූයේ නැත. ඉඳ සිටි තැනින් වහා නැගිටගත් ඇය ඉවතට ගියාය.

ගිම්හාන නිදි ලෙසම ඉඳගෙන නර්මදා දෙස බලා සිටියේය.

ඔහුට පිටුපා යන ඇගේ ගමනට වේගයක් එක්ව තිබිණි.

"කෙල්ලට තරහ ගියාද මන්දා.. තාමත් නෑ මම ඉම්බෙ නලලනෙ.."

ඇය කලින් ඉඳගෙන සිටි වැල් ආසනයේ යළිත් ඉඳගත්තාය. ගිම්හානගේ උණුසුම් දෙතොලේ පහස තවමත් නලල මත රැඳී ඇතිවාක් මෙනි. ඇය අත ඔසොවා නලල පිස දා ගත්තාය. එහෙත් දෙතොල් පහසේ උණුසුම නලලෙන් ඉවත්වූයේම නැත.

ගිම්හාන, නර්මදා වෙත ආවේය.

"අපි පුංචි ලෝකාන්තය බලන්න යමුද?" ගිම්හාන කතා කළේ කිසිවක්ම සිදුනොවූ අයුරෙනි.

නර්මදා කතා නොකරම නැගිටියාය. "ඉතින් නම් ගිම්හානට ඕනෑවට වැඩිය කිට්ටු වෙන්නෙ නෑ.." නර්මදා තමන්ටම මුමුණා ගත්තාය.

"අපි දැන් යන්නෙ පුංචි ලෝකාන්තය බලන්න.. ලංකාවෙ පුංචි ලෝකාන්ත කීපයක්ම තියෙනවා එකක් පස්සර, අනෙක හෝර්ටන් තැන්නෙ.." ගිම්හාන විස්තර කළේය.

එහෙත් නර්මදා කතා කළේ නැත. ගිම්හාන සමඟ පෙර මෙන්ම කතා කිරීමට නොහැකි බවක් නර්මදාට දැනිණි. ගිම්හාන හාද්ද තැබුවේ නලල මත වුවත් ඇගේ මුවය ගොළුව තිබිණි.

"ප්‍රධාන ලෝකාන්තය තියෙන්නෙත් හෝර්ටන් තැන්නෙ. ඒ ලෝකාන්තෙ අඩි හාරදාහක් ගැඹුරුයි.. දවසේ වැඩි කාලයක් මීදුමෙන් වැහිලා තියෙන්නෙ.. පුදුම ලස්සනක් තියෙන්නෙ.. ඒත් මේ ගමනේදී නම් ඔයාට ලෝකාන්තෙ බලන්න වෙන්නෙ නෑ.." ගිම්හාන කියාගෙන ගියේය.

නර්මදා තවමත් ගොළුවූ ගමන්ය.

පුංචි ලෝකාන්තය ළඟට ගිය ගිම්හාන එය නර්මදාට පෙන්වීය.

"ළඟට යන්න එපා.. ළඟට යනවා නම් බිම දිගාවෙලා බලන්න.." ගිම්හාන කීවේය.

නර්මදාට එයට එබී බැලීමේ ආශාවක් උපනි.. ඇය දුරින් පෙනෙන මිටියාවත දෙස බලා ගිම්හාන දෙස බැලුවාය. අර උණුසුම් හාදුවට පසු ඇය ගිම්හාන ගේ මුහුණ බැලූ පළමු වතාව මෙයයි. ගිම්හානගේ ඇස් දුටුවිට ඇයට මොනවාදෝ දෙයක් සිදුවෙන්නාක් මෙන් දැනිණි. පුංචි ලෝකාන්තයට එබී බලන්නේ නම් ගිම්හානගේ අත අල්ලා ගත යුතුය.

"එහෙ නෑ.." නර්මදා තමන්ටම කියා ගත්තාය. ගිම්හානගේ අත අල්ලන්නට ඇගේ හිතට බියක් මෙන් දැනිණි.

දුර දර්ශනයෙන් පණිවිඩ එවන ආරුක් වන් තිබි දවසක නර්මදාගේ මුහුණ සිපගෙන නැත. එහෙත් ගිම්හාන....

"නර්මදා.. ඔයා ලෝකාන්තෙ බලන්නෙ නැද්ද?" ගිම්හාන නර්මදාගේ හැසිරීම දෙස බලා සිට ඇසුවේය.

"නෑ.."

"බයද?"

"ඔව්.."

"බය වෙන්න එපා.. මම අල්ලගන්නම්.."

"ඒ නිසාම තමා මම බය.." කී නර්මදා ආ පාර දිගේ දුවන්නට පටන් ගත්තාය.

පතන බිමේ කෙළවර පිහිටි වනපෙත තුළට රිංගාගත් නර්මදා මොහොතකින් නොපෙනී ගියාය. ගිම්හාන වහා දිවගොස්, නර්මදා ඇතුළුවූ තුරුමිටි වනය තුළට රිංගා ගත්තේය. මේ වනයේදී ඇය අතරමං වුවහොත් යළි සොයාගැනීම දුෂ්කර විය හැකිය. එවැනි අකරතැබ්බයකට මුහුණ දිය යුතු නැත.

[illegible] ඉක්මන් වුවත් ගිම්හානට නර්මදා දැකගත නොහැකිය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 37

මොහොතක් හාත්පස බැලුවත් ගිම්හානට නර්මදාගේ රුව ඇස නොගැටිණි. එහෙත් මේ කුරුම්බි වනයේ රැඳී තිබෙන සෞන්දර්යය ගිම්හානගේ සිත් නෙත් වසඟ කළේය.

වනය පුරා ඇත්තේ එක යායට බැඳුණු එකිනෙකෙහි වෙළුණු ගස් වැල් සමූහයක් පමණි. පොළොවෙහි එකද තණ කොළයක්වත් නොවීය. මේ මුළු පොළොව මත එකිනෙකෙහි බැඳුණු ගස් වැල් රැස උඩු වියනක් වී පොළොවට සෙවන සලසයි. ගසක අත්තක් නැග මොහොතක් විවේකීව ගත කිරීමේ හදිසි ආශාවක් ගිම්හානගේ හිතේ උපනි. ඊළඟ මොහොතේ ඒ ආශාවට නර්මදා ද එකතු විය. ඇගේ උකුට වී, ඇගේ සුවඳ දැනෙන තරමට ළංවී ඉඳ සිටියා නම්... යැයි ගිම්හාන කල්පනා කළේය.

එහෙත් නර්මදා පේනතෙක් මානයක නැත. ගිම්හාන ගසින් ගසට ඉගි අතරින් රිංගමින් වනය තුළට දිවගියේ නර්මදා සොයාගෙනය.

"කෝ මේ කෙල්ල.." ගිම්හාන අසාගත්තේ තමාගෙන්මය.

"බයක් සැකක් නැතිව නැලැ ගානෙ දුවන හැටි.. සතා සර්පයා ඉන්න කැලෑවල ඔය විදිහට දුවනවද නැබැරිම.."

එක්තරා ඉසව්වකදී වනයෙහි ස්වභාවය වෙනස් විය. එක යායට වැඩුණු උස් තණ හා බාලොලියා වැනි පඳුරුවලින් මේ කොටස ගහන විය. නර්මදා සැඟවී එකවරම මේ ගස් අතරට රිංගා ගන්නට ඇත. නැතිනම් ඇගේ රුව යම්සමින් හෝ පෙනිය යුතු වේ.

"නර්මදා.. ඔයා කොහෙද?.." ගිම්හාන හැකි වෙර යොදා කෑ ගැසුවේය.

නර්මදාව ඒ හඬ ඇසිණි. එහෙත් ඇය වචනයක් වත් කතා කළේ නැත.

"ඔහෙ තව ටිකක් හොයාපුදෙන්.. එයාට පුරුදු නැතුවට කැලෑවල

රිංගලා මට හොඳට පුරුදුයි.." නර්මදා කියාගත්තේ තමන්ටමය.

වනාවක් ඇය පිලවුන් පිළිබඳ පර්යේෂණයක් කළාය. එහිදී පිලවුන් ගැවසෙන තැන්වල ගැවසෙමින් ඇය තැනක වී ගෙන ගණනක් කල් ගෙවූ හැටි නර්මදාට සිහිපත් විය. මේ වනයෙන ඒ විනාශකාරයෙන් දාගෙන එකක් තරම්වත් නොවූ නැත.

"මං මෙතැනින් එහා පැත්තට යනවා.. එතෙ තියෙන්නෙ තැන්නකෙ. ගිම්හාන මගේ නාවම් ටිලාවක් මාව හොයාපුදෙන්.. මං කතා නොකර ඉඳගෙන ඉන්නවා.." නර්මදා තණ ගස් අතරින් දිවයන්නට වුවාය.

තණ ගස්වලට මතිමෙන් වූයේ තැන්නයි. දෙපා දෙපසට විහිදුවාගෙන ඒ තැන්න මත වැතිරගත් නර්මදා තනිවම හිනැහුණාය.

"ගිම්හාන හැමතැනම මාව හොයනවා ඇති.. ඕනෙ හොයාපුදෙන්.."

නර්මදාගේ කකුල් අත් මුහුණ ගෙල ඇඳුම් ඇඳුම් වලින් ආවරණය නොවූ තැන්වල කැසීමක් දැනෙන්නට විය. නර්මදා කකුල් කසන්නට විය. එත් අතකින් කකුල කසන විටම අනිත් අතින් මුහුණ කසන්නට සිදුවිය. මේ කැසීම මොහොතින් මොහොත වැඩිවන්නට වූයෙන් ඇයට කරකියා ගත හැකි කිසිවක් නොවීය.

"ගිම්හාන" නර්මදා හැකි වෙර යොදා කෑගැසුවාය.

ඒ මොහොතෙහි ගිම්හාන සිටියේ තණකොළ වැවුණු පුංචි වනරොද ආසන්නයේය.

නර්මදාගේ කටහඬ ඇසීමෙන් ඔහුට සතුටක් දැනිණි.

"ඔයා කොහෙද..?"

"මම මෙතැන... ඉක්මනට එන්න.. මාව කසනවා ඉන්න බෑ.."

ගිම්හාන තණකොළ පිරුණු කැළයට රිංගන්නට හැදුවා පමණි. එහෙත් ඒ තණකොළ එහා මෙහා කරගෙන යෑම භයානකය. සතා සර්පයා හැංගී සිටින්නට බැරිකමක් නැත..

WWW.EXPRESSLANKA.TK 38

"බොහොම ඉන්න.. මං ටක් ගාලා එනවා.." ගිම්හාන තැලය මැදින් දුවගොස් නාන්නට පිවිසුණේය.

"ඔයා කොහෙද නර්මදා.."

"මම මෙහේ.." කී නර්මදා නැගිට්ටාය. ගිම්හානගේ හඬ ඇසුණු ඉසව්වට දුවන්නට පටන් ගත්තාය.

මොහොතකින් ඔවුනු හමුවූහ.

"මගේ මුළු ඇඟම කසනවා..." නර්මදා කීවේ මුහුණත් අතත් කසමිනි.

ගිම්හාන, නර්මදාගේ මුහුණට ළංව බැලුවේය. ඇහැටවත් නොපෙනෙන තරමේ පුංචි කිනිතුල්ලෝ නර්මදාගේ සිරුර පුරාම සිටියහ.

"බොහොම ඉන්න.." කී ගිම්හාන, දිවයන කිනිතුල්ලෝ පිස දමන්නට විය. නර්මදාගේ මුහුණ, ගෙල, අත් පා වැනි ඇඳුමින් ආවරණය නොවූ හැම තැනක්ම පිස දමමින් කිනිතුල්ලන් ඉවත් කරන විට ගිම්හානගේ හිතට දැනුණේ සතුටකි. ඇයට මේ තරම් සමීප වීමට ඉඩක් ලැබේයැයි ඔහු කිසි විටෙකත් සිතුවේ නැත. ඇගේ නලල මත දෙතොල තැබූ මොහොතේ පටන් ගිම්හානගෙන් ඈත්ව සිටින්නට උත්සාහ ගත් නර්මදාට මේ සිදුවූයේ නියා කරගන්නටවත් බැරි දෙයකි.

"ඔයාගේ ඇඟ පුරාම කිනිතුල්ලෝ.. ඔයා කොහෙද පීනුවෙ.." ගිම්හාන ඇසුවේ යාන්තමට සිනැහෙමිනි.

"මං අර කැලේට පීනුවා ඔයාව බය කරන්න.." නර්මදා කීවේ යාන්තමට සිනාසෙමිනි.

"බොහොම හොඳයි.. තව ටිකක් පරක්කු වුණා නම් කිනිතුල්ලො මුළු ඇඟ පුරාම යනවා. දැනටත් කීයිල්ලද දන්නෙ නෑ. ඔය ඇඳුම වුවත් එහාට මෙහාට කරල බලන්න කිනිතුල්ලො ඉන්නවද

කියලා. සමහර කිනිතුල්ලො කාපුවම උණත් හැදෙනවා කියලා මං අහලා තියෙනවා. ඒකනෙ කතාවක් තියෙන්නෙ කොටියට වැඩිය කිනිතුල්ලා කැලේදී භයානකයි කියලා.." ගිම්හාන කීවේ නර්මදා දෙස බලාගෙනමය.

ඇගේ සිරුර මතින් ඇහැට යාන්තමට පෙනෙන කිනිතුල්ලෙක් යන්නට බැරිකමක් නැති නිසා නර්මදාව කුරුලෑව ඇගේ ගෙල පිටුපස හොඳින් පිස දැමුවේය.

ගිම්හානගේ සුරතේ මෘදු පහස නර්මදාගේ සිත සසල කළේය. පෙර වතාවට වඩා සංවේදී හැඟීමක් නර්මදාගේ හිතට දැනිණි. ඇය ගෙල නමා ගත්තාය. ගෙල පිටුපස ලකාවකට පිසදමූ ගිම්හාන නර්මදාගේ ඇඳුමට යටින් පිට පෙදෙසටත් අත දමා අතගෑවේය.

"ඔය ඇඳුම් පිරුවලට කිනිතුල්ලො යන්න නැතිව ඇති.." නර්මදා කීවේ ගිම්හානගේ අත ඉවතට කරමිනි.

ගිම්හාන, නර්මදා දෙස බලා සිටියේ අකැමැත්තෙනි. තවත් මොහොතක් ඇගේ සිනිඳු සම පුරා තම සුරත යවන්නට තිබුණා නම් එය ඔහුට සතුටක් වන නිසාය.

"දැන් අපි ආපහු යමු.." නර්මදා කීවේ ගිම්හානගේ ඇස්වල ලියැවුණු කතාව තේරුම් ගැනීමට උත්සාහ නොකරමිනි..

"චුට්ටක් ඉන්න.."

ගිම්හාන ළඟ තැලෑව දෙසට නැමී වැද ගත්තේය.

"ඒ මොනවද කරන්න හදන්නෙ..?" නර්මදා කුතුහලයෙන් ප්‍රශ්න කළාය.

එහෙත් ගිම්හාන නැසුණු කතාව මොනවාදෝ මුමුණන්නට පටන් ගත්තේය. ඔහු ඒ යාතිකාව අවසන් කළේ විනාඩි දෙක තුනකිනි.

"ඇයි ඒ වැන්දෙ..?"

WWW.EXPRESSLANKA.TK 39

"කාටද..?"

"කිනිතුල්ලන්ට.."

"මොකටද..?"

"ඔයාමෙ ඇඟට නැග්ගට.. මූණ වුවිටක් ඉඹිමයි කියලා මගෙන් ඇත්වෙලා හිටපු ඔයා ආපහු මගෙ ළඟට ආවෙ, ඔය මූණ, බෙල්ල පිට මට අනගාත්ත ඉඩක් ලැබුණෙ ඒ කිනිතුල්ලො හින්දා.." ගිම්හාන කීවේ නර්මදාගේ මුහුණ දෙස යාමනමට බලමිනි.

එහෙත් නර්මදා සිනා සඟවාගෙන ඉවත බලා උන්නාය.

"වස්ගමුව ජාතික වනෝද්‍යානය... අපේ ඊළඟ නවාතැන්පොළ.."

ගිම්හාන, නර්මදාට කීවේ වස්ගමුව ජාතික වනෝද්‍යානයේ දොරටුව අසලදීය.

මොහොතක් වේලාවක් නිහඬව රිය කවුළුවෙන් පිටත බලා සිටි නර්මදා මනෝජීරාලා ගිම්හාන දෙස බැලුවාය.

"අපේ රටේ ජාතික උද්‍යාන විස්සකට කිට්ටුව තියෙනවා. මේ එයින් එකක්. වස්ගමුව වලසුන්ටයි අලින්ටයි ප්‍රසිද්ධයි. ඒ වුණාට වලස්සු නම් දකින්න ලැබෙන්නෙ කලාතුරකින්. එඩාත්ම නිවැරදි වෙන්නෙ වලස්සු දකින්න ලැබෙන්නෙ නෑ කියන එකයි. ඒත් අලිනම් දකින්න පුළුවන් වෙන දවස් තියෙනවා.."

"අද අලි බලන්න පුළුවන්ද..?"

"හිටියොත් පුළුවනි.." ගිම්හාන කීවේ නෙත් කොනින් නර්මදා දෙස බලමිනි.

නර්මදා ද නෙත් කොනින් ගිම්හාන දෙස බලා ඉවත බලාගත්තාය.

රිය වනෝද්‍යාන දොරටුවේ නැවතිණි. ප්‍රවේශපත්‍ර ගත් ගිම්හාන සමග එකතුවූයේ මග පෙන්වන්නකු වන පියසේනය.

"වනෝද්‍යානයක යනකොට යන්න ඕනෙ ජීප් එකක හරි ඩබල් කැබ් එකක හරි.. කාර්වල වෑන්වල යන්න අමාරුයි. මොකද මේකෙ [illegible]ම තාම හරියට හදල නෑනෑ. තියෙන පාරවලුත්

WWW.EXPRESSLANKA.COM 40
www.sinhalaelibrary.com
www.sl-unlimited.com

වැහි කාලෙට හැරෙනවා.." පියසේන විස්තර කළේය.

"අපි ජීප් එකක් සල්ලිවලට ගම්මු.." ගිම්හාන කීවේ, නර්මදාට කොහේ හෝ වල් අලි වැඩි ගණනක් පෙන්වීමේ අවශ්‍යතාවය නිසාය.

"මේ වෙලාවෙ නම් ජීප් එකක් හොයන එකේ තේරුමක් නෑ. දැන් වෙලාව සහයි. පැය එක හමාරෙන් අපි විනෝදාගාරයෙන් පිටත් වෙන්න ඕනෙ.." පියසේන කීවේය.

"එහෙමනම් යමු.." ගිම්හාන කීවේය. "ඒත් අපි පාක් එක ඇතුළෙ බංගලාවක් බුක් කරල තියෙන්නෙ.."

ඔහු නර්මදා ළඟට ගොස් ඇය නැඟිටුවා රියේ පිටුපස අසුනේ ඉන්දවීය. මඟ පෙන්වන්නා ඉදිරි අසුනේ සිටිය යුතු බැවිනි.

ඔවුන් විනෝදාගාරයට ඇතුළු වන විටම වලි කුකුළෙක් පාර හරහා පැන ගියේය.

"ඕං තමයි වලි කුකුළා කියන්නෙ.." ගිම්හාන, නර්මදාට විස්තර කළේය. "දකුණෙ කියන්නෙ වැලි කුකුළා කියලා. අපි එහෙයින සිංහරාජෙට ගියා. එහෙ ලංකාගම මිනිස්සු කියන්නෙ වැලි කුකුළා කියලා.."

"මං දැකලා තියෙනවා.." නර්මදා පැවසුවාය.

"ඉන්දියාවෙ කැලෑවලත් ඕනෙ තරම් ඉන්නවා.."

"ඒ වුණාට මේයා විශේෂයි.." ගිම්හාන කීවේ නර්මදා දෙස බලමිනි. "අපේ ජාතික පක්ෂියා."

"ඔතැනින් දකුණට හැරෙන්න.. ඔතන ලොකු තණ පිටියක් තියෙනවා.. එතන හුඟක් වෙලාවට අලි තුන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවාමයි." පියසේන කීවේය.

ගිම්හානට සතුටක් දැනිණි. කොහේ හෝ වල් අලියකු දෙන්නකු නර්මදාට පෙන්විය යුතුමය. වල් අලියකුවත්

WWW.EXPRESSLANKA.TK 41

වනගත චාරිකාවේ තේරුමක් නැත. අලියා යනු ඒ තරමටම දකිමට ආසා හිතෙන සත්වයෙකි.

පියසේන කීවා හරිය. තණ පිටිය පුරා විසිරුණු අලි රැළකි. විවිධ ප්‍රමාණයේ සිරුරු වලින් යුතු මේ අලි රැළ වගේ වගක් නැතිව තණ ගලවා ගසා කටට එබාගත්හ.

"නවත්වන්න ගිම්හාන.." නර්මදා කීවේ කැමරාව අතට ගනිමිනි.

එහෙත් ගිම්හාන තවත් ටිකක් ඉදිරියට රිය පදවා අලි රැළට වඩාත් සමීප විය. අලින්ගේ හැසිරීම් වඩාත් හොඳට පෙනෙන තරම් සීරුවට වී ඔහු අලි දෙස බලා සිටියේය. නර්මදා සිටියේද ප්‍රීතියෙනි. රියේ කවුළුවෙන් හිස පිටතට ගත් ඇය කැමරාව දිගින් දිගටම ක්‍රියාත්මක කළාය.

අලි රංචුව සිටියේ ප්‍රීතියෙනි. ඒ රැළේ සිටි පුංචි පැටියා මව් ඇතින්නගේ ඉදිරි පාදය හැකි වියපත් අලියකුගේ බඩ යටට රිංගාගෙන සිටියේය. ඒ පුංචි එකාගේ උගේ ආරාවෙන් ආරක්ෂා කරගන්නට රංචුවේ අනිත් සත්තු වෙහෙස ගත්හ. ඌ තෘණ පිටිය දිගේ දුවන යන්නට සැරසෙන හැම විටෙකම පාහේ උගේ ගමන වළක්වන්නට රංචුවේ අලි උත්සාහ ගත්හ..

මේ අලි පවුල දෙස බලා සිටි ගිම්හාන, නර්මදා දෙස බැලුවේය. මහත් සතුටට පත්ව සිටි ඇය නොනවත්වාම කැමරාව ක්‍රියාත්මක කරමින් සිටියාය.

තණ පිටියට මඳක් එපිටින් වූයේ වන රොදකි. ඒ වන රොදේ අතු බිඳෙන හඬක් ඇසිණි. ගිම්හාන එදෙස බැලුවේ කුතුහලෙනි.. අඩි අටක් තරම් උසැති අලියෙක් ඒ වනරොදෙන් මතුවිය. උගේ ගමන වියරු එකකි.. දිවීමකට වඩාත් ආසන්න වූ වේගයකින් තණ පිටිය හරහා ගමන් කළ ඌ එවක ගිම්හානගේ දෑස රැඳුණේ බියපත්වය..

"මේ පැන්සටත් එයිද?.." ගිම්හාන නර්මදා දෙසත් පියසේන දෙසත් අලියා දෙසත් මාරුවෙන් මාරුවට බැලුවේය. නර්මදාගේ ඇස්වල නම් කිසිදු බියක් සටහන්ව තිබුණේ නැත.

"බය වෙන්න එපා.. ඌ යන්නෙ රැලට.." පියසේන කීවේය.

වනාන්තරය පිළිබඳවත් අලි ඇතුන් පිළිබඳවත් අසමාන අත්දැකීම් ඇති පියසේන කියන හැම වචනයක්ම පිළිගත හැකිය. ගිම්හාන සිතත් සිය මැඩගත්තේය.

අර දුෂ්ටන්තයා අලි රැල ළඟට ගියේය. පිරිසේ සිටි එක් සාමාජිකයකු ළඟට ගොස් හොඬවැල ඔසොවා මොකක්දෝ රහසක් කී ඌ ඊළඟ මොහොතේ ආපසු හැරුණේය. ඌ වේගයෙන් වනා වැඩි වේගයකින් ආපසු ගියා. ඌ වනරොදේ [illegible].

"ඒ අලියට මොකද වෙලා තියෙන්නෙ?" නර්මදා ඇසුවේ සිනාසෙමිනි.

"ඌ කාගෙද පණිවිඩයක් අරන් ආපු පිටුන් අලියෙක්.." ගිම්හාන කීවේ නර්මදාගේ සිනාව වැඩි කරමිනි.

"මේ කැලේ එහෙම අලින් ඉන්නවද.."

"බය හිතුණෙ.." ගිම්හාන කීවේය.

ඔහුගේ කතාවට පියසේනටද සිනා ගියේය.

"යමුද..?" ඊළඟ මොහොතේ පියසේන ඇසුවේය. "ඉස්සරහ තියෙන වැඩුව තවත් අලි ඉන්න පුළුවනි.."

"එහෙනම් යමු.." නර්මදා කීවාය.

ගිම්හාන කාරය පණගැන්වීය. අර අලියා රිංගා ගත් වන රොද මැදින් ඉම්බියට පාර වැටී තිබුණේය. වනරොද ආසන්න වෙත්ම ගිම්හානගේ පපුවේ ගැහෙන වේගය වැඩිවිය. වනරොදට රිංගාගත් අලියා ඒ කිට්ටුවම රැඳී සිටියොත්.? බැරිවෙලාවත් ඌ කාරයට

WWW.EXPRESSLANKA.TK 42

පහර දුන්නොත්..?

"අලියා පාරට ආවොත් කාර් එක නතර කරගන්න.. බය වෙන්න එපා.." පියසේන කීවේ ගිම්හානගේ පපුවේ ගැස්ම තවත් වැඩි කරමිනි..

"ඇත්තටම ඌ පාරට පැන්නොත්..?" ගිම්හාන, පියසේනගෙන් ඇසුවේය.

"ඌ දැන් සෑහෙන දුරක් ගිහින් ඇති.. බය නැතිව යමු.." පියසේන කීවේ සිනාසෙමිනි.

වනරොදේ අඳුර වැතිර ගෙනය. ඒ අඳුර මැද කළු අලියෙක් රැඳී තිබෙන්නට බැරි නැත. ගිම්හාන වන රොදට පිවිසුණු විගසම පාර දෙපස ඉතා උනන්දුවෙන් බැලුවේය. ගස්ම මීස අලියෙක් හෝ කළු [illegible] කිසිම සලකුණක් නොතිබිණි..

"මං ඇත්තටම බයෙන් හිටියෙ.." ගිම්හාන පියසේනට කීවේ සිනාසෙමිනි.

"මට තේරුණා.." පියසේනද සිනැහුණේය..

වැව තිබුණේ වන රොදෙන් මීටර් සීයකට පමණ එපිටිනි..

"මෙතන තිබ්බ වැව.." නර්මදා ඇසුවේ අලි බැලීමේ ආශාවෙනි..

"ඔව්.."

"කෝ ඉතින් අලි නැහැනෙ.."

"තව දුරටත් ඉස්සරහට ගිහින් බලමු.." පියසේන කීවේ බලාපොරොත්තු පිරුණු හඬිනි.

ගිම්හාන රිය පැදෙව්වේ වැව දෙසම බලාගෙනය. වැවේ මැදට වන්නට පෙනුණ පුංචි වන රොද අසලින් අලියකු දකින්නට ලැබිණි.

"එහෙනම් නතර කරන්න.." පියසේන කීවේය.

"[illegible]?.." නර්මදා ඇසුවේ කැමරාව සූදානම් කරගෙනය.

"එකෙක් ඉන්නවා.." ගිම්හාන කීවේය.

"ඔහොම චුට්ටක් බලාගෙන ඉන්නකෝ.. අවුම තරමින් අලි සියක්වත් පෙන්නන්න පුළුවන් වේවි.." පියසේන කීවේය.

"අලි සියක්..?" නර්මදා විමතිය පළ කළාය. "කොහොමද හරියටම කියන්නෙ..?"

"ඊයෙ පෙරේද ඉඳල මේ වැවට ඔය තිච්ච අලි රංචුව ආවා.. ඒ හින්ද අදත් උන් වැවට බහියි කියලා මම සැක කළා." පියසේන කීවේය.

ගිම්හානත් නර්මදාත් පියසේනත් කතා නැතිවම වැව දිහා බලා සිටියහ. තත්පර කිහිපයක් ඇතුළත වැව් පිටියට කළුවන් අලියෙක් පැමිණියේය. විනාඩියක් විනාඩියක් ගානේ අලි ඇතුන් එකා දෙන්නා බැගින් වැව් පිටියට රොක්වූහ.

"අර බලන්නකෝ ගිම්හාන. අලි රංචුවේ ලොකු.." නර්මදා කීවේ ප්‍රීතියෙනි.

"ඔයා වාසනාවන්තයි නර්මදා.. මුළු වස්කාලයේම ඇවිද්දත් අලියෙක් හම්බවෙන්නෙ නැති දවස් තියෙනවා.." ගිම්හාන පිටුපස හැරී පැවසුවේය.

"මම විතරක් නෙවි ගිම්හාන ඔයත් වාසනාවන්තයි.." නර්මදා සිනාසුණාය.

"මට ඒක තේරුණෙ එයාර්පෝට් එකේදි ඔයාව ඉස්සෙල්ලම දැකපු වෙලාවෙ.." ගිම්හාන කීවේ නෙත් කොණින් නර්මදා දෙස බලමිනි..

ඒ සැණෙකට නර්මදාගේ කම්මුල් දෙකම රතු පාට විය. ලජ්ජාව ඇගේ සියොළඟම සලිත කළේය. එහෙත් ඒ ගැන කිසිවක්ම නොකියූ ඇය අලි රංචුව දෙසම බලා උන්නාය.

"ඔය රංචුවෙ දළකාරයෙක් ඉන්නවා.. හැබැයි [illegible].."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 43

පියසේන කීවේ අලි රැළ දෙස විමසිල්ලෙන් බලමිනි.

"දළකාරයෙක්..?" නර්මදා විමතිය පළකළාය. "කෝ කොහෙද ඉන්නෙ.."

"අලි රංචුවම ඒ දළයව වටකරගෙන ඉන්නෙ.. රැළට දළයෙක් ආපුවාම උාව පුළුවන් තරම් පරිස්සම් කරනවා.. එහෙම තමයි අලින්ගෙ හැටි.."

නර්මදාත් ගිම්හානත් අලි රංචුව දෙසම බලා සිටියේ පුංචි දළකාරයා දක බලාගන්නටය. එහෙත් පිටිසේත්ම උාව රංචුවෙන් ඈතට වෙන්නට පුංචි ඉඩක්වත් දුන්නේ නැත.

අලි රංචුව තණ පිටියේ ඈතින් ඈතට ගමන් කළහ. ඔවුන්ගේ ඇඟ පුංචි වනවිට ගිම්හාන යන්නට හැරුණේය.

"අපි මහවැලි ගඟෙන් නාලා යමුද..?" ගිම්හාන, පියසේනගෙන් ඇසුවේය.

"එහෙනම් ගල්වල පාරට හරවන්න.." පියසේන කීවේය.

ජීප ගල්වල පාරේ වනාන්තරය මැදින් ටික දුරක් ගියේය. ඒ මහවැලි බිටවූ කාර්යාලය ළඟ සංචාරකයන්ට නෑමට බැසීමට ලැබෙන එකම ස්ථානයයි. එබැවින් ගිම්හානත් නර්මදාත් එතැන බැසගත්තේ ප්‍රීතිමත් සිතිනි.

"අපි ඇඳුම් මාරු කරගෙනම යමු.." ගිම්හාන කීවේය.

ලොකු තුවායක් ඇඟ හරහා පටලවා ගත් නර්මදා කොට කලිසමකිනුත් ටී ෂර්ටයකිනුත් සැරසිණී. ගිම්හානද කොට කලිසමකින් සැරසී මහවැලි ගඟට වැටුණු අඩිපාර දිගේ ඇවිද ගියේය.

නර්මදා ගඟට දුවන්නට වූයේ කෙළිලොල් ළදැරියක පරිද්දෙනි..

"නර්මා දුවන්න එපා.." ගිම්හාන ඇගේ පිටිපස්සෙන් ලුහුබඳිමින්

www.sinhalalibrary.com www.sl-unlimited.com

කැ බැසුවේය.

"මම කියන විදිහට ගඟේ ඉන්න එපා.. සමහර තැන් ගැඹුරුයි. උන්හිටි ගමන් ගඟේ වතුර වැඩි වෙනවා.. ඒ නිසා මං කියන විදිහට ගඟේ ඉන්න එපා.."

"හරි.. හරි.. ඉතින්.." නර්මදා වන මැදින් වූ අධිපාර දිගේ දිව යමින්ම කීවාය.

ඉවුර තිබුණේ අඩි දහයකට පමණ පහළිනි. ඒ දුර බැසගත් නර්මදා ගඟ දිගේ දිව යන්නට වූවාය. ගඟේ පළල අඩි දෙසීයක් තරම් වුවත් වතුර තිබුණේ අඩි සීයකට පමණ ඇතිනි. එතෙක් දුර වූයේ වැලිතලාවයි. නර්මදා ඒ දුර දිවගියාය.

"දුවන්න එපා.." ගිම්හාන ඇගේ පසුපස දුවමින් කීවේය.

එහෙත් ගිම්හාන කී කිසිවක් ඇසුණේ ඇයට නොවේ. විගස වහාම ගඟ දියට පැනගත් ඇය ගඟ දිගේ පීනන්නට විය.

ඇය පිහිනාගියේ පළපුරුදු පිහිනුම් ශූරියක මෙනි. ගිම්හාන වතුරට බැස නර්මදා පිහිනන අපූරුව දෙස බලා සිටියේය.

"එන්න පීනගෙන.." ඇය ගඟේ මැදක් දක්වා ගොස් නතරව කීවාය.

ඔහු ඇගේ වදන් නොඇසුණ සේ බලා සිටියේය.

එහා ඉවුරේ වූයේ රුස්ස ගස් සහිත වනයයි. ඒ ගස්වල එල්ලී සිටි කෑදැත්තෝ එහා ගසින් කෑගැසූහ. අමිහිරි ගොරහැඩි නාදයක් වූ කෑදැත්තන්ගේ හඬවලට ගිම්හාන සවන් පෑවේය.

නර්මදා නැවත ඇතට පිහිනන්නට විය. ඇයට පිහිනන්නට එපායැයි කීමට ගිම්හානට හැකියාවක් නොවුණි. මහවැලි ගඟ දිය අතිශයින්ම පිරිසුදුය. ඒ ගඟ දියේ කොච්චර වෙලා උන්නත් ඇතිවන්නේ නැතිතරම්ය. ඒ තරමටම ඒ දිය සිසිල්ය.

පසෙක වූ ගල් පතුරකට හිස තබාගත් ගිම්හාන ගඟ දියට වී වැතිරුණේය. ගඟ දිය ඔහුගේ ගෙල දක්වාම විය. හිස පමණක් වතුරෙන් ඉහළ තිබිණි. අතිශය සුන්දර හැඟුම් මාලාවකින් ඔහුගේ සිත පිරී ගියේය.

අඳුර ඉක්මනින්ම ගඟ දිය වැළඳ ගන්නේය. රාත්‍රියේදී වන උයනක සිටීම අනතුරුදායකය. සතුන් සර්පයන් නිදහසේ එළිබසින බැවිනි. වනාන්තරයක් රාත්‍රියක් අයිති වන සතුන්ටම වන බැවිනි.

බොහෝ දුරක් පිහිනූ නර්මදා ආපසු විත් ගිම්හාන ළඟ හිට ගත්තාය.

"හිරිද..?"

"හම්.."

"නිදාගන්නාත් හොඳයි නම්.. ඇගට දැනෙන්නේ අපූරු සනීපයක් ගිම්හාන.."

"ඒකට කමක් නෑ.. අපි දැන් බංගලාවට යමු. ඒ පාශන් වනෝද්‍යානයක එළි පහළියේ ඉන්න අවසර තියෙන්නෙ වනජීවියෙ නිලධාරීන්ටයි තැගල් සත්තුන්ටයි විතරයි.." ගිම්හාන කීවේය.

ඔවුන්ගේ රාත්‍රී නවාතැන් පොළ වූයේ මහවැලි බංගලාවයි.

ගිම්හාන තම රිය මහවැලි බංගලාව වෙත යොමු කළේය. එතැන අතිශයින්ම සුන්දර වූ ස්ථානයක් විය. පසෙකින් මහවැලිය ගලාගෙන යියේ මිහිරි සංගීත රිද්මයක් මතුකරමිනි. හාත්පස පැතිර තිබුණේද සුන්දර වනගහනයයි. ඒ ගඟ දියත් වනයත් අතරින් හමා ආවේ අපූරු සිහිලැල් සුළඟකි. ගිම්හාන මෙන්ම නර්මදා ද පසුවූයේ අතිශය ප්‍රීතිමත්වය.

මහවැලි බංගලාවේ සිටින මුරකරු රාත්‍රී ආහාරය ලෙස පිළියෙළ කරදුන්නේ ඉදිආප්පය. පොල් සම්බෝලයක් මාළු හොද්දක් සහිත රාත්‍රී ආහාරය ඉක්මනටම ගත් දෙදෙනා නිදාගැනීම සඳහා

WWW.EXPRESSLANKA.TK 44

සටුහොවුන්ගේ කාමරවලට ගියහ.

ගිම්හානගේ සිරුරට දැඩි වෙහෙසක් දැනුණි. උදේ සිට නැන්දා වනපුරු සැතපුම් සිය ගණනක් වාහනය එළවූ නිසාය. එහෙත් නර්මදා යාබද කාමරයේ සිටින්නේ නිදි නැතුව නම් ගිම්හානට නිදාගන්නට පුළුවන්කමක් නැත.. ඔහු යාබද කාමරයේ දොරට තට්ටු කළේ එබැවිනි..

"ඇයි..?" නර්මදා දොර අඩක් ඇර ඇසුවාය.

"මට හරි නිදිමතක් දැනෙනවා.. මං නිදාගන්නද?"

"හා.. මටත් වෙහෙසයි.." ඇය කීවාය.

තවත් වතාවක් නර්මදා දෙස බැලූ ඔහු ආපසු හැරුණේය. ඔවුන්ගේ සිත් නෙත් එකට එක්වී කෙඳිරුයේ අති සිහින් දේශනා නොකී කතාවකැයි ගිම්හානට සිතිණි.

එහෙත් ඔහු සිතට බරක් නොදී දෙනෙත තදකර වසා ගත්තේය.

කිසියම් බිහිසුණු හඬක් නැගුණෙන් නර්මදා ගැස්සී අවදි විය. හොඳටම බියපත් වූ ඇය යහන මත වාඩිවූවාය.

නැවත වතාවක් ඒ බිහිසුණු හඬ ඇසිණි. ගැහැනියකගේ ගෙල සිර කළ විටෙක නැගෙන මරණීය අඳෝනාවක් වැනිවූ ඒ හඬ එන්නේ කොහෙන්දැයි ඇයට නිශ්චිත නොවීය..

යහනේ තනිව සිටීමට ඇතිතරම් බියකින් ඇගේ හදවත ගැහෙන්නට විය. වහා [illegible] ගා විදුලි බුබුල දැල්වූයේ බිය පහකරගනු පිණිසය.

"බුදු අම්මෝ.."

තුන්වැනි වරටත් ඒ මරණීය ලතෝනිය ඇසිණි. එවර ඒ හඬ ඇසුණේ තමා ළඟින්ම මෙන් ඇයට දැනිණි.

ගිම්හානද ගැස්සී අවදි විය.

"ගිම්හාන.." නර්මදා මහ හඬින් කෑගැසුවේ තවදුරටත් ඒ බිය සිතේ සිරකරගෙන ඉන්නට බැරිම තැනය.

ගිම්හාන කුටියේ දොර ඇරගෙන නර්මදාගේ කුටිය ළඟට ගියේය. ඔහුට සිතුණේම මේ විලාප දෙන්නේ නර්මදා කියාය. අත් දෙකින්ම නර්මදාගේ කුටියේ දොරට ගැසූ ඔහු නර්මදා දොර අරින්න යැයි කෑගසා කීවේය.

නර්මදා දොර ඇරියාය.

ගිම්හාන ඇගේ කුටියට ඇතුළු වූ විගස ඇය ඔහු වැළඳ ගෙන ඔහුගේ පපුවේ හිස හොවා ගත්තාය. මොහොතක් දෙකක් තුනක් ගෙවී ගියේය. ගිම්හාන, නර්මදාගේ පිටෙන් සුරත තබා ඇය නම් සිත්ගත සනසා ගත්තේය.

"ඇයි ඔය [illegible].." ගිම්හාන ඇසුවේ විනාඩි පහක පමණ කාලයකට පසුවය.

"මම නෙමේ.. වෙන කවුද.." නර්මදා කතා කළේ සිහින් හඬිනි.

තවමත් ඇගේ පපුව වේගයෙන් ගැහෙමින් තිබිණි. ඇගේ සිරුර දහදියෙන්ද තැවැරී ගොසිනි. වඩාත් වේගයෙන් ඇගේ ළය මඬල උස් පහත් වන හැටි ගිම්හානට දැනෙන්නට වූයේ පරිසරය යළි නිහඬතාවයේ ගිලෙන්නට වූ පසුවය.

තත්පරයෙන් තත්පරය කාලය ගෙවී යන්නට විය. පරිසරය පුරා පැවැති ඒ බිහිසුණු ඝෝෂාකාරී හඬ යළි නොනැගුණි.. ගිම්හානගේ සිරුර වැළඳගෙන සිටි නර්මදා ඔහුගේ සිරුරින් ඈත් විය..

"මං හොඳටම බයවුණා.." ඇය හීන් හඬින් කීවාය.

"ආයෙමත් ඒ සද්දෙ ඇහෙයිද..?"

"නැතිවෙයි.."

"[illegible] නෑ. ගිම්හාන ඔයා ගිහින් නිදාගන්න.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 45

ගිම්හාන, නර්මදා දෙස බලා උන්නේය. තවමත් ඇගේ ඇස්වල බියෙහි සේයා සටහන්ව තිබේ. තවමත් ඇගේ ළය මඩල වේගයෙන් උස් පහත් වනු පෙනෙයි.

"ඔයාට බය නම් මමත් මේ කාමරේ ඉන්නම්.." ගිම්හාන කීවේය.

"එපා ඔයා දැන් යන්න.."

මේ කිඳුරු කුමාරියගෙන් ඈත් නොවී ඈ ළඟට වී සිටීමේ ආශාවක් ගිම්හානගේ සිතෙහි උපනි. ඔහු ඇගේ සොඳුරු රූ සපුව දෙස බලා සිටියේ ආශාවෙනි..

"යන්න ඉතින්.." නර්මදා යළිත් කීවාය.

ගිම්හාන අකැමැත්තෙන් මුත් ඇගේ කුටියෙන් නික්මුණේය.

දොර වසා දැමූ නර්මදා, යළිත් යහනට වූවාය. එහෙත් රාත්‍රියේ ඉතිරි යාමයේ ඇගේ නෙත් පියවුණේම නැත. විටෙක යාමනයේ නෙත් පියවුණි. එහෙත් ඒ සමගම කොහෙන් හෝ අර බිහිසුණු හඬ ඇයට ඇසෙන්නට විය. පියැවෙමින් පැවැති දෙනෙත යළි විවර වූයේ ඇගේ සිතෙහිලා සලිත කරමිනි..

"ඊයෙ උලමා නෑ ගැහුවනෙ.." බංගලාවේ මුරකරු ගිම්හානට කීවේ පසුදා උදෑසනය.

"මොනවා ඒ උලමද..? ගැහැනියකගේ බෙල්ල මිරිකන කොට කෑගැහුවා වගේනෙ.."

"ඔව් මහත්තයො.. උලමා තමා ඇඬුවන්නෙ.."

"අර නෝනා හරියටම බයවුණා.." ගිම්හාන කීවේය.

"හා පුරා කියා බය උණ නෝනිය ඇහුණම බය හිතෙනවා තමා.. ඒත් මට නම් දැන් ගානක් නෑ.."

ගිම්හාන, නර්මදාගේ කුටියේ දොරට තට්ටු කළේය.

"ඔයා තාමත් නිදිද..?"

නර්මදා රාත්‍රී ගවුමට උඩින් උඩ සාය පැළඳගෙන දොර ඇරියාය.

ඇගේ ඇස්වල තිබුණේ මලානික පෙනුමකි. එහෙත් ඒ රාත්‍රියේ පශ්චිම යාමයේ ඇයට නින්ද නොයන්නට ඇත.

"ගුඩ් මෝර්නින්.." ගිම්හාන කීවේය.

"ගුඩ් මෝර්නින්.."

"අර සිද්ධියෙන් පස්සෙ නින්ද ගියේ නෑ නේද?" ගිම්හාන ඇසුවේය..

"නෑ ගිම්හාන.. ඇත්තෙන්ම ඇහැ පියවෙන කොට මං බයවෙලා ඇහැරුණා.." නර්මදා කීවාය.

"ඔයාට නින්ද නොගිය බව ඔයාගෙ ඇස් දෙකෙන්ම පේනවා.. ඒක නෙවී තියා.. මූණ කට හෝදගෙන ලැස්ති වෙලා එන්න ඉතින්.."

නර්මදා [illegible] ආපසු පැමිණියේ පැය භාගයකට පමණ පසුවය. කොට කලිසමකින් සහ ටී ෂර්ට් එකකින් සැරසුණු ඇය කොණ්ඩය ගොඩියක් සේ බැඳගෙන සිටියාය.

"තාමත් ඉන්නෙ බයෙන් නේද.." ගිම්හාන ඇසුවේ නර්මදාගේ ඇස් දෙක දෙසම බලාගෙනය.

"බය නැද්ද? මතක් වෙනකොටත් මයිල් කෙළින් වෙනවා.." නර්මදා යාන්තමට සිනාසුණාය.

"ඒක නෙවෙයි ඔයා දන්නවද ඊයෙ රෑ ඔයාව බය කළේ කවුද කියලා.."

"නෑ.. කවුද..?"

"උලමා.."

"උලමා..." නර්මදා නැවත වතාවක් ඒ වචනයම කීවාය.

"කව්ද උලමා කියන්නෙ..?" නර්මදා යළිත් ඇසුවාය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 46

"උලමා කියන්නෙ කුරුල්ලෙකුට.. රාජාලි කුලයට අයිති මේ කුරුල්ලගෙ නම මහා කොණ්ඩ රාජාලියා.. ඒ කුරුල්ලා තමයි මහ රාත්‍රී ජාමෙට මිය විදිහට කෑගහන්නෙ.."

"කුරුල්ලන්ට එහෙම කෑ ගහන්න පුළුවන්ද..?" නර්මදා ඇසුවේ විමතියෙනි.

"බැරිනම් ඊයෙ රාත්තිරියෙ කෑගැහැව්වෙ.." ගිම්හාන කීවේය.

"ඒක තමයි... ඒත් මට නම් මේක අදහන්න බැරි දෙයක්.."

"මං ඔයාට කොළඹ ගිහාම මේ උලමා කියන කුරුල්ලා ගැන තවත් විස්තර කියලා දෙන්නම්.." ගිම්හාන කීවේය.

බංගලාවේ මුරකරු ආහාරත් රැගෙන කෑම මේසය ළඟට ආවේ ඒ මොහොතෙහිය.

"අංකල් උලමා කියන්නෙ කුරුල්ලෙක් බව මෙයාට විශ්වාස නැතිලු.." ගිම්හාන කීවේය.

මුරකරු, නර්මදා දෙස බැලුවේය.

"නෝනට කියන්න මමත් මුලදී විශ්වාස කළේ නෑ.. උලමා කියන්නෙ කුරුල්ලෙක් වග.. ඒත් දවසක් ඔය මර ලතෝනිය කණ ළඟින්ම ඇහුණා. මම ඒ හඬ එන ඉසව්ව බැලුවා.. එතකොට මම හොඳටම දැක්කා මේ කුරුල්ලාව.. ඔළුවෙ අඟුත්තක් වගේ පිහාටු තියෙන යෝධ කුරුල්ලෙක්."

මුරකරු කතා කළේ සිංහලෙනි. එබැවින් ගිම්හාන ඔහු කී දේ ඉංග්‍රීසියෙන් නර්මදාට කීවේය. ඇය ඒ කතා අසා සිටියේ මහත් කුතුහලෙනි.

"ගිම්හාන, මම උලමා ගැන වෙනම ආටිකල් එකක් ලියනවා.. ඔයාට පුළුවන්ද මට උගෙ පින්තූරයක් හොයලා දෙන්න."

"බැරිවුණොත් මිඟෙ පොටෝ එකක් හරි දාන්න බැරියැ.."

ගිම්හාන කීවේ නර්මදා සිනාසෙමිනි.

ජීප් රියක් පැමිණ බංගලාව ඉදිරිපිට නතර විය. මේ ජීප් රිය කුමක්දැයි ගිම්හාන හිස හරවා බැලුවේය. සෆාරි ජීප් යැයි සඳහන් වූ ඒ ජීප් රිය දුටු සැනින් ගිම්හානට සිහිපත් වූයේ ප්‍රියන්තය. ප්‍රියන්තට වස්ගමුවේ හෝටලයක්, වන බංගලාවක් සහ සෆාරි ජීප් සේවයක් අයත්ව තිබිණි. [illegible] චාරිකාවන්ට සහභාගි වීම නිසා හටගත් මිත්‍රත්වයක් [illegible] තිබුණත් ගිම්හානට මේ චාරිකාවේදී ප්‍රියන්ත මතක් වූයේ නැත.

"මොකෝ, ගිම්හාන මහත්තයා, මට හොරෙන්ම මෙහෙ ඇවිත්." ජීප් රියෙන් බිමට බැසගත් ප්‍රියන්ත ඇසුවේය. ඔහුගේ හඬේ [illegible] ස්වරයක් විය..

"ප්‍රියන්ත දන්නෙ කොහොමද, මම මෙහෙ ආවයි කියලා" ගිම්හාන පුදුමයෙන් ඇසුවේය.

"ඒව එහෙම තමයි. මේ වස්ගමුවට මට හොරෙන් කාටවත් ඇතුල් වෙන්න බැහැ.." ප්‍රියන්ත සිනාසෙමින් කීවේය.

"එහෙනම් ඇත්තක් වගේ පේනවා." ගිම්හානද සිනාවට එකතු විය.

එහෙත් තමන් වස්ගමුවට පැමිණි පුවත ප්‍රියන්තට ආරංචි වූයේ කොහේද යන කුතුහල නම් ගිම්හානගේ සිතින් ඉවත් වූයේ නැත..

"ඇත්තටම කොහොමද ප්‍රියන්ත මම මෙතන ඉන්නවා කියලා ඔයා දන්නෙ..?" ගිම්හාන යළිත් ඇසුවේය.

"මම උදේ වස්ගමුවට ආවාම තමයි දැනගත්තෙ පත්තරේක මහත්තයෙක් මහවැලි බංගලාවේ නතර වුණා කියලා. මට හිතාමට බලන්න හිතුණා කවුද කියලා.. මම හිතුවෙම ඔයා කියලා තමා.." ප්‍රියන්ත කීවේය.

"[illegible] හොඳවද අන්දුනම.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 47

"විශය ඇලි දක්කා. ඒ ළමා කෑ ගැහුවා. එච්චර තමා.. මට ඔයත වලස්සු ඉන්න පැත්තට යන්නයි.. ඒත් ජීප් එකක් නෑ.." ගිම්හාන කීවේය.

කොට කලිසමකිනුත් ටී ෂර්ටයකිනුත් සැරසුණු නර්මදා පැමිණ ගිම්හාන අසල හිටගත්තේ ඒ මොහොතෙහිය. ප්‍රියන්ත ඇය දෙස බලා ගිම්හාන දෙස බැලුවේය.

"මෙයා ඉන්දියාවෙ ජර්නලිස්ට් කෙනෙක්. ලංකාවෙ ලස්සන තැන් ගැන ලිපි පෙළක් ලියන්න ඇවිත් තියෙන්නෙ. මං ආවෙ මෙයාට මඟ පෙන්වන්න.." ගිම්හාන ප්‍රියන්තට කීවේය.

"එහෙනම් අපි උදව් කරන්න එපැයි.. යමු [illegible].." ප්‍රියන්ත කීවේ ඉංග්‍රීසියෙනි. ඉනික්බිති ඔහු නර්මදා [illegible] ඇගේ තොරතුරු ඇසුවේය. එවත් පසු වස්ගමුව වනෝද්‍යානය පිළිබඳව ඇති ඔහුගේ අත්දැකීම් හෙළිකළේය.

"අපිට හොඳම කෙනා නේද මුණගැහිලා තියෙන්නෙ.." නර්මදා ගිම්හානගෙන් ඇසුවාය.

"අපිටත් හොඳම කෙනා.. ඔයාටත් හොඳම කෙනා.." ගිම්හාන කීවේය.

නර්මදා සිනාසුණා මිස කිසිවක්ම කීවේ නැත.

"දම්මම යමු.. සත්තු ටික මඟ කැලේට රිංගන්න කලින් ගියොත් වලහෙක් දකගන්නත් පුළුවන් වෙයි.." ප්‍රියන්ත කීවේය.

"ඉතින් දම්මම යමු.. යමු.. ගිම්හාන.." නර්මදා කීවේ ජීප් රියට නගිමිනි.

ඇගේ කෙළිලොල් දඟකාර කමට ප්‍රියන්තට සිනා ගියේය.

නර්මදාත් ගිම්හානත් ජීප් රියේ පිටුපස අසුනේය. නියාමකත් ප්‍රියන්තත් ඉදිරියෙනි.

හතරමං හන්දියට ගොස් දිග්ගල පැත්තට හැරුණු ප්‍රියන්ත වලවල් සහිත මාර්ගයේ ගියේ බොහෝ සෙමිනි.

"දෙපැත්ත බලන්න.. වලහෙක් හරි දිවියෙක් හරි මුණගැහෙන්න බැරි නෑ.." ප්‍රියන්ත පිටුපස හැරී කීවේය.

"ඒත් කලාතුරකින් තමා.. වලහයි දිවියයි දෙන්නම ඉන්නෙ ඝන කැලේ.. උන් [illegible]. වාහනේක හඬ ඇහුණොත් කැලේට ගිහින් හැංගෙනවා.." වනජීවී නියාමක කීවේ ගිම්හානගේ මෙන්ම නර්මදාගේ ද සිත්වල බලාපොරොත්තු තුරන් කරමිනි.

"එහෙම කියන්නත් බෑ මිස්ටර්, මං දවසක් දක්කාගෙන වලහා පාර මාරුවෙනවා.."

"කොහෙදී..?"

"[illegible] ගණ කැලයේදී.."

"ඒවා ඉතින් කලාතුරකින් සිද්ධ වෙන දේවල්.." වනජීවී නියාමක කීවේ උදාසීන ලෙසිනි.

කැලෑවටම හුරු පුරුදු වූ නිසාදෝ ඔහුගේ ඇස්වල පවා වූයේ සංසුන් උදාසීන කමකි. එය බොහෝ වනජීවී නියාමකයන් වෙතින් ගිම්හාන දැක තිබේ. මිනිස් සමාජයේ මෙන් කලබලයක් වනාන්තරයේ නැත. වැඩි කාලයක් කැලයේ සිටින නියාමකවරුනට මිනිස් සමාජයේ තියෙන ගති ලක්ෂණ වලට වඩා කැලයේ තිබෙන නිහැඬියාව, ශික්ෂණයක් ලබාදී තිබෙනවා විය යුතු යැයි ගිම්හානට සිතිණි.

එක්වරම ජීප් රිය නැවතිණි. ප්‍රියන්ත පාර මැදම රිය නතර කර එහි ඇන්ජිමද නිවා දැමුවේය..

"මේක තමා දිග්ගල කියන්නෙ.." ප්‍රියන්ත කීවේ එක යායට විහිදගත් ගල් පතුරට අත දිගු කරමිනි..

"[illegible]" නර්මදා ඇසුවාය.

WWW.EXPRESSLANKA.LK 48

"ඔව් මිස්.. දිග්ගල තමා.. මේ ගල දිගට විහිදිලා තියෙනවා.. ඒ තරම් උසකුත් නැහැ.. ඒ නිසයි දිග්ගල කියන්නෙ.."

නර්මදා කැමරාව දිග්ගල දිගේ අරගෙන ගියාය.

ඉක්බිතිව ජීප් රියෙන් බිමට බැස ගත් ඇය දිග්ගල දිගේ දුවන්නට පටන් ගත්තාය.

"ඔහොම ඉන්න.. ඔහොම ඉන්න.." වනජීවී නියාමක රියෙන් බැස නර්මදා පසුපස දිව්වේය.

"නවතින්න නර්මදා, නවතින්න.." ගිම්හාන ද රියෙන් බැස නර්මදා පසුපස දුවන්නට විය.

එහෙත් නැවතුණේ නර්මදා නොවේ. ඇය දිග්ගල දිගේම දුවගොස් එහි මුදුනෙහි නතර වූයේ වේගයෙන් හුස්ම ගනිමිනි.. නතර පැත්තටම කැමරාව යොමුකරමින් පින්තූර ගත්තා ඇය ළඟින් වනජීවී නියාමකයා නතර විය.

"මිස් ඔයා කලේ වැරදි වැඩක්.. මේ වන කැලේ බිමට බහින්න තහනම්.." නියාමක නැඟ කීවේ කෝපයෙනි.

"සොරි.." නර්මදා වහා කනගාටුව ප්‍රකාශ කළාය.

"මීට පස්සෙ එහෙම කොතැනකදීවත් ජීප් එකෙන් බහින්න එපා.." ගිම්හාන කීවේය.

"මට ආශා හිතුනා.. බැහැලා මේ ගල දිගේ දුවගෙන එන්න.. බලන්න කොච්චර ලස්සනද කියලා.." නර්මදා ඇසුවේ ගිම්හානගේ සුරතෙහි එල්ලෙමිනි..

"ගල උඩ අලියෙක් හරි, දිවියෙක් හරි, වලහෙක් හරි උන්නනම්.. ඔයාගෙ පිටිපස්සෙන් එළෙව්වනම්.. නැත්නම් පහර දුන්නනම්.. කාටද කියන්නෙ.." නියාමක ප්‍රශ්න කළේය.

"දෙවියනේ.." නර්මදා කීවේ නියාමකගේ කෝපය ගණනකට නොගනිමිනි.

"මුහුණත් තියන්න යන්න එපා.." ගිම්හාන, නර්මදාට ගොළු බසින් කීවේය.

නර්මදා ප්‍රීතියෙන් උඩ පැන්නාය.

"ඔයාලගෙ රට හරිම ලස්සනයි.." ඇය ඊළඟ මොහොතේ කීවේ ගිම්හානටය.

"එහෙමනම් හැමදාම මෙහෙ ඉමු.."

ගිම්හාන, නර්මදාගේ දෙඋරහිසින් අල්ලාගෙන ඇගේ මුහුණට එබී බැලුවේ ආසාවෙනි. ඒ මොහොතේ නර්මදා ද ගිම්හාන දෙස බැලුවාය. ඇගේ දෙනෙත් තුළ ගොළු වූ රහසක් විය.

"එතකොට ඔයාට හැමදාම වගේ මේ ලස්සන බලන්න පුළුවන්.."

"එහෙනම් එහෙම තමයි.. ඒත් එතකොට මගෙ රස්සාව.." නර්මදා විමසුවාය.

"අපි ලංකාවෙ පත්තරේක රස්සාවක් හොයා ගනිමු.."

නර්මදාගේ නෙත් තුළ හැඟුණු ප්‍රීතිය වචනත් වැව්වීය. ඇය ගිම්හාන දෙස බලා සිටියේ ඔහුගේ කියමන අනුමත කරන ආකාරයෙනි.

"ඒත් එතකොට මගෙ තාත්තිට දුක හිතෙයි.. මං දන්නවා එයා මෙලහකටත් ඉන්නෙ දුකෙන්.. බයෙන්.."

"නර්මදා.. තාත්තා කෙනෙක් දුවෙක් හදනව කියන්නෙ අනුන්ගෙ මල් වත්තක පිපුණු මලකට සාත්තු කරනවාට.. හැම අම්මෙක්ම හැම තාත්තෙක්ම තමන්ගෙ දුවව පිට කෙනෙකුට බාරදෙන්න ඕනෙ. එතකොට රට ඇතුලෙ වෙන්නත් පුළුවන් පිට වෙන්නත් පුළුවන්.."

ගිම්හාන ඒ වචන ටික කීවේ වචනත් සංවේදීවය. සැබැවින්ම ඒ වචනවලට යටින් සැඟව තිබුණේ වෙනත් අර්ථයකි. ඒ බව

WWW.EXPRESSLANKA.TK 49

www.sinhalalibrary.com
www.sinhalaunited.com

නර්මදාටද නොවැටහුණා නොවේ.. ඒත් ඒ සංවේදී කතාවට නවදුරටත් ඉඩ නොදුන් වනජීවී නියාමක තැන පසෙක වූ අඹුල් හැඩයේ ගසක් පෙන්නුවේය..

"මේ ගස්වල තමයි දෙවිවරු වැඩ ඉන්නවයි කියන්නෙ.."

ගිම්හානත් නර්මදාත් ඒ ගස දෙස බැලුවේ පුදුමයෙනි.

"දෙවියො ඉන්න ගස්.. ඒ මොනවද..?" නර්මදා ඇසුවාය.

"මේවා තමයි.. මේ ගසේ නම තෙලඹු.."

නර්මදා ගස යට සිට ගස දෙස උවමනාවෙන් බැලුවේය.

"දෙවියන්වද හොයන්නෙ..?" ගිම්හාන ඇයගෙන් සිනාසෙමිනි.

"ඔව්.. ඉන්නවද කියල තමයි බැලුවේ.." නර්මදා ද සිනාසෙමින්ම කීවාය.

ඔවුහු තවත් ටික වෙලාවක් තෙලඹු ගසේ දෙවියන් සෙවූහ.

දිග්ගල මුදුනට තවත් සුන්දර දසුනක් බොහෝ පෙනිණි. එක පැත්තක සුදු කන්ද විය. අනෙක් පැත්තේ වන මැද මුදුනේ උස්වූ ගලකි.

"අර තියෙන්නෙ වස්ගමුව ගල.." වනජීවී නියාමක පැවසුවේය. "මම වතාවක් ඔය ගලට නැග්ගනෙ.."

"අපිත් නගිමුද.." නර්මදා ඇසුවාය.

"එතනට යන්න පාරවල් නැහැ මිස්.. මම ගියෙත් කැලෑව මැද්දෙන්.. අලි කොටි වලස්ලා නැමෙන්ම ඒ කැලේ ගැවසෙනවා.. ඒක නිසා ඒ ගමන නුඹලා පරිස්සමට යා යුතු අවදානම් ගමනක්.."

"මම කැමති අවදානම් ගමන්වලට තමා.. එහෙම නැත්නම් නටව ගතියක් දැනෙන්නෙ නැහැනෙ.."

"ඔයාගෙ කතියට මං ඉන්නවනෙ.." ගිම්හාන, නර්මදාට පිළිතුරු දුන්නේය.

"එහෙම තමා අවදානම.." නර්මදා වගේ වගක් නැතුව උත්තර දුන්නාය.

ගිම්හාන ඇගේ දෙනෙතට එබී බැලුවේ ආශාවෙනි. ඒ ඇස්වල දඟකාර කමට අමතරව තවත් සිහියක් දෙයක් විය.

"අපි යමු නේද..? තවත් නුවක් දුර යන්න තියෙනව අපට.." නියාමක කීවේය.

"මට නම් කොහොමවත් යන්න හිතෙ නෑ. මෙතනට වෙලා පාළුවේ ඉන්න තියෙනව නම්, දවසම වුණත් ඉන්නම්.." නර්මදා කීවාය.

"ඔයා ඉන්නව නම් මමත් ඉන්නම්... මටත් ඔයාගෙ ළඟදී කාලෙ ගෙවෙද්දී දැනෙන්නෙ නැහැ.." ගිම්හාන කීවේ නර්මදාගේ සුරත අල්ලමිනි.

"අපි යමු දැන්.." නියාමක නැවත ඉස්සර විය.

ගල් තලාවට එද්දී නර්මදා නැගෙව්වම අල්ලමින් වුවත් ගල් තලාවෙන් බහිද්දී ඇයට ඒ ඉක්මන තිබුණේ නැත. ඇය ගිම්හානගේ සුරතෙහි එල්ලී හෙමින් සීරුවේ ඇවිද ගියාය.

"ගිම්හාන.." නර්මදා සිහින් සරින් කීවාය.

ගිම්හාන නර්මදාගේ මුහුණ බැලුවේය.

"මගෙ හිතට මොකක් හරි වෙලා.. කවදාවත් නොතිබුණු විදිහෙ බරක් හිතේ තියෙනවා. ඒත් ඒ බර මොකක්ද කියලා මට තේරුම් ගන්න බෑ.." නර්මදා කියාගෙන ගියේ වචන කඩ කඩා හීන්සීරුවේය.

ටිය ඉණ ගැන්විණි. ගිම්හානත් නර්මදාත් වියට නැග ගත්හ. නර්මදාගේ හිතේ වූ බර කුමක්ද යන්න ගිම්හානටත් බරක් විය.

නර්මදා සමග සතියක් තිස්සේ ගිම්හාන ගමනාතය. මේ සතිය පුරාවටම ඇයට මව් පිය ඇසුර නොලැබිණි. නර්මදාගේ හිතේ බර ගැන ගිම්හානට සිතිණි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 50

රිය ඉහමින් සිරුරට ඇදී යයි. වනගත මඟ දිගේ ගල් මුල් උඩින් යන රිය සරත්තයක් මෙන් සෙලවෙයි. විටෙක පිටිපනි මැදිහුත් තවත් විටෙක ගස් වැලු මැදිහුත් යන රිය උන් හිටි ගමන් ගඟකින් හෝ දොළකින් හෝ එතෙර වෙයි. මොහොතින් මොහොතට පරිසරය වෙනස් වන්නේ හිතේ ආනන්දයක් ද උපදවමිනි.

පාර ඉදිරියේ කළු පාට යමක් දිස් විය. ප්‍රියන්ත එක්වරම රිය නතර කළේය.

"කැලගහන්නෙ නැතුව ඉස්සරහ බලන්න.." ප්‍රියන්ත කීවේ සිහින් හඬිනි.

ගිම්හානත් නර්මදාත් ඉදිරිය බැලුහ.

"වලහෙක්.." ගිම්හානට කියැවිණි.

"නෑ හොඳට බලාගන්න.. ඔයාලගෙ වාසනාවට දකින්න ලැබෙන දර්ශනයක්.." ප්‍රියන්ත කීවේ සෙමිනි.

ඒ වලසා නම් කෙටි කකුල් සෙමින් සෙමින් තබමින් ඇවිද ගියේ මිනැහිව එපාවටය. ඇඟ පුරාම එල්ලා වැටෙන මයිල් කැරැලි සහිත ඒ වලසා සැණෙකින් පාර පැන වන ගහනයේ නොපෙනී ගියේය.

"වලහා කියන්නෙ මහා නපුරු සතෙක් නේද..?" නර්මදා ඇසුවාය.

"මටත් වැටිය නැතද.." ගිම්හාන ඇසුවේය.

"ඔයා වලහෙක් නොවේනෙ.."

"බූරුවෙක්.." ප්‍රියන්ත කියමින් පසුපස හැරී ගිම්හාන දෙස බලමිනි.

"වලහට කොටින්ට දොස්කා නාම් වයිටත් වඩා නැත හිතෙයි. උගේ ඇඟ පුරාම තිත්තලාලා වහලයි ඉන්නෙ.. අහින් අතට ඌ නාත්තෙහෙ නෑ. පෙනෙනවත් කම්මැලියි.. වියළි පරිසරයට තමයි හුගක් කැමති.. හැබැයි ඒ වුණාට බොහොම පිපාසකාරයා.. හැමතිස්සෙම වතුර බොන්න ඕනෙ. ඒ හින්ද තම

WWW.EXPRESSLANKA.TK 51

තියෙන මහ කැලේට කැමති. සෙමතින් වතුර බිබී ගල් ගුහාවට රිංගගෙන ඉන්නවා.." නියාමක නැත වලසුන්ගේ ගති සිරිත් ගැන දීර්ඝ ලෙස විස්තර කළේය.

නර්මදා ඒ කතාවට කන්දීගෙන උන්නේ පුදුම සහගතවය. වන සතුන්ගේ ලෝකයේ හැංගුණු රහස් කොතෙක් තරම් ඇද්දයි නර්මදා කල්පනා කළාය.

තවත් විත දුරක් පැමිණි විට නතර වූයේ දොළක් අද්දරය.

"මේක තමයි වනයේ මායිම.. මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයයි, පොළොන්නරු දිස්ත්‍රික්කයයි වෙන්වෙන්නෙ මෙතනින්.." ප්‍රියන්ත කීවේය.

"මේක පුංචි ඇළක්නෙ.." නර්මදා කීවාය.

"නැතුව ඉතින්.. මේක නර්මදා නදිය නෙමෙයි.. වස්ගමු ඔය.." ගිම්හාන කීවේ සිනාසෙමිනි.

"මේක මේ වගේම ... පැත්තක තියෙන පුදු කන්දෙන් පටන් අරගෙන මහවැලි ගඟට ... ගංගාවක්.."

නර්මදා කතා නැතිව ඔය දෙස බලා උන්නීය..

කොහෙන්දෝ ඉගිල ආ පිළිහුඩුවෙක් ඔය මතුවූ අත්තක වසා ඔය දෙස බලා සිටියේය. උගේ ඇස් තිබුණේ ඔය පවනමය.. ඔයේ පිහිනන පුංචි මස්සකු අල්ලාගෙන කුස පුරවා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවයක් උාට තිබිණි. නර්මදා වහා කැමරාව ගෙන පිළිහුඩුවාට යොමු කළාය.

"හරිම ලස්සන කුරුල්ලෙක්.. ඔට රත්තරන් පාටයි.. පිට නිල් පාටයි.." නර්මදා කීවාය.

"එහෙම තමා.. මේ සතා පිළිහුඩුවෙක්. හැම පිළිහුඩුවෙකුගෙම වගේ පිට නිල් පාටයි.." ගිම්හාන කීවේය.

"ඔයා ඉන්න.." නර්මදා කීවේ ගිම්හානට සිහුම් පහරක් දෙමිනි..

ජීප් රිය වස්ගමු මගෙන් එගොඩ වී යළිත් වනයට ඇතුළු විය.

මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයට අයත් සුන්දර වන ගහනය මස්සේ ඇදී ගිය ජීප් රිය වනෝද්‍යානයේ ප්‍රධාන මාර්ගය දිගේ ආපසු මිනවැලි කඳවුර වෙත් ගියේ තරමක වේගයෙනි. ඒ වනවිට හිරු මුදුන් වී වන සතුන් ගන කැලෑබද ප්‍රදේශවලට යන්නට ගොස් තිබිණි.

"කොහොමද මිස්.. සත්තු දැක්කද..? හිතට සතුටුද?" ප්‍රියන්ත නර්මදාගෙන් ඇසුවේය.

"ඇත්තටම.. සත්තු ගොඩාක් දැක්කා.. කැලේ ලස්සනත් දැක්කා. හිතට දුක හිතෙන හිතෙන තැන්වලදී බිමට බහින්න නොලැබුණු එක ගැන විතරයි." නර්මදා කීවාය.

"ඒක මට කියල වැඩක් නෑ.. ඒක කියන්න ඕනෙ මෙන්න මේ වනජීවී මහත්තයට.." ප්‍රියන්ත කීවේ, වනජීවී නියාමක වෙත ඇඟිල්ලක් දිගු කරමිනි.

ඔහු සිනාසුණා මිස කිසිවක් කීවේ නැත.

"ඔයාලා අදත් පාක් එකේ ඉන්නවද.." ප්‍රියන්ත, ගිම්හානගෙන් ඇසුවේය.

"නෑ.. අපි අද ඩින්ස්ටන් යනවා.." ගිම්හාන කීවේය.

"අදත් ඉන්නව නම් මං කැම්ප් සයිට් එක හදලා දෙන්නම් කියන්නයි හැදුවෙ.."

"තැන්ක් යූ.. තැන්ක් යූ.. ඒත් කාලසටහනේ හැටියට මෙහෙ ඉන්න බැහැ. අපිට තියෙන්නෙත් තව දවස් දෙකයි.. අනිද්දට නර්මදා ආපසු ඉන්දියා යනවා.."

"නර්මදා විතරයි.." ප්‍රියන්ත, ගිම්හාන දෙස බැලුවේ විසල් කරගත් දෙනෙතිනි.

ගිම්හාන හිස වැනුවේ නර්මදා දෙසද බලමිනි.

අහස වැසිබරය.. උන් හිටි ගමන් වැහි පොද ඇදහැලෙන සීතල තෙත බරිත පරිසරය නර්මදාගේ සිත ප්‍රබෝධමත් කර තිබිණි. නර්මදා රිය කවුළුවෙන් දෙනෙත් පිටතට යොමාගෙන ඒ සොඳුරු පරිසරයේ මිහිර වින්දාය.

"මෙන්න තමයි ඩින්ස්ටන් කියන්නෙ.. පෙරේදා අපි හිටිය වටයෙන් නම් දුම්බර කඳුවැටියෙ අනෙක් පැත්ත.." ගිම්හාන කීවේ ඩින්ස්ටන් [illegible] කාර්යාලය ඉදිරිපිට රිය නතර කරමිනි.

"හරිම ලස්සනයි.." නර්මදා කීවේ රියෙන් බසින ගමන්ය.

"මට හිතුණා ඔයා ගොඩාක් ආසාවෙයි කියලා.." ගිම්හාන කීවේ පාවෙන වලාකුළු මත දෙනෙත රඳවාගත් ගමන්මය.

"ඔයාගෙ ප්‍රියතාවයන් හඳුනාගෙන, ඔයාව කැමති තැන්වලට කැඳවාගෙන යෑම තමා මට පැවරිලා තියෙන රාජකාරිය.." ගිම්හාන කීවේය.

"ඒක රාජකාරියක් විතරද..?" නර්මදා ඇසුවාය.

"මං මේ ගමන පටන් ගත්තෙ නම් එහෙම හිතාගෙන තමා.." ගිම්හාන කීවේය.

"ඒක අංග සම්පූර්ණ උත්තරයක් නෙමෙයි.."

"මටත් එහෙම හිතෙනවා.."

"එහෙම නම් ඉතිරි කොටසත් කියලා උත්තරේ අංග සම්පූර්ණ [illegible].."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 52

"කමක් නැද්ද..?"

"කමක් නෑ.." නර්මදා කීවේ ගිම්හාන වෙතින් නෙත් ඉවතට නොගනිමිනි.

"ඊට කලින් අපි අපේ නවාතැන් පහසුකම් පිළියෙළ කරගෙන ඉඳිමුකෝ.." ගිම්හාන කීවේ වන සංරක්ෂණ කාර්යාලය වෙත යමිනි.

වින්ස්ටන් කඳවුරු බිමේ තිබෙන කුටි දෙක ගිම්හාන විසින් වෙන්කරවා ගෙන තිබිණි. ලිය කියවිලි පෙන්වා අදාළ කාමර දෙක ලබාගත් ගිම්හානට නර්මදාත් සමග කඳවුරු බිම තෙක් යන්නට තිබුණේ ඇවිදගෙනය.

"ඔයාට පයින් යන්න පුළුවන්ද..?" ගිම්හාන ඇසුවේය.

"පුළුවනි.."

"එහෙම නම් කමක් නෑ.. අපිට කිලෝ මීටර දෙකක විතර දුරක් යන්න තියෙනවා.."

"ඒක මොකක්ද? මම ඉන්දියාවෙ කැලෑවල කිලෝමීටර ගාන දොළහ පයින් ඇවිදලා තියෙනවා.. සමහර දවස්වල උදේ ඉඳල ය වෙනතුරුම එක දිගටත් ඇවිදිනවා.." නර්මදා කීවේ සිනාසෙමිනි.

"කකුල් රිදෙන්නෙ නැද්ද..?"

"රිදෙනවා.. ඒත් ඉතින් ගාණක් නෑ.. මේ රස්සාව කරන කොට ඇවිදින්නෙ නැතුව බෑ.. ගිම්.."

නර්මදා, ගිම්හානට පළමු වතාවට ගිම් යැයි කතා කළාය.

ඒ කෙටි නමට ගිම්හානටද ආශා සිතිනි. ඔහු නර්මදා දෙස බලා සිටියේ සතුටින් පොපියන නෙත් වලිනි.

"ඇයි..?" නර්මදා ඒ වෙනස දක්නාය.

"මට ආශා හිතුණා.." ගිම්හාන කීවේය.

"මොනවටද..?"

"හැම දේටම.."

"මට තේරෙන්නෙ නෑ.."

"මටත් තේරෙන්නෙ නෑ. ඒ වුණාට නර්මි අපූරු ආදරණීය හැඟීමක් හිතට දනෙනවා.." ගිම්හාන කීවේ නර්මදාගේ පිටට සුරත තබා ඇයට වඩාත් ළංවෙමිනි.

"ඔයා මට ගිම් කියලා කතා කළාම මට හරියටවත් ආශා හිතුණා. මීට කලින් කවුරුවත්ම මට ඒ විදිහට කතා කරලා නෑ.. ගිම් කියලා කියන කොට හිතට සතුටක් දනුණේ ඒ නිසා. ඒත් නර්මදා මං ඔයාව කෙටි නමින් කියන්නෙ කොහොමද? ඔයාගෙ යාලුවෝ ඔයාට කතා කරන්නෙ කොහොමද නර්මදා.."

"නර්මි කියලා.."

"නර්මි.." ගිම්හාන නර්මදාගේ වදන් ප්‍රතිරාවය කළේය.

"නර්මි.. ඒ නමට මං ආශා නැහැ.. මං ආශා නර්මදා කියන නමට.. ඒ නිසා මං ඔයාව නර්මදා කියලම කතා කරන්නම්.. ඒත් ඔයා දිගටම මට ගිම් කියලාම කතා කරන්න හොඳේ.."

නර්මදා සොඳුරු ලෙස සිනැහුණාය.

කතාවෙන් කතාවෙන් ඔවුනු කිලෝමීටරයක පමණ දුරක් ගමන් කර තිබිණි.

පරිසරය කෙමෙන් මීදුමෙහි වෙලී තිබිණි. සුළඟද සීතලය. පහතින් පාවී යන වලාකුළකින් එක පාරටම සිහින් වැසි කඩා හැලිණි. එහෙත් ඒ සිහින් පොද වලින් සැඟවෙන්නට නර්මදාවත් ගිම්හානවත් උත්සාහ ගත්තේ නැත. ඒ වැස්සද ඔවුනට සතුටක් විය.

තවත් ටිකක් දුරක් ඇවිද ගිය නර්මදා පසෙක වූ ගලක් මත හිඳගත්තාය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 53

"මහන්සිද..?" ගිම්හාන ඇසුවේය.

"ඔව්.."

"මං ඔයාගෙ කකුල් දෙක අතගාන්නම්.."

"එපා.. ඔයා පුටුවකට මගෙ ළඟට එන්න.." නර්මදා නෙත් කොනින් ගිම්හාන දෙස බලා කීවාය.

ගිම්හාන එසා නර්මදා වෙතට ගියේය. ගිම්හාන තමා ළඟටම ඇදගත් ඇය ඔහුගේ ඇකයෙහි හිස තබාගෙන මොහොතකට දෙනෙත පියාගත්තාය.

"මගෙ ඔලුව පුටුවක් අතගාන්න.." නර්මදා කීවේ නෙත් පියාගත් වනාමය.

ඇගේ කටහඬේ සිහින් කෙඳිරියක් සැඟව තිබිණි. එහෙත් ඒ කෙඳිරිලි ස්වරය ගිම්හානගේ සිතේ විචිත්‍ර සිතිවිලි ඉපැද්දවීය. ඔහු තම සුරතෙහි අතැඟිලි නර්මදාගේ හිස කෙස් අතරින් යවමින් මෘදු ලෙස ඇගේ හිස අතගෑවේය.

නර්මදාට පුදුමාකාර සුවයක් ලැබිණි.. ඇය ඒ සුවයට සැබැවින්ම ප්‍රිය කළාය.

නර්මදාගේ මේ හදිසි වෙනස තේරුම් ගැනීමට ගිම්හාන අපොහොසත් විය. ඔහු මෙතෙක් දවසක් ඇය එක්ව එකටම ගමන් කළත් මේ තරම් සමීප වූයේ නැත. නමුත් ටික දින පමණකින්ම කල්පනාවක් තිස්සේ පැවැති තරමේ සමීප මිත්‍රත්වයක් ඔවුනතර ඇතිවිය. මේ ප්‍රේමයක් තරමට සමීපව ඇත්තේ එසී මිත්‍රත්වයේ හැඟීමය.

පරිසරය මොහොතින් මොහොත අඳුරු වෙමින් තිබිණි.. කඳුකරයට කොහොමටත් ඉක්මනින් අඳුර ළඟාවෙයි. ඒ අඳුරට කලින් කඳුකරය යා යුතුය. විශේෂයෙන් ඇහැට කනට පේන ආකර්ශනීය රූ සපුවක් සහිත යුවතියක සමග ඒ අඳුරේ ගමන් කිරීම ඒ තරම් හිතකර නොවේ.

"නර්මදා.. අපි දැන් යමු.." ගිම්හාන.. අකැමැත්තෙන් වුවත් කටහඬ අවදි කළේය. .

නර්මදා හිස ඔසොවා බැලුවේ විමතියෙනි.

"මට මුළු දවසම මෙහෙම ඉන්න හිතෙයි. මේ තරම් ලස්සනක් මම ජීවිතේටම දැකලා නෑ.."

"ඇයි අප්පේ, ඉන්දියාවේ මීට වැඩිය ලස්සන දේවල් කොච්චර නම් ඇද්ද..?" ගිම්හාන ඇසුවේය.

"තියෙනවා.." නර්මදා කීවේ නෙත් කොනින් ගිම්හාන දෙස බලමිනි.

"එහෙනම්.."

"මට මේ ලස්සන පේනවට වැඩියෙන් දැනෙනවා ගිම.."

"මට තේරුම් ගන්න බෑ.." ගිම්හාන කීවේය.

නර්මදා මේ කතා කරන්නේ කාව්‍යාත්මක බසකිනි. ලස්සන පෙනෙනවා මිස දැනෙන්නට පුළුවන් කමක් නැත. එහෙත් කවි බසකින් කතා කරන විට නම් ලස්සන දැනෙන්නට බැරිකමක් නැත.

"ඔයා කවි ලියලා තියෙනවාද..?" ගිම්හාන, නර්මදාගේ හිස මෘදුව පිරිමදිමින් ඇසුවේය.

"ඉඳ සිට.."

"මටත් ඒ බව හිතුණා.."

"ඒ කොහොමද..?"

"ඔයා දැන් කතා කරන්නෙ කවි බසකින් නිසා.."

නර්මදාගේ ඇස් වල ප්‍රශ්නාර්ථයක් රැඳී තිබිණි.

"කවි බසකින්..?"

WWW.EXPRESSLANKA.TK 54

"ඔව් බබා... ලස්සන පේන්නෙ සාමාන්‍ය භාෂාවට. ඒත් ලස්සන

දනෙනවා කිව්වාම ඒක කවි බසක් වෙනවා.."

නර්මදා හඬ නගා සිනාසුණාය. ඒ සිනාව ඇගේ දෑසෙහිද සටහන්ව තිබිණි. තත්පරයක් තරම් කෙටියට දනුණත් මිනිත්තුවකට වඩා වැඩි කාලයක් ඒ සිනාව ඇගේ ඇස්වල ඉතිරිව තිබිණි.

"නර්මදා.. ඔයාගෙ සිනාවෙ ලස්සන මට පෙනුණා.. ඒ එක්කම තවත් අපූරු ලස්සනක් මට දනුණා.." ගිම්හාන සිනාව අලුත් කර ගත්තේය.

"කොහොමද ලස්සන දනුණේ.." නර්මදා සිනාව අත නොහැරම ඇසුවාය.

"ලස්සන දනුණෙ ඔයා නිසා.. ඔයා මගෙ ළඟ ඉන්න නිසා.." ගිම්හාන කීවේ රහසක් මෙනි. ඔහු ඒ බැදන් මුමුනන විට කිසියම් ආදරණීය විලාසයක් ඔහුගේ මුහුණෙහි රැඳිණි.

නර්මදා සිය පුරතින් ගිම්හානගේ සුරත අල්ලා ගත්තාය. ඇගේ සුරතෙහි රැඳී තිබූ විදුලියක් බඳු හැඟීමකින් ගිම්හාන ගේ සිරුර සිහි කැවිණි. මේ විදුලිය යනු සිතේ ආදරණීය හැඟීමක් නොදැයි?

නර්මදා මුලු සමණින්ම ගිම්හානගේ සිත සතුටින් පිරී ගියේය. ඇය සමඟ දෙසතියක කාලය ගෙවීමට ලැබීම තම භාග්‍යයක් සේද ඔහු සැලකුවේය. ඒ හැඟීම වඩ වඩාත් තම සිතට දනෙන බව දන් දන් ගිම්හානට දනෙයි. ඔහු ඇගේ අත අල්ලා ගත්වනම හිඳිමින් හිත පුරා පිපෙන ආදරය සිතට තුරුලු කරගන්නට වෙහෙසුණේය.

"අපි දන් යමු.. පුළුවන් තරම් ඉක්මනට දුවලා යමු.."

නර්මදා ඉඳ ගිටි හැනින් නැගිට්ටාය.. ඉක්බිතිව දුවන්නට වූ ඇගේ පසුපසින් ගිම්හාන එළඹෙමින් ගියේය. ආදරයෙන් ළංව සිට එක පාරටම දුවන්නට පටන් ගැනීම ගිම්හානට ප්‍රශ්නයක්ද, ප්‍රශ්නයක් වූයේය.

"ඇයි එක පාරටම දුවන්න ගත්තෙ..?" ගිම්හාන දුවන ගමන්ම ඇසුවේය.

එහෙත් ඊට පිළිතුරු දුන්නේ නර්මදා නොවේ. ඇය කිරිල්ලියක මෙන් දුවන්නට වූවාය. ගිම්හානද ඇගේ පසුපසින්ම දිව ගියේය. එසේ දිවගිය නර්මදා නතර වූයේ පොකුණක් ගිලාගිය දිය පාරක් මතය. ගිම්හාන එතැනට පැමිණ විට දිවිල්ල වතුරට නර්මදා තෙමිණි. ඇගේ මුහුණ මත පුංචි පුංචි වතුර බිඳු රැසක් රැඳී තිබුණේ මුතුඇට මෙනි.

"සීතල.."

නර්මදා එසේ කියමින්ම ගිම්හානගේ පපුවේ මුහුණ සඟවා ගත්තාය. ඔහුගේ කමිසයෙන් මුහුණ පිසගත් ඇය තවත් මොහොතක් ඒ ඉරියව්වෙන්ම සිටියාය. අත් දෙක නර්මදාගේ සිරුර වටා යවා තම දෑතින් ඇය මැදිකර ගැනීමේ ආසාවක් ඔහුට දනිණි. නමුත් මොහොතකට පසු ඔහු නර්මදා වැළඳ ගත්තේය. මහත් වූ සෙනෙහසකින් ඔහුගේ පපුව පිරී ගියේය. දෙරටක දෙතැනක උපන්නත් කිසියම් බැඳීමක් එක්ව උපදින්නට ඇතැයි ගිම්හානට සිතිණි.

තත්පර මිනිත්තුවලට හැරිණි. එහෙත් මිනිත්තු වලට පැය වන්නට ඉඩක් ලැබුණේ නැත. නර්මදා එකපාරටම ගිම්හාන අතහැරියාය..

"සොරි.." විළිඟ මොහොතේ ඇය කීන්සිරුවේ කොඳුළාය.

ගිම්හාන ඇය දෙස බැලුවේ විමතිය මුසුවය.

"ඇයි..?" ඔහු ඇසුවේ ප්‍රශ්නාර්ථය දෙනෙතේ රඳවා ගෙනය.

කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට තරම් වරදක් නර්මදාගෙන් සිදුවූයේ නැත. එසේ නම් ඇය මේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නේ කුමකටද..?

හුදෙකලා ගුරුපාර දිගේ නර්මදා යළි දුවන්නට පටන් ගත්තාය. ගිම්හාන ඇගේ පසුපසින් ලුහුබඳින්නට පටන් ගත්තේය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 55

ඒ ගමන කෙළවර වූයේ කඳවුරු බිමේ ස්ථිර ගොඩනැගිල්ල අසලිනි. එහෙත් තවමත් ඒ ගොඩනැගිලි වසා දැමූ ගමනය. එය විධාන කිරීමේ යතුර ඇත්තේ භාරකරුවා අතේය. ඔහු තවමත් පැමිණ නැත.

පසෙක වූ කොටයක් මත වාඩිවූ නර්මදා හති අරින්නට වූවාය.

ශිම්හාන ඇය අසලින්ම වාඩිවී ඇගේ මුහුණ දෙස බලා උන්නේය.

"දුවලා මහන්සිද..?" ශිම්හාන ඇසුවේ සිනාසෙමිනි.

නර්මදාගේ පිළිතුර වූයේද සිනාවකි.

"මහන්සි යන්නත් එක්ක අපි නාමු.." නිහඬ බව බිඳිමින් ශිම්හාන කීවේය.

"නාන්නෙ කොහෙන්ද..?"

"ශෝක් තැනක් තියෙනවා. අඩි විස්සක් විතර උස දිය ඇල්ලක් තියෙනවා පහළ.. එතෙන් නාමු.."

"යමු බලන්න.."

"යමු.."

කඳවුරේ ස්ථිර ගොඩනැගිල්ලට පහළින් ඇති අඩිපාර දිගේ යනවිට හමුවන දිය ඇල්ල තිබුණේ ඝන ගස් ගොම්මනකය. ඒ ගස් ගොම්මනට ඇතුළු වනවිටම රාත්‍රිය උදා වූවාක් මෙන් පෙනිණි. ඒ තරමටම අන්ධකාරය දැඩිය.

ඒ අඳුරු හෙව්වාව නර්මදාගේ හිතේ බියමුසු හැඟීමක් ජනිත කළේය. ඇය වහා ශිම්හානගේ සුරතේ පටලැවුණාය..

"බයද..?" ශිම්හාන ඇසුවේ තම සුරත ඇගේ පිට මත තබමිනි.

"නෑ.." නර්මදා කීවාය.

එහෙත් ඇය මේ අඳුරට බියවී සිටින බව ශිම්හානට පෙනිණි. නර්මදා තම සිත ශිම්හානට නොපෙන්වා සිටින්නට උත්සාහයක

WWW.EXPRESSLANKA.TK 56

යන්නා බව ශිම්හාන කල්පනා කළේය.

දිය ඇල්ල සුන්දර ලෙස කඩා හැලිණි. අඩි විස්සක් තරම් උසැති තැනින් ඇල්ලෙන් ගලා හැලුණේ ජලය ජවලිතයක් පමණි. එහි විනාශය දුම්බර කඳුයායටත් පොදුවූ උරුමයක් ඇති බව ඒ දිය ඇල්ල නිහඬව කියාපෑවේය.

ඇල්ලෙන් පහතට වැටුණු වතුරම එකපාරටම පහළට ගලා යන්නට නොදී කාන්තයක් බැඳ පොකුණක් නිර්මාණය කර තිබිණි. ඒ පොකුණට බැස හිතක් හැටියට නාගන්නට පුළුවන. එහෙත් වතුර අනෙවින්ම සීතලය.

"නානවද..?" ශිම්හාන නර්මදාගෙන් ඇසුවේය.

"නාන්නත් ඕනෙ.. ඒත් ඇඳුම් නැහැනෙ." නර්මදා කීවේ වසඟවූ ඇසුරක මෙන් ඇල්ල දෙස බලාගෙනමය.

"මෙතනට දන් තාම කවුරුවත් එන්නෙ නෑ. ඒ නිසා ඇඳුම් ගැන එච්චර හිතන්න ඕනෙ නෑ.." ශිම්හාන කීවේය.

"එහෙමනම් මම මේ ඇඳුමෙන්ම පොකුණට බහිනවා." නර්මදා කීවාය.

"අපේ ඇඳුම් බෑග් එනකුරු ඉමු.. නැත්නම් තුවායකුත් නැතුව තෙත ගෙදි පිටින් ඉන්න වෙන්නෙ හීතලේ ගැහි ගැහි.." ශිම්හාන කීවේය.

පොකුණ දෙසට තැබූ පය නර්මදා ආපසු ගත්තාය.

"එහෙමනම් අපි ආපහු ස්ථිර කඳවුර ළඟට යමු.. අර මනුස්සයා අපේ ඇඳුම් බෑග් අරගෙන ආවහම අපි ආපහු එමු.." නර්මදා කීවාය.

ශිම්හාන එයට එකඟතාවය පළකළේය.

එහෙත් සේවකයා පැමිණියේ කඳවුරු බිමට අඳුර ළඟාවූවාටත් පසුවය. එබැවින් ආපසු දිය ඇල්ලට එන අදහස අත්හරින්නට

සිදුවීය.

"නාන්න නැතත් මට ඇඟ සෝද ගන්න නම් ඕනෙ.." නර්මදා කිව්වාය.

"කඳවුරු බිමට එහායින් ටොයිලට් එක ළඟ පයිප්පයක් තියෙනවා.. එත්තෝ එතෙන් ඇඟ හෝද ගන්න.. නැත්නම් දිය ඇල්ලට ඉහළින් තියෙන දොළෙන් ඇඟ හෝදගන්න.." ගිම්හාන කීවේය.

රැයේ අඳුර විදුලි පන්දමක ආධාරයෙන් පලවා හැරි ගිම්හාන නර්මදාත් වතුර පයිප්පය ළඟට ගියහ. ඉන් දෝතක් ගත් නර්මදා තම තුෂාර සිරුර තෙමාගත්තාය. [illegible] සිරුර ගිනගුඩු නැංවීය. එහාම සිරුරු තෙමාගත් ඇය උණුසුම් ඇඳුමකින් සැරසුනාය.

ගිම්හානටද වතුර මෙහෙවින් සීතල විය. ඔහුද උණුසුම් ඇඳුමකින සැරසුණේය.

උණුවෙන් තේ කෝප්පය බැගින් බිව් දෙදෙනා කඳවුරු භූමිය තුළට ගුලි ගැහුණහ.

කඳවුරු භූමියෙහි ඇඳන් කිසිවක් නොවූයෙන් නිදාගත යුත්තේ බිමය. එහෙත් මෙට්ට ඇති කරමට තිබිණි. එක උඩ එක දෙ මෙට්ටයක් මතට වූ ගිම්හාන එක පසෙක වැතිර ගනිද්දී නර්මදා සිටියේ තුටියේ අනෙක් කෙළවරෙහි දෙ මෙට්ටයක් මතය.

"ඔයාට හිතෙන්නෙ නැද්ද අපි ඈතයි කියලා.." ගිම්හාන ඇසුවේය.

"හිතෙනවා.. ඔයා ලංකාවෙ.. මම ඉන්දියාවෙ.. ඇත්තටම අපි ඈතයි ගිම්හාන.." නර්මදා කීවේ දුක්බර හඬකිනි.

"මං ඇහුවෙ මම මොහොතෙ.. මේ කාමරේ අපි ඉන්නෙ ඈතින් නේද කියලා.."

"ඔව්.. ඒත් මීට වැඩිය ලංවෙන්න මට බයයි.."

"මට නම් මේ තරම් දුරින් ඉන්නයි දුක හිතෙන්නෙ.. [illegible] ගැහි ගැහී ඔයාට ඉන්න වෙන්නෙ.. ඒ නිසා අපි දෙන්නා එක මෙට්ටෙක නිදා ගනිමු.. මේ අපේ අන්තිම රෑ.."

"ගෙවුණු දවස්වල හිටපු විදිහටම මේ රැයත් දෙපසක ඉඳිමු ගිම්.. හෙට රෑට මං ඉන්නෙ ප්ලේන් එකේ.. [illegible] අද රෑ එකට හිටියොත් මට හෙට රෑට දුක වැඩිවේවි.." නර්මදා කියාගෙන ගියාය.

ගිම්හානට පිළිතුරක් නොමැත. ඇය කියන්නේ පරම සත්‍යයයි.

"අපි දෙන්නා එක්වෙන්න හමුවුණු දෙන්නෙක් නෙමෙයිද නර්මදා.." ගිම්හාන සිහින් සරින් ඇසුවේය.

"ඇත්ත එකයි නේද ගිම්.. අපි හමුවෙලා ඉන්නෙ වෙන්වෙන්න. [illegible] තිබුණත් අපි දෙන්නට එක්වෙන්නත් පුළුවන් වෙයි.. ඒත් [illegible] තරම් දුරක.."

"නොපෙනෙන තරම් දුරක වුණත් [illegible] හිතක් තියෙනවා නම් ඒක ලොකු දෙයක්.."

ගිම්හාන කීවේ පොරවනය හිසේ සිට දෙපතුල දක්වාම පොරවා

WWW.EXPRESSLANKA.TK 57

කාලය මොන තරම් වේගවත්ද? දෙසතියක් ගෙවී ගියේ අපූරු සැනෙක් ලෙසිනි. ගෙවුණු දෙසතිය පුරා කළ කී දේවල් එකින් එක ගිම්හානට සිහිපත් විය. නර්මදා කොසිරාල වැනි සුරූපී යුවතියක හා සමීප ලෙස කටයුතු කරන්නට ලැබීම තම ජීවිතයේ අතිශය භාග්‍ය සම්පන්න මොහොතක් ලෙස ඔහුට හැඟිණි. එහෙත් ඇය හා වඩාත් සමීප ඇසුරක් පවත්වන්නට ඔහුට වරම් නැත. වරෙක [illegible] ඇය තුරුලු කරගන්නා තමනි.. එහෙත් ආදරය යනු එපමණක්ද?

ගිම්හානට සුසුමක් හෙළිණි. ඒ සුසුම හඬනගා ගෙන ඉගිල යන සුළඟ හා මුසුවිය.

සුළඟ වේගවත්ය. දුම්බර අඩවියේ ගස් වැල් අතරින් හමා යන සුළඟේ හඬ අන් සියලු හඬවල් පරදවන සුළුය. ගිම්හාන ගේ මුවින් පිටවුණු සුසුම ඔහුටවත් නොඇසුණේ එබැවිනි.

සීතල ද දරුණුය. පොරෝනයකින් සිරුර වසාගෙන සිටියද සීතල ඒ පොරෝනය අතරින් රිංගා ගෙන ගත පෙළන්නට පටන් ගත්තේය. ඔහු එහාටත් මෙහාටත් පෙරළෙමින් කාලය ගත කළේ අමාරුවෙනි. සුවසේ නින්ද ගියානම් මෙවැනි දුෂ්කරතාවයක් දැනෙන්නේ නැත. එහෙත් නින්ද දුරස්ය.

කල ගෙවෙන්නේ කෙසේදැයි සිතීමද ගිම්හානට අපහසුය. ඔහු බිම දුම් මෙට්ටයෙන් නැඟිට්ටේය. යළි ඉඳගත්තේය. මොනවා කළත් සීතල පරද්දන්නට පුළුවන්කමක් නැත.

"ගිම්හාන ඇයි..?"

ඒ ඇසුණේ නර්මදාගේ කටහඬය. ගිම්හාන මහත් උවමනාවෙන් සවන් දුන්නේය.

"ඔයා නිදි නැද්ද නර්මදා.." ගිම්හාන ඇසුවේය.

"නෑ. මේ සීතලටයි සුළඟෙ සද්දෙටයි මට නින්ද යන්නෙ නෑ.. කොහොමත් දෝ තනිකමක් පාළුවක් දුකක් වගේ දෙයක් මට දැනෙනවා.." නර්මදා කියමින් ද යහන මත වාඩිවෙමිනි.

"මටත් නින්ද යන්නෙ නෑ නර්මදා.. අපි දෙන්නා කෝපි එකක්වත් හදාගෙන රස්සනා පිටින් බොමුද..?"

"එතකොට කොහොමටවත් නින්ද යන එකක් නෑ... කෝපිවල තියෙන කැෆේන් නිසා නින්ද එන්නෙම නෑ කියනවා නේද..?" නර්මදා ඇසුවාය.

"එහෙනම් මොකද කරන්නෙ අපි.. රෙදි පොරෝගෙන මෙහෙ බලා ඉමුද?" ගිම්හාන ඇසුවේ වෙව්ලන සිරුර අමාරුවෙන් වාරු කරගනිමිනි.

"මං හිතුවෙ නෑ, දුම්බර රාත්‍රිය මේ තරම්ම සීතල වෙයි කියලා.. මං කලින් වතාවක් ඇවිත් රෑ දෙකක් හිටියා. මේ තරම් සීතලක් තිබුණෙ නෑ.."

"මට නම් හිතුණෙ ඔයා උවමනාවෙන්ම මාව සීතල තැනකට ගෙනත් දැම්මා කියලා. සීතල දරාගන්න බැරිවුණාම මං දුවගෙන ඇවිත් ඔයාට තුරුලු වෙයි කියල හිතාගෙන.." නර්මදා සිනාසුණාය.

"මේ වෙනතුරු නම් මට එහෙම දෙයක් හිතුණෙ නෑ.. ඒත් දැන් ඔයා කිව්වට පස්සෙ නම් මට එහෙම වුණානම් හොඳයි කියලා හිතෙනවා.." ගිම්හාන කීවේය.

නර්මදා කිසිත් නොකියා මුනිවත රැක්කාය.

නිශ්ශබ්දතාවයේ අරුත යමෙක් යමක් අනුමත කරන බවයි [illegible]මනක් ගිම්හානට මතකය.. නර්මදාත් නිහඬව

WWW.EXPRESSLANKA.TK 58

කියන්නේ පැමිණ තමා තුරුලු කරගන්නට තියා විය යුතුයැයි ගිම්හානට සිතිණි. ඔහු නැගිට ගොස් නර්මදාගේ යහනෙහි පසෙකින් වාඩිවිය.

ගිම්හාන වෙව්ලමින් සිටියේය. ඔහුගේ සිරුර වෙව්ලන තට තට හඬ නර්මදාට හොඳින් ඇසිණි. ඇගේ සිරුරද වෙව්ලන්නට වූයේ ඒ තරම්ම සීතලකිනි.

තවත් මොහොතක් වත් මේ සීතල විඳ දරාගෙන සිටිය නොහැකිය. නර්මදා ගිම්හාන ළඟටම වී ඔහුගේ සිරුරෙහි උණුසුම සෙව්වාය.

නර්මදාගේ කෙස් කලඹින් හැමූ මල් සුවඳ ගිම්හානගේ නාසයට පුබුදුනි. ගිම්හාන වඩාත් හොඳින් ඒ සුවඳට ඉව ඇල්ලුවේය. ඔහු නර්මදාගේ නළලත් හිසත් සිපගන්නේ ඒ සුවඳ වඩාත් හොඳින් නාසයට ලංකර ගන්නටය.

පිච්ච මල් සුවඳ, ගිම්හානගේ හදවතම කිතිකැවුවේය.

නර්මදා තම දෙඅතම ගිම්හානගේ සිරුර වටා යවා ඔහු තම සිරුරට තදකර ගත්තාය. ගිම්හානට සතුටක් දැනිණි. නර්මදාගේ පිච්ච මල් සුවඳ තම හදවතටද කිවිදු වන අයුරක් ඔහුට දැනිණි. නර්මදාගේ ගෙලට මුව තබා ඔහු හුස්ම ගත්තේද කටිනි. නාසය නර්මදාගේ නිකටෙහි ඇඳී සිරවී තිබිණි. මොනතරම් වේලා ගතවී පද දුන් සීතල කොහේ ගියාදැයි නොදැනේ. ඒ වෙනුවට ඔහුට දැනුණේ උණුසුමකි.

ගිම්හාන තම සුරත නර්මදාගේ පිට පෙදෙසට තබා ඇයට තවත් ටිකක් තුරුලු වූයේය. එහෙත් එට වඩා දගමියක්වත් විවුලතාවුනට ළඟින විය නොහැක. දෙදෙනාගේ සිරුරු වසාගත් පොරෝන සන්තකම් නිසාය.

"අපි මේ පොරෝනෙ දෙන්නටම පොරෝ ගනිමු.."

ගිම්හාන මුහුණ මදක් ඔසොවා නර්මදාට කීවේය.

එහෙත් ඇය නිහඬය. ඇගේ අත් බිඳකින් වත් ලිහිල් වූයේද නැත. ජීවිතයේ කිසිම මොහොතක අත් නොහරින තරම් ආදරයකින් ඇය ඔහු වැළඳගෙන සිටින්නාක් වැන්න.

ගිම්හාන නිදහස්ව තිබුණු එකම අතේ ඇඟිලිවලින් අපහසුවෙන් සුවඳ පොරෝනය ඉවත් කළේය. නර්මදාගේ පොරෝනයද ඉවත් කර ඇගේ සිරුර තම සිරුරට ලංකර ගත්තේය. ජීන්ස් කලිසමත් උඩුකයට ඇඳගෙන සිටි ගවුම සහ ජර්සි දෙකත් තවදුරටත් ඔවුන් ආවරණය කර තිබිණි. එහෙත් නර්මදාගේ සුවඳ වඩාත් සමීප ලෙස ගිම්හානට දැනෙමින් තිබිණි.

රාත්‍රිය තවමත් වියපත් වෙයි. සීතල පෙරසේම තිබුණත් ගිම්හානටවත් නර්මදාටවත් ඒ සීතල දැවී ලෙස පීඩා කළේ නැත. සීතල අඩුවී ඇති නිසාද ලෙසවත්නැයි සිතුවත් නින්ද නොපැමිණේ. හිත නොසන්සුන්ය. ප්‍රේමයේ උණුසුම වෙනුවෙන් තම හිත නොසන්සුන් කර තිබෙන බව ගිම්හානට වැටහිණි. ඔහු තම සුරත නර්මදාගේ ජර්සිය අතරින් යවා ඇගේ පිට පෙදෙස ස්පර්ශ කරමින් තොටුල් සිප ගත්තේය. ඊළඟ මොහොතේ ඇගේ සිනිඳු තොල්පෙති මත තම දෙතොල තැබූ ගිම්හාන තොල්පෙති යාමකට තම දෙතොලට අසුකර ගත්තේය.

නර්මදා ලොකු හුස්මක් ගත්තාය. ඒ හුස්ම පිට කළේ ගිම්හානගේ හිත ප්‍රීති ප්‍රමෝදයේ නාගවමිනි. යුවතියගේ දෙතොලින් නික්මෙන ගැඹුරු හුස්මත් වූ කලි ඇගේ හිතේ වූ බර ඉවත් කිරීමක්යැයි ගිම්හානට සිතිණි.

"මං ඔයාට ආදරෙයි නර්මදා.." ගිම්හාන රහසින් කොඳුරුවේය.

ඒ ආදරය තම සිතේ උපන්නේ නර්මදා ගේ රූව දුටු දිනයේය. එහෙත් ඒ ආදරය කියාගන්නට පුළුවන් කමක් තිබුණේ නැත. ඔහුත් නර්මදාත් හමුවූයේ රාජකාරියක කොටසක්

WWW.EXPRESSLANKA.TK 59

ලෙසිනි. එබැවින් හිතේ උපන් ආදරය සැපුව ප්‍රකාශ කිරීමට ගිම්හානට ඉඩක් තිබුණේ නැත. එහෙත් මේ සීතල මිහුට ඒ අවස්ථාව උදාකර දුන්නේය. මිනු තව තවත් නර්මදාගේ උණුසුමට තුරුළු වෙමින් ආදරයේ උණුසුමින් ඇගේ සිරුර උණුසුම් කළේය.

"මං ඔයාට ආදරෙයි නර්මදා.." ගිම්හාන නැවත නැවතත් කීවේය.

ඒ වචන හඬර මොන තරම් මිහිරිදැයි නර්මදාට සිතිණි. කවදාකවත් නොඇසී මියුරු ස්වරයකින් ගිම්හානගේ දෙතොලතුරින් පිටවන ඒ වචන කිහිපය නර්මදාගේ සවන් පත්ලේ පතිත විය. එහෙත් ඒ වචන ටික නැවත නැවතත් ඇගේ හද පත්ලේ නින්නාද වනු ඇයට දැනිණි. නර්මදා දෑස තදින් පියා ගත්තාය.

ජීවිතය මොන තරම් මිහිරිදැයි නර්මදාට සිතිණි. එන්නඹුවිය ලු කොළ අතරින් ගංගාවේ ඇළේ දොළේ සීතල දිය දහරා අතර ගෙවිගිය දවස්වලට වඩා මේ ආදරණීය හෝරාව මොන තරම් සුන්දර වේදැයි නර්මදා කල්පනා කළාය.

අරුණෝදය උදාවුයේ බොහෝ ප්‍රමාදවය. කළුකර කුරුල්ලෝ ඔවුන්ගේ මියුරු ගී නාද වලින් පරිසරය අවදි කරන්නට වූහ. ඒ කුරුලු ගී ඇසෙන විට නර්මදා හිස මත්කර ගැනුවාය. එහෙත කවුළු දොරින් අරුණාලෝකය කුටියට පිවිස තිබුණේ නැත. හේතුව මේ කුටියට කවුළු දොරවල් නොවීමය.

නර්මදා මඳක් එහාට වූවාය. එහෙත් ගිම්හාන ඇයට ඉවතට යන්නට ඉඩක් දුන්නේ නැත. ඔහු ඇගේ සිරුරටම තුරුළු වූයේය.

"ඔයාට යන්න දෙන්නෙ නෑ මම.." ගිම්හාන කීවේය.

"එහෙනම් මොකද කරන්නේ..?"

"මම ඔයාව ළඟින් තියාගන්නවා.."

එහෙමිනාම් කොච්චර එකක් දැයි නර්මදාට සිතිණි. එහෙත් ඒ කතා යථාර්ථයට බොහෝ දුර බැහැරින් තිබෙන

කොයි තරම් කීවත් තවත් පැය කිහිපයකින් තමා ගිම්හානගෙන් වෙන්විය යුතුය. තම උපන් ගම බිම බලා යා යුතුය. ලෝකයේ ස්වභාවය එයයි.

නර්මදා යහනින් නැඟිට ඇගේ ඇඳුම් කැබලි ටික ගයි නැවියට ඇඳ පැළඳ ගත්තාය.

"සර්... සර්.. තේ හැදුවා.." කුටියේ දොරට ගසමින් කෑ ගැසුවේ ගිම්හානලාගේ ආවතේව කරුවාය.

ගිම්හාන දොර ඇරියේය.

සීතල සුළං පොදක් සළින් වතාවක් කුටියට රිංගා ගත්තේ ගිම්හානගෙන් නර්මදාගෙන් මුහුණු සීතලෙන් අතගාමිනි.

"වූ.."

නර්මදා දෑතම පපුවෙහි බැඳගෙන ගිම්හානගේ උරහිසට බරවිය. ඔහුගේ උරහිසේ නර්මදාගේ මුහුණ හැපවෙන විට ගිම්හානට මහා ලෝබකමක් දැනිණි

"සර් අපි දෝතලුගලට උදේනම් නගිමුද?"

සේවකයා ඇසුවේ තේ ගෙනැවිත් නර්මදාටත් ගිම්හානටත් පිළිගන්වමිනි.

"උදේට කන්න තියෙන්නෙ මොනවද..?" ගිම්හාන ඇසුවේය.

"බත් උයන්නම් සර්.. කුකුළු හොද්දකුයි තක්කාලි සම්බෝලකුයි එක්ක.."

ගිම්හාන හිස වැනුවේය.

ඒ දෙමළ මිනිසා කුස්සියට ගියාට පසු ගිම්හානත් නර්මදාත් එළි පහළියේ ඇවිදින්නට වූහ.

ඇසින් වූ හිමතයේ සඳ හිස් අතරින් හිරු එළිය කාන්දු වෙමින් ... වැන්නේ තිබු ලොකු තුඩා වැව් දිය පුරෙද් සුදු

WWW.EXPRESSLANKA.TK 60

පැහැයෙන් බැබලෙමින් තිබිණි. ඊට ඔබ්බෙන් වූ කඳු හිස් සියල්ල මීදුමෙන් නැහැවී ගියේ සිහිනයක් ලෙසිනි. ගෙවිගිය රාත්‍රියේ ඔවුහු අත්විඳි සිහිනයත් මේ තරම්ම සුන්දර නොවේදැයි ගිම්හානට සිතිණි.

ගස් කඳක් කුට්ටියක් සීම සිටුවා තිබුණේ ඉඳගෙන කතා බහ කරමින් හිඳින්නටය. ගිම්හාන ඒ කොටයක් මත ඉඳගත්තේය.

නර්මදා ඉදිරියෙන් වූ කොටයෙහි වාඩිවූවාය.

"එන්න මෙතෙන්ට.."

ගිම්හාන තම කකුල පෙන්වමින් කීවේය. නර්මදා පැමිණ ගිම්හානගේ කකුල් මතින් වාඩිගත්තාය.

"ඔයාට රිදෙයි.. මං බරයි.." නර්මදා කීවේ, ගිම්හාන ඇගේ බඳ වටා අත යවා ඇය තම සිරුරට ළංකර ගනිද්දීය

"මට දැනෙන්නෙ ඔයා පුළුන් රොදක් තරම් සැහැල්ලුවට.."

"දෝතලුගල කන්ද නගින්න අද බෑ.."

නර්මදා කීවේ අහසට නැගෙන සුදෝ සුදු මීදුම් රොටුව දෙස බලාගෙනය.

ඇගේ ඇස්වල මොකක්දෝ දොම්නසක් ඇඳී තිබෙනු ගිම්හානට පෙනිණි. ඔහු නර්මදාගේ දෑසට එබී බැලුවේය. ඒ බව දුටු නර්මදා දෙනුවන පියවා ඇසිපිය සැලුවාය. එහෙත් කඳුළු තෙතින් බේරී ඇහි පිල්ලම් දිගේ ඉහිරී ගියේ නැත.

"ඇයි කෙල්ලෙ..? මොකක්ද අප්සෙට් එක..?" ගිම්හාන නර්මදාගේ පිටට සුරත තබා ඇගේ දෙනෙතට එබෙමින් ඇසුවේය.

නර්මදා දෙපසට හිස සැලුවා පමණි.

නර්මදා ගේ පිටමත තිබූ සුරත කොන්ද දිගේ පහළට ගෙන ගිය ගිම්හාන ඇගේ නිතඹ මත සුරත නතර කළේය. සිහිනිය කෙළවර වන විටම පුළුල් වූ ඇගේ උකුල විසින් නර්මදාගේ සිරුරට මනා කාන්තියක් ලබාදී තිබේ. ගිම්හාන ඇගේ දෙනෙත දෙසම බලා සිටියේ සුරතින් ඇය කෙරෙහි තම අයිතිවාසිකම් පළකරමිනි.

"මට කියාගන්න බැරි දෙයක්ද..?"

ගිම්හාන, නර්මදාගේ නලලට වැටී තිබූ අකීකරු කෙස් රොද පිටුපසට කරමින් ඇසුවේය.

ගිම්හාන දෙස වරක් බැලූ ඇය නැවතත් පෙරසේම හිස දෙපසට සැලුවාය. එහෙත් තෙතු පිය යට ආයාසයෙන් සඟවාගෙන සිටි

WWW.EXPRESSLANKA.TK 61

කඳුළක් එවර නෙතින් නික්මිණි.

ඊළඟ මොහොතේ ගිම්හානගේ බෙල්ල මුල මුහුණ සඟවාගත් නර්මදා දිගු සුසුමක් හෙළුවාය. ගිම්හාන, නර්මදාගේ හිස මෘදු ලෙස පිරිමදින්නට පටන් ගත්තේය. ඉකිබිඳුම් ඇගේ පී ස්වරය යටින් අත දමා පිට අතගාන්නට ගත් සුළුව දිගින් දිගටම පිටවන නර්මදාගේ සුසුම් ඇසෙන්නට විය.

"මට හිතෙනව ගිම්හාන, මම ආවෙ මහා මෝඩ ගමනක් කියලා.."

හිස ඔසවා රතැසි නෙත්වලින් ගිම්හාන දෙස බැලූ නර්මදා කීවාය.

"ඇයි ඒ... ඔයා බලාපොරොත්තු වුණු ප්‍රතිචාර මේ ගමනෙන් ලැබුණෙ නැද්ද.." ගිම්හාන ඇසුවේ ප්‍රධාන තර්කය විසින් තමා වෙත පවරන ලද රාජකාරිය නිසි ලෙස ඉටු නොවීනිදැයි බියගිය සිත පුරවාගෙනය.

"එහෙම අදහසක් නෙමෙ මම කියන්නෙ.."

"එහෙනම්.."

"ඔයාට තේරෙන්නෙ නැද්ද ගිම්හාන.." නර්මදා හැඬුම අලුත් කරගෙන ඇසුවාය.

"මට ඔයාව දාලා ආපහු ඉන්දියා යන්න හිත දෙන්නෙ නෑ.." නර්මදා කීවේ ඉකිය හා වැළපීම මැදින් පිටවන කඩ කඩාය.

"ඔයාට එහෙම හැඟීමක් දැනෙන්නෙ නැද්ද ගිම්හාන.." නර්මදා ඇසුවාය.

"ඔයා මොනවා කතා කරනවද මන්දා.. ලෝකෙ ඉන්න ලස්සනම කෙල්ල මගෙ ළඟටම ඇවිත් ඉන්නෙ.. මං කොහොමද එයාව ආපහු යවන්නෙ.. මං මේ හැඟීමෙන් පීඩා විඳින්නෙ ඔයාව දැකපු මොහොතෙ ඉඳන්.." ගිම්හාන කීවේ නර්මදා තවත් ටිකක් තම පපුවට සිරකර ගනිමිනි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 62

"මට කියන්න ගිම්හාන, අපි මොනවද කරන්නෙ කියලා..?" නර්මදා ඇසුවේ ප්‍රශ්නයකි.

"මටත් හිතාගන්න බැරුව මම ඉන්නෙ.. දෙරටක දෙන්නෙක්.. දෙජාතියක දෙන්නෙක්.." ගිම්හාන හිස් හඬින් තොල් මතුළේය.

"ඔයා කියන්නෙ අපි දෙන්න නොගැළපෙන දෙන්නෙක් කියන එකද?" නර්මදා ඇසුවේ හැඬුම අලුත් කරගනිමිනි.

"නොගැළපෙන දෙන්නෙක් නෙමෙයි නර්මදා, අපි දෙන්න තරම් ගැළපෙන දෙන්නෙක් ආයෙ කවදාකවත් මුණගැහෙන එකක් නෑ.. ඒ වුණත් අපේ එකතුවීමකට බාධක ප්‍රශ්න තියෙනවා.. ඒකයි මම කිව්වෙ.."

"ඒක හරි ගිම්.. ඔයා කියන එක හරි. අපේ ෆැමිලි එකත් සාම්ප්‍රදායිකව හිතන පවුලක්. මගේ තාත්තා කොහොමටවත් කැමති වෙන එකක් නෑ ඉන්දියාවෙ [illegible] කෙනෙක් මිස වෙනත් ජාතියක කෙනෙක්ට මාව බන්දනවට.." නර්මදා කීවාය.

"ඒ මොනව වුණත් මට ඔයාව දාලා යන්න බෑ ගිම්හාන.."

"මටත් එහෙම තමා නර්මදා...ඒත් අපි කොච්චර බෑ කිව්වත් අද රාත්‍රියෙදි ඔයා මගෙන් වෙන්වෙලා ඉන්දියාවට යන්න යාවි.."

"ඔව් ගිම්හාන.. යථාර්ථය නම් ඒක තමා.."

නර්මදා, ගිම්හානගේ ගෙල මුලින් හිස මුදා මිදුමෙන් වැසීගිය කඳු හිස් දෙස බලාගෙන කොඳුළාය.

"අපරාදෙ නේද ගිම්හාන අපි මේ දවස් ටිකට මේ තරම් ළංවුණේ.. ළං නොවී උන්නා නම් වෙන්වෙලා යන එක ප්‍රශ්නයක් වෙන්නෙ නෑ.." නර්මදා ගිම්හානගේ ඇස් පත්ලටම එබී කීවාය.

"මමත් හිතුවෙ ඒ ගැනම තමා.. ඒත් ඔයාව දැකපු මුල් අවස්ථාවෙ ඉඳලම මගෙ හිත කිව්වෙ ඔයාට ළංවෙන්න කියලා.. මම හිතට

වහල් වුණා.. හිත කිව දේ කළා.."

"මමත් කළේ ඒකමයි.. අපි දෙන්නම හිතට වහල් වෙලා ගිම්හාන.."

මිදුම් ගොඩු අතර සැඟවී උන් හිරු එක්වරම මිදුමින් මතුවිය. අපූරු අඹරල්ලක් මිහිදුම මත වැටිණි. ඒ අඹරල්ල වැටුණේ නර්මදාගේ සිරුර මතටය. ඇගේ මුහුණේ අඩක් අඳුරේත් අනෙක් අඩ අඩු හිරු එළියෙන් ගිලුණේ ගසක සෙවනැල්ලක් නර්මදාගේ මුහුණට වැටී තිබුණු බැවිනි.

"අපි යමු ගිම.." නර්මදා [illegible] කීවාය.

"මාව ඉක්මනටම එයාර් පෝට් එකට දාන්න.. [illegible] එකට නගින්න බලන්නම්.."

"මේ ඉක්මනට ඕව කරන්න බෑ නර්මදා.. දැන් අර මනුස්සයා කෑම හදල ඇති.. අපි දෙන්න ගිහිල්ල කමු. කාල යමු.."

"ඔයාට කන්න පුළුවන්ද ගිම.. මට නම් කන්න බෑ.."

"බෑ කියල බෑ.. ඔයා දැන් නොකෑවොත් අද දවසටම කන එකක් නෑ.. එන්න අපි කාලා ඉමු.."

"මට කන්න බෑ ගිම.."

"එහෙමනම් මම කවන්නම්.." ගිම්හාන කීවේ නර්මදාගේ පුරක ගනිමිනි.

සේවකයා දොර ගිම්හානගේ බත්ය. කත්තාලි සහ කරවල හොද්දකුත් මයියොක්කා මැල්ලුමකුත් පරිප්පුත් සමඟ කිරි බත් පිඟානට බෙදාගත් ගිම්හාන ඉන් කටක් අනා නර්මදාගේ මුවෙහි තැබුවේය.

ගිම්හාන දෙස වරක් බැලූ ඇය මුව විවර කළේ කුරුලු පැටවකු සේය.

ගිම්හානගේ හිතේ මහත් වූ සෙනෙහසක් ඉපදිණි. [illegible]

පිට පිට නර්මදාගේ මුවට දැමුවේය.

"මං ඔයා ළඟ ගිරවෙක් නැම්දාම වගේ ඔයා මට බත් කවයි නේද.." නර්මදා ඇසුවාය.

"සත්තකින්ම.. එහෙම වුණොත් මං රස්සාවෙනුත් අස්වෙලා ඔයා ළඟට වෙලා ඉන්නවා.. ඔයාව උස්සලා පිහලා කන්න බොන්න දෙනවා.." ගිම්හාන කීවේය.

"එහෙමනම් ඔයා ළඟ සල්ලි ගොඩක් ඇති.." නර්මදා ඇසුවාය.

"එහෙමටත් නෑ.."

"එහෙනම් කොහොමද රස්සාවෙනුත් අස්වෙලා මාව ජීවත් කරවන්නෙ.."

"එහෙමයින් ප්‍රශ්නයක් තියෙනව නේද?" ගිම්හාන සිනාසෙමින් ඇසුවේය.

"හරි එහෙම නම් මං රස්සාවෙන් අස්වෙන්නෙ නෑ.. කොහොමටත් මම මේ රස්සාවට පුදුමාකාර විදිහට ආදරෙයි. ලේඛකයෙකුට ගැලපෙන්නෙ මේ වගේ පත්තර රස්සාවක්ම තමා.."

"ඒ වුණාට ගිම.. මං අහල තියෙන්නෙ ලේඛකයෙක් පත්තරේක හිරවුණොත් එයාගෙ නිර්මාණ හැකියාව පත්තරේටම ඉවර වෙනවා කියලා.." නර්මදා ඇසුවාය.

"අපේ රටෙත් ඔය කතාව නම් තියෙනවා තමා නර්මා.. ඒ වුණාට ඕව හැමවිටම ඇත්ත නෙවේ.. ඇයි අපිට බැරි පත්තරෙන් පිටත් අපේ නිර්මාණ හැකියාව රඳවා ගන්න.."

"ඒක තමයි ගිම.. මටත් හිතිලා තියෙනවා මං ලියන කවි කතා වගේ දේවල් එකතු කරලා පොතක් ගහන්න.. ඒ හැමෝටම වැඩිය හිතිලා තියෙනවා නවකතාවක් ලියන්න.." නර්මදා කීවාය.

"නවකතාවක්..?" ගිම්හාන ඇසුවේ හිස් පිඟාන සේවකයාට දෙමිනි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK

"ඔව්.. ඔයාගෙ හමුවීමෙ ඉඳලා වෙන්වීම දක්වා හැමදේම ලස්සනට ලියන්න පුලුවන් නේද..? ඔයාගෙ ලංකාගෙට ලස්සනත් එකතු වුණාම මේ කතාව හුගක් ලස්සන වේවි.."

"ඒත් අන්තිම පරිච්ඡේදය හුගක් දුක්බර එකක් වේවි.. ඒ පරිච්ඡේදය ලියාගන්න පුළුවන් වේවිද නර්මා.."

"මටත් හිතන්න බැරි එකමයි.. ඒ වුණත් මගෙ හිතට දුකක් දැනුණාම ඒ දුක ගැන මං දිගටම ලියනවා.. මම හිත හදාගන්නෙ ඒ විදිහට.."

ගිම්හාන, නර්මදාගේ උරහිස්වලින් අල්ලා තමා දෙසට හරවා ගත්තේය.

"ඒ අතිනුත් අපි දෙන්නා සමානයි නර්මා.. මගේ හිතට දුකක් ආවාම ඒ දුක ගැනම කවි සින්දු නවකතා ලියනවා.."

නර්මදා දෙනෙත විසල් කර ගිම්හාන දෙස බැලුවාය.

"ඔයා මට නිතරම්වත් ඒ වගක් කිව්වෙ නෑ.." නර්මදා චෝදනා කළාය.

"හොකිව්වෙ ඇයි දන්නවද? මං ලියන්නෙ සිංහලෙන්.. ඔයාට සිංහල තේරෙන්නෙ නෑනෙ.."

"මට ඉංග්‍රීසියට හරෝල දෙන්න.." නර්මදා ඉල්ලා සිටියාය.

ගිම්හාත් සිනාසුණා පමණී.

"ඒක නෙමෙ ගිම්.. මගෙ කතාවට නමක් නෑ.. ගැලපෙන නමක් හිතට එන්නෙම නෑ.." නර්මදා යළිත් කීවාය.

"මගෙ කතාව කිව්වෙ.. අපේ කතාවටද?" ගිම්හාන ඇසුවේය.

"ඔව්.. ගිම්.. ඒක අපි දෙන්නගෙ කතාව තමා.. දෙරටක දෙන්නෙක් හමුවෙලා වෙන්වුණු කතාවක්.."

"මම නමක් දෙන්නම්.. හැබැයි නමේ අයිතිය මගේ.."

"හරි ලාභෙන් කොටසක් ඔයාට.. ඒකෙන් මම ඔයාට ඉන්දියාවට එන්න ගුවන් ටිකට් එකක් එවන්නම්.."

ගිම්හාන, නර්මදාගේ හිස ගෙන තම පපුවෙහි තබාගත්තේ සතුටටය.

"මොකක්ද නම..?" නර්මදා ඇසුවේ ගිම්හානට හිස ඉහළට එසොවමිනි.

"අන්ඩර් ද ස්කයි.. අහස් වියන යට.." ගිම්හාන නාලයකට කීවේය.

නර්මදාට ඉවසුම් නැතිවිය. සැබැවටම එය ලස්සන නමකි.. ඇය සතුට විඳගත නොහැකිව ගිම්හානගේ පපුවෙහි දෙතුන් වතාවක්ම හිස ගහගෙන ගහගෙන ගියාය.

"ලස්සන නමේ ගිම්.. හරිම ලස්සන නමි... කොහොමද ඔය තරම් ඉක්මනට එච්චර ලස්සන නමක් හිතට ආවෙ..?"

"මේක ඉක්මනට හිතට ආපු නමක් නෙමෙ නර්මදා.. දවස් ගාණක් තිස්සේ හිතල හිතල හොයාගත්තු නමක්. අපි දෙන්නගෙ කතාවෙන් මමත් නවකතාවක් ලියනවා... ඒ කතාවෙ නම තමා අහස් වියන යට.."

"මාරයි ගිම්.. මාරයි.. එහෙනම් එකම කතාව සිංහලෙනුයි හින්දියෙනුයි ලියවෙනවා.."

"ඔව් නර්මදා.. ඒ කතා දෙකම අපි කාටහරි දෙමු ඉංග්‍රීසියට පරිවර්තනය කරන්න කියලා.." ගිම්හාන යෝජනා කළේය.

නර්මදා යළිත් හිනැහුණාය. ඇගේ හිතේ සතුට දෙර ගලමින් තිබුණි. ගිම්හානගෙන් වෙන්වී යෑමේ වේදනාව දැන් තරමක් අඩුය. මෙය සදාකාලික වෙන්වීමක් නොවේ.. තාවකාලික වෙන්වීමකි. මේ විසල් අහස් වියන යටදී යළිත් කී වරක් නම් අපට හමුවිය හැකිද්දයි නර්මදාට සිතිණි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 64

"කාන්තා, අද 4 අටයි පනහට තියෙන ප්ලයිට් එකේ මං එනවා.." දුරකථන ඇමතුමක් ගත් නර්මදා කාන්තාට කීවාය.

"මගෙ දුව, ඔයා ඔය පණිවිඩේ දෙනතුරු මං ඉවසිල්ලක් නැතිව හිටියෙ.. මටවත් ඔයාගෙ අම්මටවත් පහුගිය දෙසතියෙ හරියට කෑමට නෑ.. හරිහැටි නින්දකුත් නෑ.. දුව එනවා දැන් ආරංචි මට සැනසිල්ලේ නිදාගන්න පුළුවනි." ශර්මන් නොසිරුල කියාගෙන ගියේ ප්‍රීතියෙනි.

"මගෙ දුව ඔයාගෙ ගමන සාර්ථකද..? ඔයාට සතුටුද..?"

"ඔව් තාත්තා.. ගමන නම් හොඳයි.. ඒත් දැන් මට ලංකාව දාලා එන්න දුකයි වගේ.." නර්මදා කීවාය.

"මොනවා දූ, ලංකාව දාලා එන්න දුකයි. මෙච්චර ලස්සන නිදහස් ඉන්දියාවක් තියෙද්දී.."

"ඔව් තාත්තා.." නර්මදා කීවේ තාත්තාගේ විමතිය පිරි හඬ ගණනකට නොගනිමිනි.

"මට පුදුමයි දුව ඔයාගෙ කතාව ගැන.. මොකක්ද ලංකාව කියන ඔය පුංචි දූපතේ තියෙන අපූරුව..?" ශර්මන් ඇසුවේ කෝපයකට සිටවූ ස්වරයකිනි.

"ඒක ඇවිල්ලම බලන්න ඕනෙ තාත්තා.."

"හොඳයි එහෙනම් දුව ආයෙම ලංකාවට යනකොට මාවයි අම්මවයි දෙන්නවත් එක්කගෙන යන්නකෝ.." ශර්මන් කීවේ සිනාසෙමිනි.

"වෙලාවකට මට මේ රටේ නතර වෙන්න හිතෙනවා තාත්තා.. මේ රටේ පාට පිරි නව ඇවිදින්න ගොඩාක් තැන් තියෙනවා.. මේ රටේ පැය විසි හතරක් ඇතුළත විවිධ භූමි දර්ශන දක බලාගන්න පුළුවන්.. රත්තරන් පාට වෙරළ.. දිය ඇලි.. වනාන්තර පිරුණු කඳුවැටි.. ඉතින් තරම් වැව් පිරුණු රජරට, ඒ විතරක් නෙමෙයි තාත්තා නුවරට සීතලයි.. රජරට රස්නෙයි.. මෙන්න මහ පුදුම රටක්.." නර්මදා කියාගෙන ගියාය.

"මගෙ දුව ඔක්කොම විස්තර ෆෝන් එකෙන් කියන්න එපා. ඇවිල්ල කියන්නකෝ විස්තර කුතුහල කරගෙන එන්න.." ශර්මන් විහිලු කළේය.

"ඇවිල්ල මාසයක් විතර යනතුරුම මම කියන්නෙ ලංකාවෙ විස්තරම තමා තාත්තා.." නර්මදා කීවේද සිනාසෙමිනි.

දුරකථන සංවාදය නිමා කළ නර්මදා ගිම්හාන දෙස බලා යාන්තමට සිනාසුණාය.

"මං එනවා කිව්වම තාත්තා හරි සතුටුයි.." නර්මදා, ගිම්හානට කීවාය.

"ඒක තමයි ලෝකෙ හැටි නර්මදා.. ලංකාවට බහින ඉර ලෝකෙ තව පැත්තකින් පායනවා වගේ තමා.. මම ඔයාගෙ පිටව යාම ගැන දුක්වෙන කොට, ඔයාගෙ පැමිණීම ගැන තාත්තා සතුටු වෙනවා.. තාත්තා විතරක් නෙමේ ඔයාගෙ ඔෆිස් එකේ යාලුවොත් සතුටු වෙනවා ඇති.." ගිම්හාන කීවේය.

"ඔයා ඔය කියන්නෙ නාරුක් ගැන නේද?" නර්මදා ඇසුවාය.

"ඔයා ඔය කියන්නෙ නාරුක් ගැන නේද?" නර්මදා ඇසුවාය. "ඇත්තටම දවස් තුන හතරකින් නාරුක් මට කතා කළේ නෑ.. මං එනව කියලා දැනගත්තොත් මෑන් එයාපෝට් එකටත් ඒවි. ඒත් ගිම.. දන්නම් නාරුක්ට මගෙ හිත දිනාගන්න බෑ.. මගෙ හිත මම ඔයා ළඟ තියලා යන්නෙ.."

නර්මදා කීවේ ගිම්හාන දෙස බලාගෙනමය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 65

"එහෙමනම් ඔයා මගෙ හිත අරගෙන යන්න.." ගිම්හානා කිවේ හිත් හඬිනි.

"සත්තකින්ම.. මම යන්නෙ ඔයාගෙ හිත අරගෙන තමා ගිම්.."

"එහෙම නම් අපි දැන් එයාපෝට් එකට යමු නේද ." ගිම්හානා ඇසුවේය.

"ඔව්.."

ගිම්හානා පියවි නැග්ගේ හිතේ සතුටකින් නොවේ. නර්මදා දුට මොහොතේ පටන් මහත් සතුටකින් ඇය හා ගමන් ගිය ගිම්හානා මේ ගමන යන්නේ මහත් ශෝකයෙනි. ඒ මෙය ඔවුන්ගේ අවසාන හමුවීම බැවිනි.. නැත්නම් වෙන්වීමේ ආරම්භය [illegible] එන බැවිනි. නොනැගෙසින් වන්නට බැරිය..

සර්වචන්ද්‍රයෝ මළවුන්ගේ අවුරුදු දා පොතේ සටහන් කර තිබූ වැකියක් ගිම්හානාට හදිසියේ සිහිපත් විය. ඒ වැකියේ කියැවෙන පරිදි නොනැගෙස් යළි හමුවෙන්නට පුළුවන්කමක් නැත. හමුවීමත් වෙන්වීමත් එකම කාසියක දෙපැත්ත වැනිය. මේ සිදුවීම් දෙකෙහිම ඇත්තේ එකිනෙකට බැඳුණු සබඳතාවයකි. වෙන් නොවී යළි හමුවන්නට බැරිය.. හමුනොවී යළි වෙන්වීමටද බැරිය.. එසේනම් මේ වෙන්වීම යනු නැවත හමුවීමේ ආරම්භය නොවේද? ඒ සුන්දර දවස යළිත් ඉක්මනටම උදාවේවායි ගිම්හානා පැතුවේය.

"ගිම් ඔයා කතා නැත්තෙ ඇයි..?" නර්මදා ඇසුවාය.

"මට පොතක තිබුණු කතාවක් මතක් වුණා.." ගිම්හානා, නර්මදා දෙස නොබලාම කීවේය.

"ඒ මොකක්ද?"

"නොනැගෙසින් සිටින්නට බැරිය... ඒ කියන්නෙ වෙන්වීමක් නැතුව යළි හමුවීමක් නෑ කියන එක.."

"ඒකත් ඇත්ත තමා.." නර්මදා හිත් හඬින් කීවාය.

රිය ගමන් කරන්නේ තරමක් හෙමිනි. පාර වංගු සහිත බැවින් ගිම්හානා වැඩි වේගයකින් රිය පැදෙව්වේ නැත. හෙමින් ගමන ගොඩකටත් ඇගට ගුණය. ඇගේ සිතුවිලි සසල වී ඇති මේ නිමේෂයේ වේගයෙන් රිය පැදවීම අනතුරුදායක බව ගිම්හානාට සිතිණි.

පාරෙන් ඇස් මුදාගන්නට ඉඩක් ලැබුණු හැටියේම ගිම්හානා නර්මදා දෙස බැලුවේය. පාරේ ඇතිනේ ඇකට කළ දෙනෙත යොමුකරගෙන සිටි ඇගේ ඇස්වල රැඳී තිබුණේ හිස් බවකැයි ගිම්හානාට සිතිණි. සැබැවින්ම ඇය සිටින්නේද වෙන්වීමට නොහැකි තරමට තමා වෙත බැඳීගෙනය. ඇගේ නෙත්වල රැඳුණු හිස් බවේ අරුත එයයි.

"එයාපෝට් එක කිට්ටුව මගෙ යාළුවෙක් ඉන්නවා.. අපි ඒ යාළුවාගේ ගෙදර [illegible] යමුද?"

ගාමිණී වාසලසූරිය සිහිපත් වූයෙන් ගිම්හානා ඇසුවේය.

"ඔයාට කැමති විදිහක්.." නර්මදා කීවාය.

නැවත හෝටලයකට යනවාට වඩා ගාමිණීගේ නිවෙසට යෑම හොඳ බව ගිම්හානාට යළිදු සිතිණි. ගාමිණීත් සේපාලිකාත් මහත් ඉහළින්ම ආගන්තුක සත්කාරයේ යෙදෙන මිතුරන් බැවින් ගිම්හානා ගාමිණීට දුරකතන ඇමතුමක් දුන්නේය. ගාමිණී ඔවුන්ගේ පැමිණීම පිළිගත්තේ දැඩි සතුටකිනි.

ගිම්හානා, ගාමිණීගේ නිවෙසට යනවිට වේලාව සවස පහට පමණ විය. ගාමිණීත් සේපාලිකාත් මේ ඉන්දීය මාධ්‍යවේදිනිය උණුසුම් ලෙස පිළිගත්හ. නර්මදා ද ඔවුන්ගේ ලෙන්ගතුකම මහත් සොම්නසින් විඳගත්තාය.

ගුවන් යානයක් මහ හඬක් නගාගෙන අහසින් බිමට පාත් විය. නර්මදා එදෙස බලා සිටියේ හිස් දෑසිනි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 66

"අපි දැන් ඉන්නෙ ගුවන් තොටුපොළේ පිටිපස්සෙ.. මෙතෙන්ට හැම තිස්සෙම ප්ලේන් බස්සනවයි නග්ගනවයි පේනවා.." ගාමිණී කීවේය.

"කන්දොස්කිරියාවක් නෙමෙයිද..?"

"දැන් අපිට පුරුදු වෙලා.." සේපාලිකා කීවාය.

"කොයි දේ වුණත් පුරුදු වුණාම ඒක සාමාන්‍ය දෙයක් වෙනවා නේද..?" නර්මදා ඇසුවාය.

"ඔව්නෙ.." සේපාලිකා හිනැහුණාය.

රාත්‍රී ආහාරයෙන් අනතුරුව නර්මදා තම මවිරට යන්නට සූදානම් වූවාය. දිග කලිසමකුත් ටී ෂර්ට් එකකුත් ඇඳගත් ඇය ගිම්හානව කතා කළාය.

ගිම්හාන, නර්මදා සිටි කාමරයට ඇතුළුවූවා පමණි. නර්මදා මහත් සෙනෙහසින් ගිම්හාන වැළඳගත්තාය. ඔහුගේ කම්මුල් දෙකට මාරුවෙන් මාරුවට සිපගත් නර්මදා ඊළඟ හාදුව සටහන් කළේ ඔහුගේ දෙතොල මතය.

"ආයෙමත් අපි හමුවෙනතුරු මේ හාදුව මතක තියාගෙන ඉන්න.." නර්මදා තවත් හාදුවක් ඔහුගේ දෙතොල මත තබමින් කීවාය.

ගිම්හාන තම දෙතොල මත තැබූ නර්මදාගේ දෙතොල ඉවත ගන්නට ඇයට ඉඩ දුන්නේ නැත. ඒ දෙතොල් තම දෙතොලෙහි ග්‍රහණය කරගත් ඔහු සෙමින් විකන්නට විය.

මොහොතකින් නර්මදාගේ දෙනෙත් අඩවන් විය.

එහෙත් ඉන් එහාට යන්නට පුළුවන් කමක් නැත. නර්මදාගේ තොලෙහින් ලිහිල්කරමින් තම මුහුණ සැඟවූ ගිම්හාන දෝතින්ම ඇය තම සිරුරට තදකර ගත්තේ මහත් ලෝභකමකිනි. මේ සුන්දර තරුණියට තම සිරුරින් නික්මෙන්නට ඉඩ දෙන්නට [illegible]

ගිම්හාන දිගු සුසුමක් හෙලුවේය. ඒ මොහොතෙහිම නර්මදාගේ මුවින්ද දීර්ඝ වූ සුසුමක් පිටව ගියේය.

"දැන් අපි යමු ගිම.."

නිහඬව ගෙවීගිය මිනිත්තු ගණනාවකට පසුව නර්මදා තොල් මතුළාය.

"යමු... ඒත් ඉක්මනින්ම අපි ආයෙ හමුවෙමු නර්මදා.."

"ඔව්... හමුවෙමු.. ඊළඟ වතාවෙ ඔයා ඉන්දියාවට එන්න.."

"හා.." ගිම්හාන කීවේය.

ගාමිණීගේ නිවෙසින් නික්මුණු ඔවුහු මිනිත්තු පහළොවකට පසුව කටුනායක ගුවන් තොටුපොළට පිවිසුණහ. රියෙන් බසින්නට කලින් තවත් වතාවක් ගිම්හානගේ දෙතොල සිපගත් නර්මදාගේ දෙනෙතට කඳුළු පිරුණි. ඒ කඳුළු කම්මුල් දිගේ බේරෙද්දී ගිම්හානගේ ඇස්වලටද කඳුළු පිරුණි. ගිම්හානත් නර්මදාත් එකිනෙකාගේ කම්මුල් මත කම්මුල් තබා ගත්විට ඔවුන්ගේ කඳුළු එකට එකතු විය.

"මං යනවා ගිම.." නර්මදා තම බෑගය අතට ගත්තාය.

"මං ඔයාට හුඟක් ආදරෙයි නර්මදා.." ගිම්හාන කීවේය.

"මමත් ඔයාට ගොඩාක්ම ආදරෙයි ...මේ තරම් ආදරයක් මෙච්චර කාලෙකට මගෙ හිතේ ඉපදිලාම නෑ ගිම.."

"මේක සසර පැතුමක් නර්මදා.. ඒකද මේ තරම්ම අපේ හිත්වල ආදරේ පිරුණේ.."

"සත්තකින්ම ගිම.. බුද්ධාගමේ කියවෙන පුනරුත්පත්තිය ඇත්ත කියලා මට දැන් හිතෙනවා.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 67

නර්මදා නික්ම ගියාය.. ගමන් මල්ලත් ඇදගෙන ගුවන් තොටුපොළ පර්යන්තයෙන් ඇතුළුව යන ඇය දෙස හිමිහාන ලෝභකමෙන් යුතුව බලා සිටියේය. ඇගේ රුවෙහි වූ සුන්දරත්වය හිමිහානගේ දෙනෙතට හරියටම පෙනුණේ ඇය ඔහුගෙන් සමුගෙන නික්ම යන විටය... පසුපස හැරුණු නර්මදා අවසන් වතාවටත් හිමිහානට අත ඔසොවා ආචාරය කළාය.

හිමිහාන හාදුවක් දෙතොලින් අගින් නර්මදා වෙත පියාඹා යැව්වේය. නර්මදා ඒ හාදුව සුරතට ගෙන තම කම්මුලක තබා ගත්තාය.

ජීවිතය එතෙකින් නැවතුණු බවක් හිමිහානට දැනිණි.

අවසානයි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 68